

๗๑๘.๘

๑๖ ๒/๑๐

๕.๖

เกณฑ์ปกติพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษา
วิทยาลัยศึกษาในภาคใต้

ปริญญาโท
ของ
พงษ์พันธ์ สุนทรสิท

๑๑ พ.ค. ๒๕๓๕

ห้องสมุดบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เสนอกรมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประธานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษากาหนดหลักสูตร
ปริญญาการศึกษาบริหารบัณฑิต
ชันวาคม ๒๕๒๘
ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

178784

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสชวได้พิจารณาปัญหานี้
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....ประธาน
.....กรรมการ

คณะกรรมการสชว

.....ประธาน
.....กรรมการ
.....กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์อรุณ วรทอง
 อาจารย์ผาณิต บิดมาศ ประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และอาจารย์
 เทเวศร์ นิธิยะพจนนท ผู้ช่วยศาสตราจารย์สำราญ รัตนอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 อุดม วิมลพา รองศาสตราจารย์ทองเกื้อน พันหม่นนารีน อาจารย์ ดร. ใจบุญเดช ประจวบจันทน์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์กัญจรา สุชาธรรม และอาจารย์ ดร. นพวรรณ โชติบัณฑิต ที่ให้คำปรึกษา
 ในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่าน จึงขอขอบพระคุณไว้
 ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ ยังได้รับความกรุณาจากคณาจารย์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีศึกษาในภาคใต้ และ
 เพื่อน ๆ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างดียิ่ง

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ หากมีคุณค่าและประโยชน์อย่าง ผู้วิจัยขอขอบแก่คุณพ่อคุณ
 คุณแม่ปราชญ์ สุนทรสิริ คณาจารย์ทุกท่าน ตลอดจนคุณจิรภา สุนทรสิริ และเด็กหญิง
 วีรวัฒน์ สุนทรสิริ ที่เป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนจนประสบผลสำเร็จ

พงษ์พันธ์ สุนทรสิริ

ธันวาคม 2528

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	6
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	6
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	7
	ข้อตกลงเบื้องต้น	8
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	8
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	10
	เอกสารและงานวิจัยภายในประเทศ	18
	เอกสารและงานวิจัยในต่างประเทศ	24
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	26
3	วิธีดำเนินการวิจัย	27
	กลุ่มตัวอย่าง	27
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	28
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	30
	การวิเคราะห์ข้อมูล	30
	สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล	32

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	36
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	36
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	36
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
5 สรุป อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	87
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	87
กลุ่มตัวอย่าง	87
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	88
การวิเคราะห์ข้อมูล	88
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	89
อภิปรายผล	91
ขอเสนอแนะ	105
บรรณานุกรม	106
ภาคผนวก	112

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 เหตุผลจริยธรรม 6 ชั้น ในทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม ของโคลเบอร์ก	16
2 แสดงกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	27
3 แสดงความถี่เลือกคิดและระดับจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะด้านความเมตตากรุณาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชุมพร ตามตัวแปรเพศและชั้นปี	37
4 แสดงความถี่เลือกคิดและระดับจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะด้านความเมตตากรุณาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดกระบี่ ตามตัวแปรเพศและชั้นปี	38
5 แสดงความถี่เลือกคิดและระดับจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะด้านความเมตตากรุณาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดตรัง ตามตัวแปรเพศและชั้นปี	40
6 แสดงความถี่เลือกคิดและระดับจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะด้านความเมตตากรุณาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดยะลา ตามตัวแปรเพศและชั้นปี	41
7 แสดงความถี่เลือกคิดและระดับจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะด้านสัมมาอาชีวะของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชุมพร ตามตัวแปรเพศและชั้นปี	43
8 แสดงความถี่เลือกคิดและระดับจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะด้านสัมมาอาชีวะของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดกระบี่ ตามตัวแปรเพศและชั้นปี	44

ตาราง

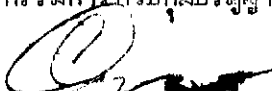
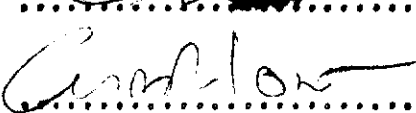
หน้า

9	แสดงคามัชฌิมเลิศคุณิตและระดับจริยธรรมในสถานการณต่าง ๆ ของคณลัษณะคานสัณมาอาชีวะของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดครัง ตามทัวแปร เพศและชันปี	37
10	แสดงคามัชฌิมเลิศคุณิตและระดับจริยธรรมในสถานการณต่าง ๆ ของคณลัษณะคานสัณมาอาชีวะของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดยะลา ตามทัวแปร เพศและชันปี	47
11	แสดงคามัชฌิมเลิศคุณิตและระดับจริยธรรมในสถานการณต่าง ๆ ของคณลัษณะคานการสังวรของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชุมพร ตามทัวแปร เพศและชันปี	49
12	แสดงคามัชฌิมเลิศคุณิตและระดับจริยธรรมในสถานการณต่าง ๆ ของคณลัษณะคานการสังวรของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดกระบี่ ตามทัวแปร เพศและชันปี	50
13	แสดงคามัชฌิมเลิศคุณิตและระดับจริยธรรมในสถานการณต่าง ๆ ของคณลัษณะคานการสังวรของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดครัง ตามทัวแปร เพศและชันปี	52
14	แสดงคามัชฌิมเลิศคุณิตและระดับจริยธรรมในสถานการณต่าง ๆ ของคณลัษณะคานการสังวรของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดยะลา ตามทัวแปร เพศและชันปี	53
15	แสดงคามัชฌิมเลิศคุณิตและระดับจริยธรรมในสถานการณต่าง ๆ ของคณลัษณะคานสัจจะของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชุมพร ตามทัวแปร เพศและชันปี	55

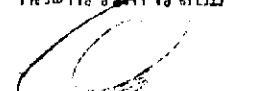
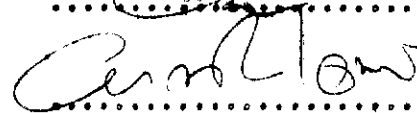
16	แสดงคามัชฌิมเลขคณิตและระดับจริยธรรมในสถานการณต่าง ๆ ของคณลักษณะคานสัจจะของนักศึกษาวชิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดกระบี่ ตามตัวแปรเพศและชั้นปี	56
17	แสดงคามัชฌิมเลขคณิตและระดับจริยธรรมในสถานการณต่าง ๆ ของคณลักษณะคานสัจจะของนักศึกษาวชิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดตรัง ตามตัวแปรเพศและชั้นปี	58
18	แสดงคามัชฌิมเลขคณิตและระดับจริยธรรมในสถานการณต่าง ๆ ของคณลักษณะคานสัจจะของนักศึกษาวชิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดยะลา ตามตัวแปรเพศและชั้นปี	59
19	แสดงคามัชฌิมเลขคณิตและระดับจริยธรรมในสถานการณต่าง ๆ ของคณลักษณะคานสัจจะของนักศึกษาวชิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชุมพร ตามตัวแปรเพศและชั้นปี	61
20	แสดงคามัชฌิมเลขคณิตและระดับจริยธรรมในสถานการณต่าง ๆ ของคณลักษณะคานสัจจะของนักศึกษาวชิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดกระบี่ ตามตัวแปรเพศและชั้นปี	62
21	แสดงคามัชฌิมเลขคณิตและระดับจริยธรรมในสถานการณต่าง ๆ ของคณลักษณะคานสัจจะของนักศึกษาวชิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดตรัง ตามตัวแปรเพศและชั้นปี	64
22	แสดงคามัชฌิมเลขคณิตและระดับจริยธรรมในสถานการณต่าง ๆ ของคณลักษณะคานสัจจะของนักศึกษาวชิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดยะลา ตามตัวแปรเพศและชั้นปี	65
23	แสดงคามัชฌิมเลขคณิตและระดับจริยธรรมในคณลักษณะต่าง ๆ ตามหลักเบญจธรรมของนักศึกษาวชิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้ ตามตัวแปรเพศและชั้นปี	67

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสภ ได้พิจารณาปฏิญญา
นิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตร

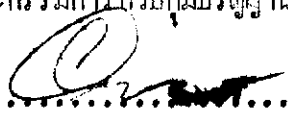

.....ประธาน

.....กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

.....กรรมการ
.....กรรมการ

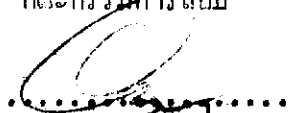
คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญา
นิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาการศึกษาหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

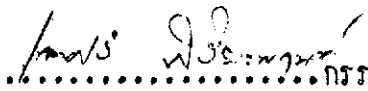
คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตร

.....ประธาน

.....กรรมการ

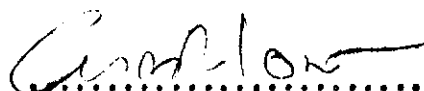
คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

.....กรรมการ

.....กรรมการ

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสภ ได้พิจารณาปริญญา
 นิตยฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาการศึกษาหาบัณฑิต
 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตร

ประธาน

กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

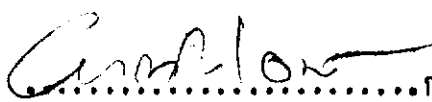

ประธาน

กรรมการ

กรรมการ

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญา
 นิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตร

ประธาน

กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

ประธาน

กรรมการ
กรรมการ

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสภ ได้พิจารณาปริญญา
 นิตยฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตร

.....ประธาน
กรรมการ

คณะกรรมการสภ

.....ประธาน
กรรมการ
กรรมการ

ตาราง

หน้า

24	แสดงภาพดัชนีเลขคณิตและระดับจริยธรรมในคุณลักษณะต่าง ๆ ตามหลักเบญจธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่าง ๆ ในภาคใต้	68
25	แสดงภาพดัชนีเลขคณิตและระดับจริยธรรมตามหลักเบญจธรรม ของวิทยาลัยพลศึกษาต่าง ๆ ตามลักษณะตัวแปรเพศ และชั้นปี	69
26	แสดงภาพดัชนีเลขคณิตและระดับจริยธรรมตามหลักเบญจธรรม ของวิทยาลัยพลศึกษาต่าง ๆ ในภาคใต้	70
27	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมทางจริยธรรม ตามหลักเบญจธรรมระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงของ วิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้	71
28	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลัก เบญจธรรมระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้	72
29	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมทางจริยธรรม ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา 4 วิทยาลัยในภาคใต้ตามความ แตกต่างตาม	73
30	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ระหว่างพฤติกรรมทาง จริยธรรมตามหลักเบญจธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา 4 วิทยาลัยในภาคใต้ ตามความแตกต่างตาม	74
31	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมทางจริยธรรมของ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา 4 วิทยาลัยในภาคใต้ตามตัวแปรอิสระ ...	75

32	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ระหว่างพฤติกรรมทางจริยธรรม ตามหลักเบญจธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา 4 วิทยาลัย ในภาคใต้ตามสมาอาชีวะ	76
33	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมทางจริยธรรมของ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา 4 วิทยาลัยในภาคใต้ตามคามสังวร	77
34	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ระหว่างพฤติกรรมทางจริยธรรม ตามหลักเบญจธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา 4 วิทยาลัย ในภาคใต้ตามคามสังวร	78
35	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมทางจริยธรรม ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา 4 วิทยาลัยในภาคใต้ คามสังวร	79
36	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ระหว่างพฤติกรรมทางจริยธรรม ตามหลักเบญจธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา 4 วิทยาลัย ในภาคใต้ตามสังจร	80
37	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมทางจริยธรรม ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา 4 วิทยาลัยในภาคใต้ คามสังจิสัมปญญะ	81
38	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ระหว่างพฤติกรรมทางจริยธรรม ตามหลักเบญจธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา 4 วิทยาลัย ในภาคใต้ คามสังจิสัมปญญะ	82

ตาราง

หน้า

39	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมทางจริยธรรมของ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา 4 วิทยาลัยในภาคใต้ ตามหลัก เบญจธรรมรวมทุกด้าน	83
40	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายระหว่างพฤติกรรมทาง จริยธรรมตามหลักเบญจธรรมรวมทุกด้าน ของนักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา 4 วิทยาลัยในภาคใต้	84
41	แสดงเกณฑ์ปกติและการประเมินระดับพฤติกรรมทางจริยธรรม ตามหลักเบญจธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ในภาคใต้	85

ภูมิหลัง

สภาพของสังคมที่ขาดคุณธรรมและจริยธรรมจะส่งผลกระทบ เกิดปัญหาต่าง ๆ เช่น ความโลภ การเอารัดเอาเปรียบ การกดขี่ การฉ้อโกง และปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ (เพ็ญพรรณ สุธงศาต 2524 : 1) อันเนื่องมาจากความเจริญทางเทคโนโลยี วัตถุทางวัตถุไปอย่างรวดเร็ว ส่วนจริยธรรมไม่เจริญตามหรือเป็นส่วนที่เหมาะสมกับความเจริญทางวัตถุ จมูกประหนึ่งว่าจิตใจหรือจริยธรรมนี้ถูกมองข้ามไป ซึ่งเห็นได้จากข่าวการแก่งแย่งชิงดี การละเมิดกฎหมายและศีลธรรมอันดีงามเหล่านี้ล้วนชี้ให้เห็นความเสื่อมโทรมทางจริยธรรมของประชาชนนั่นเอง (ภัทรา นิกมานนท์ 2517 : 1) ถ้ามนุษย์ไม่สามารถใช้ความเจริญทางวัตถุให้ถูกต้องตามหลักศีลธรรมได้ วัฒนธรรมทางจิตใจจะค่อย ๆ เสื่อมทรามลง จนในที่สุดก็จะไม่สามารถรักษารายธรรมให้รุ่งเรืองต่อไปได้ (อนุสรณ์ อรรถศิริ 2516 : 2 - 3 อ้างอิงมาจาก บุญเยี่ยม มีสุข 2501 : 8)

แนวทางหนึ่งในการพัฒนาบุคคลเพื่อลดปัญหาของสังคมลงได้ก็คือ การพัฒนาจริยธรรม ให้ฝังลึกเป็นค่านิยมอยู่ในลักษณะนิสัยและจิตใจของบุคคล เพื่อให้บุคคลละอายใจต่อการทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง สิ่งชั่วร้ายทั้งปวง ทัดมาประเพณีปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้องดีงามตามมาตรฐานที่สังคมยอมรับและต้องการมากขึ้น (กรมวิชาการ 2524 : 1) การปลูกฝังแนวจริยธรรม เจตนคติ และความรู้สึกรับผิดชอบชั่วดีนั้นแตกต่างไปจากการเรียนสรรพวิชาทาง ๆ แต่จะเกิดขึ้นได้จากการมีประสบการณ์สัมผัสหรือใคร่รู้สึเพราะตน ซึ่งเกิดของการเรียนรู้ประเภทนี้จึงขึ้นอยู่กับ การกำหนดสิ่งแวดล้อมทั้งปวง กำหนดแบบอย่างความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิด และเน้นความประพฤติให้บุคคลนั้นได้มีประสบการณ์จริง และที่สำคัญคือการมีตัวอย่างที่ดีงามจึงจะเกิดผลดี (เอกวิทย์ ณ ถลาง 2514 : 16) ในแง่ของการศึกษา บุคลากรเป็นตัวจักรสำคัญในการ อบรมปลูกฝังความรู้ทางวิชาการ เสริมสร้างเจตนคติทางจริยธรรมและค่านิยมที่พึงปรารถนา

ให้กับผู้เรียนเกิด "ทัศนคติที่ดี" (บุญถิ่น อัตถากร และรัตน์ กัญญาเหล็ก 2513 : 3) แต่การที่จะปลูกฝังค่านิยมหรือจริยธรรมใด ๆ ให้แก่ผู้เรียนนั้น ประการแรกที่ต้องกระทำคือ การสร้างศรัทธาให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยสร้างบุคลิกภาพให้เหมาะสมแก่การเป็นครู เช่น แต่งกายเหมาะสมเรียบร้อย มีระเบียบวินัย สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้อย่างดี มีกิจวัตร วาจาที่สุภาพและประพฤติปฏิบัติตนให้อยู่ในศีลในธรรมเป็นแบบอย่างที่ดี (พริษฐ์ หันนากินทร 2524 : 88 - 89)

ลักษณะความประพฤติของครูเป็นปัจจัยหนึ่งที่เป็นแบบอย่างสำหรับเด็ก ดังที่ น.ร.ว.กิตติภูมิ ปราโมช โกลลาไว้วา "ครูยังอยู่ในความเคารพของศิษย์ในสังคมไทย ไม่มีนักบุญใด ได้รับการยกย่องให้อยู่ในฐานะอันสูง ก็นับว่าเหมาะสมอันหนึ่งของครู ก็นับว่าประพฤติตนให้อยู่ในฐานะที่ควรยกย่องกันทั่วกัน ทำหน้าที่เป็นประจักษ์และสอประกายกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย ช่วยแก้หรือลดทอนความเลวของศีลธรรมในสังคม ยุกระดับศีลธรรม จรรยาในใจคนให้สูงขึ้น" (วิทยาสัยกรฐานสมเด็จเจ้าพระยา 2517 : 1 - 10) ซึ่ง สอประกาย กร.เจดีย์ว.บุรีรักษ์ ก็ว่า ครูเป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ แต่ครูจะต้องให้ลูกศิษย์ ศึกษารวม แก่กัน ครูจะทักท้วงนักเรียน จะทักท้วงเป็นครูตลอดเวลาทั้งนอกและในโรงเรียน จะทักท้วงปฏิบัติ ตนเป็นตัวอย่างที่ดีของนักเรียน (เจดีย์ว.บุรีรักษ์ และคณะ 2520 : 11) จึงเปรียบ ครูได้กับแม่พิมพ์หรือแม่หล่อมนุษย์ใหม่มีความรู้ ความสามารถ มีคุณภาพความดีที่ประสงค์ของการศึกษา (กิริติ บุญเจือ 2523 : 10 - 11)

การเรียนพลศึกษาเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถสร้างเสริมจริยธรรมให้กับเยาวชน ได้เป็นอย่างดี เช่น จากกิจกรรมการเรียนการสอนจะส่งเสริมให้ครูพลศึกษาได้มีโอกาสใกล้ชิด สนับสนุนกับผู้เรียนมากกว่าการสอนหรือกิจกรรมอย่างอื่น และนอกจากนั้น จุดประสงค์ของ หลักสูตรการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในปัจจุบันมุ่งที่จะปลูกฝังพื้นฐานทางกีฬาและคุณธรรม หลายอย่างที่จะทำให้เป็นพลเมืองที่ดีรวมทั้งมีสุขภาพสมบูรณ์ และนั่นครูพลศึกษาก็ควรปรับปรุงตนเอง ให้มีคุณภาพ เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพตามลักษณะครูพลศึกษาที่ดี ซึ่ง

นาถิต บิลมาศ ได้วิจัยสรุปไว้ว่า ครูพลศึกษาที่ดีควรมีลักษณะคือ สอนได้ตามหลักสูตร มีความ
 ประสิทธิภาพและมีน้ำใจนักกีฬา ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเสมอ สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเอง
 ได้ มีความขยันขันแข็ง อุดม มีสุขภาพทั้งทางกายและจิตใจ มีมนุษยสัมพันธ์ มีความสามารถในการ
 เชิงกีฬา เชื่อมมั่นในตนเอง เป็นขอเมืองดี และศรัทธาในอาชีพของตน (นาถิต บิลมาศ
 2522 : 255 - 257) เช่นเดียวกับที่ ดร.สำออง พวงบุตร กล่าวไว้ในเรื่องความสำคัญ
 ของครูพลศึกษาที่วิชาชีพว่า ครูพลศึกษาจะต้องปรับปรุงคุณภาพของตนเพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่
 ได้อย่างดีเยี่ยม และลดข้อบกพร่องต่าง ๆ ดังนั้นครูพลศึกษาต้องปรับปรุงทางด้านวิชาการให้
 ทันสมัยอยู่เสมอ ทางด้านการสอนโดยปรับปรุงให้สอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนทางด้านบุคลิก
 ลักษณะนั้นเพื่อสร้างศรัทธาของนักเรียน จึงต้องปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีในด้านต่าง ๆ ทางด้าน
 มนุษยสัมพันธ์ต้องปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ทางด้านคุณธรรมและความประพฤตินั้นต้อง
 ประพฤติตนให้เหมาะสมมีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ ไม่เสเพล ไม่ประพฤตินอกทางเสื่อม
 เสี่ยงด้านอามารมณ์ต่าง ๆ และปฏิบัติตนให้เป็นขอเมืองดีของชาติ (สำออง พวงบุตร 2525 :
 2, 34)

แต่ถ้ามองสภาพของสังคมในปัจจุบัน ลักษณะของครูพลศึกษายังไม่อยู่ในสภาพที่เหมาะสม
 จึงมักจะมีข่าวจากสื่อมวลชนและคำปรารภของบุคคลอื่น ๆ ว่า ครูพลศึกษามีพฤติกรรมด้านต่าง ๆ
 ไม่เหมาะสม เช่น มีความเสื่อมเสียเรื่องชู้สาว และมัวเมาในอบายมุขต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้อง
 กับงานวิจัยของ นาถิต บิลมาศ พบว่า ลักษณะของครูพลศึกษาที่บกพร่อง ได้แก่ การวางตัว
 ไม่เหมาะสม โดยเฉพาะเรื่องชู้สาว การดื่มสุรา สูบบุหรี่ เล่นการพนัน และมีหนี้สินมาก
 (นาถิต บิลมาศ 2522 : 162, 193, 225) นอกจากนั้น ผลจากการประชุมเรื่องพัฒนา
 จริยธรรมการกีฬาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2526
 ได้สรุปให้เห็นว่าการเอารัดเอาเปรียบต่าง ๆ ในการแข่งขันกีฬา หรือการทะเลาะวิวาทจาก
 การแข่งขันกีฬา ซึ่งมีสาเหตุมาจากการเอารัดเอาเปรียบด้านคุณสมบัติของผู้เล่นแข่งขัน ด้าน
 การฝึกสอนด้านการเล่นพิชิตกีฬา ด้านการตัดสิน หรือด้านข้อมูลอารมณ์ของคู่ต่อสู้ เป็นต้น

มีรากฐานมาจากคัมภีร์ปึกส่วนหรือคัมภีร์พุทธคัมภีร์นั้นเอง (องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526 : 1 - 22) แสดงให้เห็นว่า ความมีจริยธรรมของครูพลศึกษาเริ่มลดน้อยลงไปทุกขณะ การมองกันอย่างผิวเผินแล้วครูพลศึกษาก็เป็นมนุษย์ปุถุชนคนสามัญคนหนึ่งเท่านั้นเอง จึงอาจจะกระทำผิดได้เหมือนกัน ๆ กับบุคคลอื่น ๆ ที่ยังไม่หลุดพ้นจากห้วงของกิเลสและตัณหาทั้งปวง แต่ถ้ามองจากอีกนัยอย่างถ่องแท้แล้ว ครูพลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งที่มีหน้าที่ในการยกระดับปัญญาของมนุษย์อื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมาก ฉะนั้นครูพลศึกษาก็ควรจะประพฤติและปฏิบัติตนอย่างดีที่สุด หลักการประการหนึ่งที่ควรไว้อยู่เป็นแนวทางในการปฏิบัติและเตือนใจคือ หลักการทางศาสนา สำหรับสังคมไทยมีความผูกพันข้องเกี่ยวกับหลักการของพุทธศาสนาเป็นเวลายาวนานเสมือนกับเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตคนไทย แต่มองครั้งความใกล้ชิดอย่างมากนี้อาจจะทำให้บุคคลบางคนมองข้ามไปไม่ถือปฏิบัติ หลักการพื้นฐานที่ทำให้คนประพฤติดี ประการหนึ่งที่พระพุทธองค์ทรงบัญญัติไว้เป็นแบบแผนแห่งความประพฤติคือ เบญจศีลและเบญจธรรม (กรมพระยาวชิรญาณวโรรส 2497 : 2 - 3) ซึ่งเป็นหลักธรรมที่ทำให้โลกเกิดความสงบ เป็นธรรมที่เหมาะสมสำหรับชาวมนุษยวงเวียนหรือปุถุชน ซึ่งนำมาหาขึ้นตามปกติคือปฏิบัติ (คึกฤทธิ์ ปราโมช 2514 : 29) และเป็นธรรมสำหรับทุกคนเพื่อส่งเสริมความเป็นมนุษย์ เบญจศีลคือ ลักษณะที่ควรละเว้น ไม่ควรประพฤติ ส่วนเบญจธรรมคือ ลักษณะที่ดีที่ควรประพฤติ และปฏิบัติ องค์ประกอบที่ควรประพฤติตามหลักของเบญจธรรมนั้นมี 5 ลักษณะดังต่อไปนี้

1. เมตตากรุณา คือ ความรักใคร่ปรารถนาให้มีความสุขความเจริญ และความสงสารก็ช่วยไ้ทุกคน
2. สัมมาอาชีวะ คือ การหาเลี้ยงชีพโดยสุจริต
3. การสังวร คือ ความสังวรในกาย ความสำรวมระมัดระวัง รู้จักยับยั้งควบคุมตนเองในทางกายารมณ์
4. ศัจจะ คือ ความสัตย์ ความซื่อตรง

5. สติสัมปชัญญะ คือ ปีกตนให้เป็นคนที่มีรู้จักยังคิด รู้ลึกทั่วเสมอว่าสิ่งใดควรทำ และสิ่งใดไม่ควรทำ ระวางมีให้เป็นคนมีวามะประมาณ (ราชวรมณี 2520 : 136) ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ทางจิตจริยธรรมที่เพียงพอสำหรับการยึดถือและปฏิบัติของครูพลศึกษาและนักศึกษาพลศึกษา เพื่อสร้างเสริมให้ เป็นแบบอย่างและเป็นบุคคลที่เหมาะสมในสังคม หน่วยงานหนึ่งที่เป็นรากฐานในการสร้างบุคลากรทางพลศึกษา ได้แก่ วิทยาลัยพลศึกษาซึ่งผลิตผู้ที่จะออกไปประกอบอาชีพครูพลศึกษา ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พลศึกษา และสุขศึกษา โดยมุ่งผลิตครูพลศึกษาให้เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบในหน้าที่ มีความรักและศรัทธาในอาชีพครู มีคุณธรรม จริยธรรม ซื่อสัตย์ สุจริต ยุติธรรม มีน้ำใจเป็นนักกีฬา ใฝ่หาความรู้ เห็นคุณค่าในการรักษาเอกลักษณ์ของชาติ ดังนั้นหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พลศึกษา และสุขศึกษา พ.ศ. 2525 จึงกำหนดให้เรียนวิชาการต่าง ๆ และต้องเรียนวิชาจริยศึกษาในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปเป็นวิชาบังคับ เพื่อสร้างเสริมให้นักศึกษาที่จะสำเร็จออกไปประกอบอาชีพครูพลศึกษาเป็นผู้ที่มีคุณธรรมและจริยธรรมในสังคม (ประกาศกรมพลศึกษา 2525 : 1 - 4) ซึ่งบุคคลเหล่านี้จะเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างอนาคตของชาติ จึงคาดหวังว่านักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไปนั้นควรจะเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถเยี่ยม และเปี่ยมด้วยจริยธรรม

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่า นักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้ ซึ่งจะสำเร็จออกไปเป็นครูพลศึกษามีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในระดับใด และสร้างเกณฑ์สำหรับเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงนักศึกษา ครูพลศึกษา และการเรียนการสอนต่อไป

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติทางพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติทางพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิงของวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมจริยธรรมระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงของวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้
4. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติทางพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้
5. เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลจากการศึกษาค้นคว้านี้ช่วยให้ทราบถึงเกณฑ์ปกติของพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้
2. ผลจากการศึกษาค้นคว้านี้ช่วยให้ทราบถึงเกณฑ์ปกติของพฤติกรรมจริยธรรมระหว่างนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาเพศชายกับเพศหญิง
3. ผลจากการศึกษาค้นคว้านี้ช่วยให้ทราบถึงระดับของพฤติกรรมจริยธรรมระหว่างนักศึกษาเพศชายกับนักศึกษาเพศหญิงของวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้
4. ผลจากการศึกษาค้นคว้านี้ช่วยให้ทราบถึงเกณฑ์ปกติของพฤติกรรมจริยธรรมระหว่างนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 2
5. ผลจากการศึกษาค้นคว้านี้ช่วยให้ทราบถึงระดับของพฤติกรรมจริยธรรมระหว่างนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 2

6. ผลจากการศึกษาค้นคว้าจะเป็นแนวทางในการดำเนินการจัดการเรียนการสอน วิชาวิทยาศาสตร์และวิชาต่าง ๆ ทางด้านพลศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา เพื่อพัฒนาให้นักศึกษาที่จะสำเร็จออกไปประกอบอาชีพครูพลศึกษามีจริยธรรมและคุณธรรมที่เหมาะสม

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง พลศึกษา และสุขศึกษา วิชาเอกพลศึกษา ในปีการศึกษา 2527 จากวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 4 วิทยาลัย ในภาคใต้ จำนวน 291 คน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1	วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร	จำนวน 64 คน
1.2	วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่	จำนวน 86 คน
1.3	วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดตรัง	จำนวน 35 คน
1.4	วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา	จำนวน 106 คน

2. ตัวแปรที่จะศึกษาในครั้งนี้

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

2.1.1 เพศ

2.1.2 ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

พฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรม ประกอบด้วยคุณลักษณะ

5 ประการ

2.2.1 ลักษณะความเมตตา กรุณา

2.2.2 ลักษณะความซื่อสัตย์สุจริต

2.2.3 ลักษณะความสามัคคี

2.2.4 ลักษณะความกล้าหาญ

2.2.5 ลักษณะความเสียสละ

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การศึกษารั้วนี้มุ่งศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมที่จำเป็นสำหรับครูพลศึกษาตามหลักเบญจธรรม 5 คุณลักษณะ คือ เมตตา กรุณา สัมมาอาชีวะ ความสัจจะ สัจจะ และ สกิสัมปชัญญะ
2. การศึกษารั้วนี้วัดพฤติกรรมทางจริยธรรมจากการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมจากสถานการณ์ต่าง ๆ ในแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. ค่าตอบแทนของนักศึกษาคำแนะนำการแก้ไขในการวัดระดับทางจริยธรรมทั้ง 6 ชั้น ตามทฤษฎีของโคลเบอร์ก ซึ่งใช้เป็นหลักในการศึกษารั้วนี้

กำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. พฤติกรรมจริยธรรม หมายถึง การประพฤติปฏิบัติที่ปฏิบัติชอบตามหลักเบญจธรรมของพุทธศาสนา ได้แก่
 - 1.1 ลักษณะกานเมตตากุรุณา หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงความปรารถนาให้ผู้อื่นเป็นสุข สงสารใคร่ช่วยให้อื่นพ้นทุกข์และเสียสละ
 - 1.2 ลักษณะกานสัมมาอาชีวะ หมายถึง การประกอบอาชีพโดยสุจริต มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเพียร ละอายครมคอม ขณรับผลการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่
 - 1.3 ลักษณะกานความสัจจะ หมายถึง ความสำรวมระมักระวัง รู้จักยับยั้งควบคุมในทางกามารมณ์ ไม่ลุ่มหลงในรูป เสียง กลิ่น รส และสัมผัส ไม่ประพฤติเสียหายเรื่องชู้สาว
 - 1.4 ลักษณะกานสัจจะ หมายถึง การปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมา และตรงต่อความเป็นจริงทางกาย วาจา ใจ ตลอดจน และผู้อื่น รวมถึงความยุติธรรม ปฏิบัติกตตนเองและผู้อื่นด้วยความเที่ยงตรง สอดคล้องกับความเป็นจริงและเหตุผล ไม่มีความลำเอียง

1.5 ลักษณะค่านิยมสัมพัทธ์ หมายถึง การระลึกได้และรู้ตัวอยู่เสมอว่า สิ่งใดควรทำ และสิ่งใดไม่ควรทำ ไม่ประมาท ไม่มัวเมาต่อการพนัน เครื่องทองของเมา และสิ่งเสพติดให้โทษต่าง ๆ

2. เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลใช้เหตุผลในการเลือกที่จะกระทำ หรือไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เหตุผลที่กล่าวถึงนี้จะแสดงให้เห็นถึงเหตุจริงใจ หรือแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำต่าง ๆ ของบุคคล ซึ่งจะทำให้ทราบระดับจริยธรรม ของบุคคลนั้น ๆ

3. จริยธรรม หมายถึง ความดีในระดัต่าง ๆ ที่สังคมหรือบุคคลจำเป็นต้องยึดมั่นถือมั่น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของจริยธรรม

ถ้าพิจารณาตามรูปศัพท์ คำว่า "จริยธรรม" เป็นคำสมาสระหว่าง จริ หรือ จรรยา ที่หมายถึง ความประพฤติ กริยาที่ควรประพฤติ กับคำว่า ธรรม ที่หมายถึง คุณความดี ความชอบ ความถูกต้อง เมื่อนำสองคำมารวมกันมีความหมายว่า ความประพฤติที่ชอบพึงปรารถนาของมนุษย์โดยชอบ ความประพฤติในที่นี้หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลแต่ละคนที่แสดงออกมาเป็นประจำเป็นอุปนิสัย เนื่องมาจากความนึก ความเชื่อถือ หรือนิสัยที่ใคร่สมใจมิใช่เป็นการกระทำที่แสดงออกโดยเสแสร้งทั้งกาย วาจา และใจ (มาโนชญ์ กิตฺติขันธ์ 2523 : 41) ส่วนความหมายของจริยธรรมนั้นมีความหมายไว้มากมาย เช่น จากการประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับจริยธรรมไทยซึ่งจัดโดยกรมวิชาการ ระหว่างวันที่ 22 - 27 มกราคม 2523 ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความหมายของจริยธรรมไว้ว่า "จริยธรรม หมายถึง การกระทำทั้งทางกาย วาจา และใจที่งาม เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม" (กรมวิชาการ 2523 : 8) กอ สวัสดิ์พานิชย์ ได้ให้ความหมายว่า จริยธรรม คือ ประมวลความประพฤติและความนึกคิดในสิ่งที่งามเหมาะสม (กอ สวัสดิ์พานิชย์ 2522 : 18) เช่นเดียวกับ น.ร.ว. กิจฤทธิ์ ปราโมช ได้กล่าวว่า "จริยธรรม เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ควรประพฤติ สิ่งไม่ควรประพฤติ ผู้ประพฤติกองรู้อากาศ เวลา และสถานการณ์เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ และส่งเสริมการพัฒนาให้เป็นไปด้วยดี (กิจฤทธิ์ ปราโมช 2514 : 16) ส่วน ดวงเดือน พันธุมนาวิน ในฐานะนักจิตวิทยาและเป็นผู้เชี่ยวชาญ ได้ศึกษาค้นคว้าวิจัยในเรื่องจริยธรรมของเยาวชนไทยไว้มาก ได้อธิบายความหมายของจริยธรรมว่า เป็นคำที่มีความหมายกว้างขวาง หมายถึง ลักษณะทางสังคมหลายลักษณะของมนุษย์ และมีขอบเขตรวมถึงพฤติกรรมทางสังคมประเภทต่าง ๆ ด้วย ลักษณะและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมจะมีคุณสมบัติประเภทใด

ประเภทหนึ่งในสองประเภทคือ เป็นลักษณะที่สังคมต้องการให้มีอยู่ในสมาชิกในสังคมนั้น คือ เป็นพฤติกรรมที่สังคมนิยมชมชอบ ให้การสนับสนุน และผู้กระทำส่วนมากเกิดความพอใจว่า การกระทำนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม ส่วนอีกประเภทหนึ่งคือลักษณะที่สังคมไม่ต้องการให้มีอยู่ในสมาชิกในสังคม เป็นการกระทำที่สังคมลงโทษหรือพยายามกำจัด และผู้กระทำพฤติกรรมนั้นส่วนมากรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องและไม่สมควร ฉะนั้นผู้ที่มีจริยธรรมสูงก็เป็นผู้ที่มีลักษณะและพฤติกรรมประเภทแรกมาก และประเภทหลังน้อย (คางเคียน พันพูนาวิน 2520 : 3)

จากความหมายของ "จริยธรรม" ที่ได้รวบรวมไว้ข้างต้นสรุปได้ว่า จริยธรรม หมายถึง การประพฤติปฏิบัติ ปฏิบัติชอบทั้งกาย วาจา และใจ เว้นสิ่งที่ควรเว้น กระทำสิ่งที่ควรกระทำ งามดี งามผล ประพฤติ และปฏิบัติในทางที่ตนเองพอใจ ชอบ และชอบสังคม

ลักษณะทางจริยธรรมของบุคคล

ลักษณะต่าง ๆ ของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมนั้น แบ่งออกได้หลายประเภทด้วยกันคือ

1. ความรู้เชิงจริยธรรม หมายถึง การมีความรู้เกี่ยวกับในสังคมของตนนั้นก็คือ การกระทำชนิดใดดี ควรกระทำ และการกระทำชนิดใดเลว ควรงดเว้น และรู้ว่าลักษณะและพฤติกรรมประเภทใดเหมาะสมหรือไม่ เหมาะสมมากน้อยเพียงใด ปริมาณความรู้เชิงจริยธรรมขึ้นอยู่กับอายุ ระดับการศึกษา และพัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคลด้วย
2. ทัศนคติเชิงจริยธรรม หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับลักษณะหรือพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่าง ๆ ว่าตนชอบหรือไม่ ชอบลักษณะนั้น ๆ เพียงใด ทัศนคติเชิงจริยธรรมของบุคคลส่วนมากจะสอดคล้องกับค่านิยมในสังคมนั้น แต่อาจจะแตกต่างกันไปได้ ทัศนคติเชิงจริยธรรมมีความหมายกว้างกว่าความรู้เชิงจริยธรรม เพราะรวมเอาความรู้เชิงจริยธรรมและความรู้สึกในเรื่องนั้น ๆ ไว้ด้วย

3. เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลให้เหตุผลในการเลือกที่จะไม่กระทำหรือเลือกที่จะกระทำพฤติกรรมบางอย่างใดอย่างหนึ่งในสถานการณ์นั้น ๆ เหตุผลดังกล่าวช่วยให้ทราบเหตุผลใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำของบุคคล ซึ่งการกระทำบางอย่างเป็นอาจเข้ากับความรู้สึกของบุคคลส่วนใหญ่ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเหตุผลและสถานการณ์เป็นสำคัญ

4. พฤติกรรมเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลแสดงพฤติกรรมที่สังคมนิยมชมชอบหรือควรถูกแสดงพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ในสังคมนั้น พฤติกรรมที่สังคมยอมรับ เช่น การให้ทาน การเสียสละ การช่วยเหลือผู้อื่น มีความซื่อสัตย์ ไม่คดโกง หรือเอาเปรียบผู้อื่น ไม่ประทุษร้ายต่อบุคคลอื่นด้วยกาย วาจา ใจ เป็นต้น (ดวงเคื่อน พันทมนาวิน 2520 :

4 - 6)

ในการศึกษาพัฒนาการทางจริยธรรมนั้น พฤติกรรมเชิงจริยธรรมเป็นสิ่งที่สังคมให้ความสำคัญมากกว่าด้านอื่น ๆ ของจริยธรรม ทั้งนี้เพราะการกระทำในทางที่ดีหรือเลวของบุคคลย่อมส่งผลโดยตรงต่อความสงบของสังคม การศึกษาด้านอื่นของจริยธรรมจึงเป็นเพียงเพื่อให้เข้าใจและสามารถทำนายพฤติกรรมเชิงจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของบุคคลเท่านั้น (เกษณี นสประพฤติ 2524 : 12)

แหล่งกำเนิดของจริยธรรม

จริยธรรมของบุคคลมีต้นเหตุจากอิทธิพลของสังคมมากกว่าอิทธิพลของพันธุกรรม กล่าวคือ บุคคลเกิดมาจะดองเรียนรูและยอมรับประเพณีในสังคมของตน ซึ่งจะแตกต่างกันไปจากสังคมอื่น ๆ ฉะนั้น สังคมหรือผู้ที่แวดล้อมตนนั้นเองคือแหล่งกำเนิดที่สำคัญของจริยธรรมของบุคคล (ดวงเคื่อน พันทมนาวิน 2520 : 6) นอกจากนี้ยังกล่าวว่าทางจริยธรรมได้พิจารณาลักษณะสำคัญของทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับต้นกำเนิดและพัฒนาการของจริยธรรม จึงสามารถสรุปทฤษฎีเหล่านี้ได้เป็น 2 ประเภทคือ

1. ทฤษฎีอิทธิพลของสังคมและการเรียนรู้ทางสังคม ไรท์ (Wright) มีความเชื่อว่า ทฤษฎีอิทธิพลของสังคมนั้น สังคมมีอิทธิพลโดยตรงต่อการพัฒนาจริยธรรมของบุคคล กลุ่มสังคมที่บุคคลเป็นสมาชิกอยู่จะเป็นแบบอย่างให้แก่บุคคล ซึ่ง ฮอฟแมน (Hoffman) ก็เชื่อว่า เด็กเล็ก ๆ จะเรียนรู้ว่าจะไร้อะไรบ้างจากผู้ที่อยู่ใกล้ๆ ซึ่งเป็นตัวแทนของสังคม ด้วยวิธีชมเชยการเพียบเคียง เด็กจะไว้วางใจและเลียนแบบผู้ที่มีอำนาจ ผู้ที่ตนรัก จนในที่สุดเด็กจะยอมรับเอาพฤติกรรมหรือกฎเกณฑ์ของสังคมมาเป็นหลักปฏิบัติของตนเองโดยอัตโนมัติ ดังนั้น ถ้าผู้คนที่อยู่ใกล้ๆ เด็กเป็นผู้มีจริยธรรมสูง เด็กก็จะเลียนแบบและกลายเป็นผู้มีจริยธรรมสูง การไปคอยสำหรับวิธีการและชมเชยการที่บุคคลยอมรับลักษณะกฎเกณฑ์ของสังคมมาเป็นของตน นั้น ตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมว่า เนื่องมาจากหลักการเสริมแรงและหลักการเชื่อมโยง เป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้บุคคลกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การคาดหวังถึงความพอใจที่จะได้รับและการหลบหลีกความทุกข์

2. ทฤษฎีพัฒนาการลักษณะที่ส่งเสริมจริยธรรม เพียเจต์ (Piaget) และ โคลเบอร์ก (Kohlberg) เป็นผู้นำทางทฤษฎีนี้ มีความเชื่อว่าการพัฒนาทางสติปัญญาและอารมณ์ คือรากฐานของการพัฒนาทางจริยธรรม นั่นคือ จริยธรรมของเด็กจะเจริญขึ้นตามความสามารถทางการเรียนรู้ สติปัญญาและอารมณ์ของเด็ก จากการศึกษาผลงานของนักเรีนต่าง ๆ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรมกับลักษณะอื่น ๆ ของมนุษย์ ซึ่งโคลเบอร์ก พบว่า ลักษณะอื่น ๆ ที่สัมพันธ์กับจริยธรรมได้แก่ ระดับสติปัญญาทั่วไป ความสามารถที่จะรับผิดชอบได้ที่ดีกว่าในขนาด ความมีสมาธิ ความสามารถควบคุมทางอารมณ์ และความภาคภูมิใจในตน ซึ่งลักษณะเหล่านี้ ถือว่าเป็นลักษณะที่ส่งเสริมจริยธรรม (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524 : 21 - 22)

พัฒนาการทางจริยธรรม

นักทฤษฎีทางจริยธรรมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการพัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์แตกต่างกันออกไป นักทฤษฎีบางท่านเชื่อว่าสังคมมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อพัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคล ดังนั้น ทฤษฎีพวกแรกนี้จึงเชื่อว่าคนต่างกลุ่มและต่างสังคมย่อมมีจริยธรรมที่แตกต่างกัน แต่นักทฤษฎีอีกพวกหนึ่งเชื่อว่า ความพร้อมที่จะมีความเจริญทางจิตใจนั้นแฝงอยู่ในตัวของบุคคลตั้งแต่แรกเกิด เมื่อเติบโตขึ้นลักษณะทางจริยธรรมของบุคคลนั้นจะเริ่มแสดงเด่นชัดและเปลี่ยนแปลงไปตามวิถีทางที่กำหนดไว้ ฉะนั้นนักทฤษฎีประเภทนี้จึงเชื่อว่าพัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์นั้นมีแนวทางและขั้นตอนที่เป็นสากล สามารถศึกษาได้ในคนและในสังคมต่าง ๆ ความแตกต่างของพัฒนาการทางจริยธรรมของคนในสังคมเกี่ยวกับยถมคล้ายคลึงกัน ความแตกต่างของคนที่อยู่ทางสังคมย่อย ซึ่งนักทฤษฎีในพวกหลังที่มิเชื่อเสีย ใดแก่ เพียเจต์ และโคลเบอร์ก (ควงเคียน พันพุมหาวัน 2520 : 38 - 39) ความเชื่อของนักทฤษฎีทั้งสองท่านนี้ ได้ทั้งเป็นทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจต์ เพียเจต์เป็นผู้ริเริ่มทางความคิดว่า พัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความฉลาดในการที่จะรับรู้กฎเกณฑ์และลักษณะต่าง ๆ ทางสังคม พัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับพัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคลนั้น ๆ เพียเจต์ได้แบ่งขั้นของการพัฒนาจริยธรรมของมนุษย์เป็น 3 ขั้นคือ

1.1 ขั้นก่อนจริยธรรม พัฒนาการขั้นนี้เริ่มตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 2 ขวบ เด็กในขั้นนี้ยังไม่มีความสามารถในการรับรู้สิ่งแวดลอมอย่างละเอียด แต่มีความอยากรู้อยากเห็น ต้องการทางกาย ซึ่งต้องการที่จะได้รับการนำดัดโดยไม่คำนึงถึงกาละเทศะใด ๆ ทั้งสิ้น เมื่อเด็กมีความสามารถในการพูด ก็จะเริ่มรับรู้สภาวะแวดลอมและบทบาทของตนเองตามบุคคลอื่น ๆ

1.2 ขั้นยึดคำสั่ง พัฒนาการขั้นนี้อยู่ช่วงอายุ 2 - 8 ปี เด็กจะมีความเกรงกลัวผู้ใหญ่ และเห็นว่าคำสั่งของผู้ใหญ่คือประกาศิตที่ตนต้องกระทำตาม

1.3 ขั้นนี้คิดหลักแห่งตน จะอยู่ช่วงอายุ 8 - 10 ปี เพียเจต์เชื่อว่า เกิดขึ้นจากพัฒนาการทางสติปัญญาและประสบการณ์ในการมีบทบาทในกลุ่มเพื่อนเด็กด้วยกัน ความเกรงกลัวอำนาจภายนอกจะกลายเป็นหลักภายในจิตใจของเด็ก เกี่ยวกับความยุติธรรม ซึ่งหมายถึง การแลกเปลี่ยนกัน และความเท่าเทียมกันของบุคคลในช่วงอายุ 8 - 10 ปี เด็กที่อยู่ในสภาพสังคมปกติจะบรรลุถึงขั้นที่ 3 แต่อาจมีเด็กบางคนที่พัฒนาช้ากว่านี้ หรือในบางกรณีพัฒนาการทงหยุดชะงักอยู่ในขั้นที่ 2 เนื่องด้วยการเล่นมุกกันอย่างผิดปกติของผู้เลี้ยงดูหรือสังคม หรืออาจเกิดจากการขาดประสบการณ์ในกลุ่มเพื่อนที่โต (คางเคื่อน ชันพนวนวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจุบัน 2520 : 40 - 41)

แต่อย่างไรก็ตาม โกลเบอร์กได้ศึกษาจริยธรรมตามแนวทฤษฎีของเพียเจต์พบความจริงว่า การพัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์นั้นมิได้บรรลุจุดสมบูรณ์ในบุคคลอายุ 10 ปี เป็นส่วนมาก แต่มนุษย์ในสภาพปกติจะมีการพัฒนาการทางจริยธรรมอีกหลายขั้นก่อน จากอายุ 11 ปี ถึง 25 ปี ดังนั้นทฤษฎีตามแนวความคิดของโกลเบอร์กมีดังนี้

2. ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโกลเบอร์ก โกลเบอร์กได้ศึกษาจริยธรรมตามแนวของ เพียเจต์และพบความจริงว่า พัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์นั้นมิได้บรรลุจุดสมบูรณ์ในบุคคลอายุ 10 ปี เป็นส่วนมาก แต่มนุษย์ในสภาพปกติจะพัฒนาการทางจริยธรรมอีกหลายขั้นก่อน จากอายุ 11 ปี ถึง 25 ปี (Kohlberg. 1969 : 391) และเขาเชื่อว่าในการวัดขั้นพัฒนาการทางจริยธรรมนั้นจะต้องใช้การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมเป็นเกณฑ์ที่เหมาะสมที่สุด (Kohlberg. 1976 : 32)

โกลเบอร์กแบ่งประเภทของเหตุผลเชิงจริยธรรมออกเป็น 6 ประเภท ซึ่งแต่ละประเภทนั้นจัดเป็นขั้นพัฒนาการทางจริยธรรมได้ 6 ขั้น คือ

- ขั้นที่ 1 ไช้หลักการหลบหลีกการลงโทษ (Obedience and Punishment)
- ขั้นที่ 2 ไช้หลักการแสวงหารางวัล (Naively Egoistic Orientation)
- ขั้นที่ 3 ไช้หลักการกระทำสิ่งที่ดีตนเห็นว่าดี (Good Boy Orientation)

ขั้นที่ 4 ใช้หลักการทำตามหน้าที่ทางสังคม (Authority and Social Order Maintaining Orientation)

ขั้นที่ 5 ใช้หลักการทำตามสัญญา (Contractual Legalistic Orientation)

ขั้นที่ 6 ใช้หลักการอุดมคติสากล (Conscience or Principle Orientation)

จากพัฒนาการทางจริยธรรม โดยการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมทั้ง 6 ขั้นนี้
โกดเบอร์กยังแบ่งเป็นระดับของจริยธรรมได้ 3 ระดับ ดังปรากฏในตาราง 1

ตาราง 1 เหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ขั้น ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับ ในทฤษฎีพัฒนาการทาง
จริยธรรมของโกดเบอร์ก

	ขั้นการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	ระดับของจริยธรรม
ขั้นที่ 1	หลักการหลบหลีกการลงโทษ (2 - 7 ปี)	1. ระดับก่อนกฎเกณฑ์ (2 - 10 ปี)
ขั้นที่ 2	หลักการแสวงหารางวัล (7 - 10 ปี)	
ขั้นที่ 3	หลักการทำตามที่ยุ่สอนเห็นชอบ (10 - 13 ปี)	
ขั้นที่ 4	หลักการทำตามหน้าที่ทางสังคม (13 - 16 ปี)	2. ระดับตามกฎเกณฑ์ (10 - 16 ปี)
ขั้นที่ 5	หลักการทำตามคำมั่นสัญญา (16 ปีขึ้นไป)	
ขั้นที่ 6	หลักการยึดอุดมคติสากล (ผู้ใหญ่)	3. ระดับเหนือกฎเกณฑ์ (16 ปีขึ้นไป)

ระดับ 1 คือ ก่อนกฎเกณฑ์ (Preconventional Level) หมายถึง การตัดสินใจ
เลือกกระทำในสิ่งที่จะเป็นประโยชน์แก่ตนเองโดยไม่คำนึงถึงผลที่จะเกิดแก่ผู้อื่น ขั้นแรกสุดคือ

การมุ่งที่จะหลบหลีกมิให้ตนเลวลงลงโทษทางกาย เพราะกลัวความเจ็บปวดที่จะได้รับ และยอมทำตามคำสั่งของผู้ใหญ่ เพราะเป็นผู้อยู่มีอำนาจทางกายเหนือตน ขั้นที่สองคือการเลือกกระทำในสิ่งที่จะนำความพอใจมาให้ตนเท่านั้น เริ่มรู้จักการแลกเปลี่ยนกันแบบเล็ก ๆ คือ เขาทำมาฉันต้องทำไป เขาให้ฉันฉันก็ต้องให้เขา เป็นต้น

ระดับ 2 คือ ระดับตามกฎเกณฑ์ (Conventional Level) หมายถึง กระทำตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มย่อย ๆ ของตน หรือทำตามกฎหมายและศาสนา บุคคลที่อยู่ในระดับ 2 นี้ ยังต้องมีการควบคุมจากภายนอก แต่มีความสามารถในการเอาใจเขามาใส่ใจเรา และความสามารถที่จะแสดงบทบาททางสังคมได้ ในขั้นที่ 3 บุคคลยังไม่เป็นตัวของตัวเอง ชอบถอยตามการชักจูงของผู้อื่นโดยเฉพาะเพื่อน ส่วนในขั้นที่ 4 บุคคลมีความรู้ถึงบทบาทหน้าที่ของตนในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งในสังคมของตน จึงถือว่าตนมีหน้าที่ทำตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่สังคมของตนกำหนดหรือกำหนดหมาย

ระดับ 3 คือ ระดับเหนือกฎเกณฑ์ (Postconventional Level) หมายถึง การตัดสินใจแยกต่าง ๆ ถูยการนำมารีกรองซึ่งใจโดยตนเอง และตัดสินใจไปตามแนวทางจะเห็นความสำคัญของสิ่งใดมากกว่ากัน ขั้นที่ 5 คือการเห็นความสำคัญของคนหมู่มาก ไม่ทำตนให้ขัดต่อสิทธิอันพึงมีพึงได้ของผู้อื่น สามารถควบคุมบังคับใจตนเองได้ ส่วนขั้นที่ 6 ซึ่งเป็นขั้นสูงสุด แสดงทั้งการมีความรู้สากลนอกเหนือจากกฎเกณฑ์ในสังคมของตน และการมีความยึดมั่นทางจริยธรรมเพื่อจุดหมายในอันปลายอันเป็นอุดมคติที่ยิ่งใหญ่ (Kohlberg. 1973 : 376, 1976 : 32 - 33) นอกจากนี้ ยังมีหลักประจำใจซึ่งตรงกับหลักในพระพุทธศาสนาที่เรียกว่า หิริโอตตัปปะ (คงเคื่อน พัทธมวาทิน และโพธิธรรมาธิปัทม 2520 : 43)

ฉะนั้น ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กนี้ จึงเป็นเกณฑ์ที่เหมาะสมอย่างยิ่งในการวัดจริยธรรมของนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา เพราะ ดร.คงเคื่อน พัทธมวาทิน ได้สรุปว่า ทฤษฎีของโคลเบอร์กนี้เป็นทฤษฎีที่มีประโยชน์ในการเข้าใจพัฒนาการทางจริยธรรมได้ลึกซึ้งที่สุดในปัจจุบัน ซึ่งได้พิสูจน์ความเป็นสากลของทฤษฎีนี้แล้ว และได้ยึดเป็นหลักในการ

วิจัยจริยธรรมของเยาวชนไทยซึ่งมีอายุระหว่าง 10 ถึง 25 ปี (ทองเคื่อน พันพูนาวิน และเพ็ญแข ประจวบจันทึก 2520 : 40)

งานวิจัยภายในประเทศที่เกี่ยวข้อง

เมื่อปี 2522 ได้มีผู้วิจัยร่วมกันเป็นคณะ โดยศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตและภาคการศึกษาต่าง ๆ ดังนี้

ภาคเหนือ (วิมล เสวตกนิษฐ์ 2522 : 105 - 107)

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (สุรพล นากวานิช 2522 : 130 - 132)

ภาคกลาง (ยุภา จุนเจือจาม 2522 : 87 - 89)

ภาคใต้ (ประภาศรี จิตรักดี 2522 : 137 - 139)

เขตกรุงเทพมหานคร (พรทิมล สันติวิทยาก 2522 : 111 - 113)

วัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางด้านจริยธรรมของนักเรียน 10 คุณลักษณะ ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีเหตุผล ความกตัญญูต่อการรักษาระเบียบวินัย ความเสียสละ ความสามัคคี การประหยัด และการอดทนอดทน ความยุติธรรม ความอดุสาหะ และเปรียบเทียบพฤติกรรมของนักเรียนกับเกณฑ์ที่คาดหวัง โดยใช้แบบสอบถามที่กำหนดสถานการณ์การเข้ามา มีตัวเลือก 4 ตัวเลือก ตามเกณฑ์การจัดระดับจริยธรรม 4 ชั้น ของพุทธปรัชญา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทุกภาคส่วนใหญ่มิ่ พฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในชั้นที่ 3 และที่ 4 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมทางจากเกณฑ์ที่คาดหวังไว้วางการกระจายของพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนในระดับชั้นจริยธรรมทั้ง 4 ชั้น จะเป็นอัตราส่วน 1 : 2 : 3 : 4 ตามลำดับ นักเรียนมีพฤติกรรมทางจริยธรรมที่พึงประสงค์ คือ มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในชั้นที่ 2 - 4 รวมกันเป็นความถี่ร้อยละ 90 ปรากฏว่า นักเรียนในภาคใต้ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลาง มีคุณลักษณะทางจริยธรรมที่พึงพอใจ 4 คุณลักษณะ คือ ความเสียสละ ความกตัญญูต่อชาติ ความมีเหตุผล และการประหยัด

อรรถวิชัย ส่วนอีก 6 คุณลักษณะยังไม่อยู่ในสภาพที่น่าพอใจ สำหรับนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครก็มีคุณลักษณะทางจริยธรรมที่น่าพอใจเพียง 3 คุณลักษณะเท่านั้น คือ ความเสียสละ การประหยัดและการออมทรัพย์ และความกตัญญูต่อเวที ส่วนอีก 7 ลักษณะที่เหลือนั้นยังไม่อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ

ในปี 2524 กองวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาหาเกณฑ์ปกติของระดับพัฒนาการทางจริยธรรม และองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีผลต่อระดับพัฒนาการทางจริยธรรม จากกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3, 5 ปีการศึกษา 2524 ในโรงเรียนทุกประเภท และประชาชนกลุ่มอาชีพ รัฐบาล การขาย เกษตรกรรม และรับจ้าง โดยใช้แบบประเมินความเห็นทั่วไปเป็นเครื่องมือ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ประชากรทั้ง 5 กลุ่ม คือ นักเรียนชั้น ป.4 ป.6 ม.3 ม.5 และประชาชนส่วนใหญ่มีคุณลักษณะทางจริยธรรมระดับ 3 ในลักษณะด้านความเมตตา กรุณา ซื่อสัตย์ ซื่อสัตย์ ซื่อสัตย์ ซื่อสัตย์ และการใช้ปัญญาในการแก้ปัญหา ซึ่งหมายถึงกลุ่มประชากรเหล่านี้นิยมการประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ดีงาม เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ อยู่ในระดับที่น่าพอใจ ส่วนจริยธรรมบางลักษณะไม่เป็นที่น่าพอใจนักในกลุ่มของประชากรทุกกลุ่ม ได้แก่ หิริโอตตัปปะ และการไปสัจจธรรม เพราะทุกกลุ่มมีค่าเฉลี่ยอยู่ระดับที่ 2 ของระดับจริยธรรม ซึ่งหมายถึง การนิยมถือแนวทางประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ดีงามเพียงเพื่อประโยชน์ของเพื่อนฝูงพวกพ้องหรือหมู่คณะที่ใกล้ชิดกับตนเท่านั้น (กรมวิชาการ 2524 : บทคัดย่อ) และในปีเดียวกันนี้ได้มีผู้ศึกษาและทำวิจัยอีกด้วยต่อไปนี้

อادی จันทราภิชัย ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางจริยธรรมระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง และนักเรียนที่อาศัยอยู่ในเมืองกับนอกเมือง โดยใช้แบบสอบถามแบบเทคนิคการฉายออก (Projective Techniques) สำนวญพฤติกรรมทางจริยธรรม 6 คุณลักษณะ ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ ความสามัคคี ความ

อุตสาหกรรม และความยุติธรรม จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางจริยธรรมทั้ง 6 คุณลักษณะ อยู่ในระดับชั้นจริยธรรมที่ 5 พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชายกับหญิงและนักเรียนที่อาศัยอยู่ในเมืองกับนอกเมืองในแต่ละคุณลักษณะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (อาลัย จันทร์พาณิชย์ 2524 : 81 - 84)

จงจรัส แจ่มจันทร์ ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดนนทบุรี เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางจริยธรรมระหว่างนักเรียนหญิงกับนักเรียนชาย และนักเรียนที่อาศัยอยู่ในเมืองกับนอกเมือง โดยใช้แบบสอบถามแบบเทคนิคการฉายออก (Projective Techniques) สำนวญพฤติกรรมทางจริยธรรม 6 คุณลักษณะ ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ ความสามัคคี ความอุตสาหกรรม และความยุติธรรม จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนส่วนมากมีพฤติกรรมทางจริยธรรมทั้ง 6 คุณลักษณะอยู่ในระดับที่ 5 ซึ่งหมายถึงทำตามหน้าที่ตามกฎเกณฑ์และบรรทัดฐานของสังคม นักเรียนหญิงกับนักเรียนชายมีความแตกต่างกันในลักษณะความซื่อสัตย์ ความอุตสาหกรรม และนักเรียนที่อาศัยอยู่ในเมืองกับนอกเมืองมีความแตกต่างในเรื่องการรักษาระเบียบวินัยในโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (จงจรัส แจ่มจันทร์ 2524 : 94 - 96)

ในพำนองเคียวกัน ยุกา ถันอาบ ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดนครราชสีมา เพื่อเปรียบเทียบจริยธรรมระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง และนักเรียนที่อาศัยอยู่ในเมืองกับนอกเมือง โดยใช้แบบสอบถามแบบเทคนิคการฉายออก (Projective Techniques) สำนวญพฤติกรรมทางจริยธรรม 6 คุณลักษณะ ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ ความสามัคคี ความอุตสาหกรรม และความยุติธรรม จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 480 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางจริยธรรมทั้ง 6 คุณลักษณะอยู่ในระดับที่ 5 คือ การทำตามหน้าที่ตาม

กฎเกณฑ์และบรรทัดฐานทางสังคม นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีความแตกต่างกันในเรื่อง
การมีระเบียบวินัย และนักเรียนที่อาศัยอยู่ในเมืองกับนอกเมืองมีความแตกต่างกันในเรื่อง
การรักษาระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ และการอดทนอดหงาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
(บุรดา ต้นงาม 2524 : 93 - 95)

ชัยฤทธิ์ พรหมมา ได้วิจัยในปีเดียวกัน เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรม
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดสุรินทร์ เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางจริยธรรม
ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง โดยใช้แบบสอบถามแบบเทคนิคการฉายออก
(Projective Techniques) ดำรวจพฤติกรรมทางจริยธรรม 6 คุณลักษณะ เช่นกันกับกลุ่ม
ตัวอย่าง จำนวน 421 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีจริยธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 5
และพบว่าพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนหญิงสูงกว่านักเรียนชายเกี่ยวกับความอดทนอดหงาย
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ชัยฤทธิ์ พรหมมา 2524 : 66 - 68)

และเพียงพรรณ สุธจันทร์ ได้ศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 เช่นกัน ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางจริยธรรมระหว่างนักเรียน
ชายกับหญิง และนักเรียนที่อาศัยอยู่ในเมืองกับนอกเมือง โดยใช้แบบสอบถามแบบเทคนิคการ
ฉายออก (Projective Techniques) เพื่อสำรวจพฤติกรรมทางจริยธรรม 6 คุณลักษณะ
เช่นกันกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม
อยู่ในชั้นที่ 5 ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามเกณฑ์ค่านิยมของสังคม นักเรียนหญิงมีพฤติกรรม
ทางจริยธรรมเกี่ยวกับการรักษาระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ ความอดทนอดหงายสูงกว่านักเรียนชาย
และนักเรียนที่อาศัยอยู่ในเมืองมีพฤติกรรมทางจริยธรรมทั้ง 6 คุณลักษณะสูงกว่านักเรียนที่อาศัย
อยู่นอกเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (เพียงพรรณ สุธจันทร์ 2524 : 70 - 78)

ส่วนปาริชาติ นาคกิม ได้ศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดนครสวรรค์ เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางจริยธรรมระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน โดยใช้แบบสอบถามแบบเทคนิคการฉายออก (Projective Techniques) เพื่อสำรวจพฤติกรรมทางจริยธรรม 6 คุณลักษณะเช่นเดียวกัน กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 4 - 5 นักเรียนหญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมเกี่ยวกับความรับผิดชอบความมีระเบียบวินัย ความสามัคคี ความซื่อสัตย์ ความอดุสาห์ และความยุติธรรมสูงกว่านักเรียนชาย และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมในลักษณะต่าง ๆ สูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ปาริชาติ นาคกิม 2524 : 119 - 122)

เช่นเดียวกับที่ จีรวรรณ วิรัชกุล ได้ศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดชลบุรี เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางจริยธรรมระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน โดยใช้แบบสอบถามแบบเทคนิคการฉายออก (Projective Techniques) สำรวจพฤติกรรมทางจริยธรรมทั้ง 6 คุณลักษณะเช่นกัน กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 404 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 5 นักเรียนหญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมสูงกว่าชายในลักษณะเกี่ยวกับความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ และความอดุสาห์ และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ในด้านความซื่อสัตย์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (จีรวรรณ วิรัชกุล 2524 : 101 - 103)

ผลงานวิจัยที่กล่าวไว้ข้างต้นส่วนใหญ่เป็นการศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาเท่านั้น ส่วนผลงานวิจัยที่ศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษานั้นยังมีน้อยมาก พบได้แก่งานวิจัยของ เภมณี ผลประพจน์ ที่ศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของ

นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒราชบุรี ในปี 2524 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางจริยธรรมระหว่างนักศึกษาระดับปริญญาตรี กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง นักศึกษาหญิงกับนักศึกษายชาย นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และนักศึกษาที่ปลูกฝังกรอบประคอบอาชีพต่างกัน โดยใช้แบบสอบถามแบบเทคนิคการฉายออก (Projective Techniques) เพื่อสำรวจพฤติกรรมทางจริยธรรม 4 คุณลักษณะ ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม และความเมตตา กรุณา จำนวน 40 ข้อ จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 694 คน ผลปรากฏว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในระดับขั้นที่ 5 นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีพฤติกรรมทางจริยธรรมค่าความยุติธรรมสูงกว่านักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง นักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมค่าความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม และความเมตตา กรุณาสูงกว่านักศึกษายชาย นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมค่าความรับผิดชอบ ความยุติธรรม และความเมตตา กรุณาสูงกว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และนักศึกษาที่ปลูกฝังกรอบประคอบอาชีพต่างกันมีพฤติกรรมทางจริยธรรมทั้ง 4 คุณลักษณะไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (เกษิณี ผลประเพณี 2524 : 92 - 93)

ส่วนในปี 2525 น.ส. อัครอนงค์ ปราโมช ได้ศึกษาเรื่อง การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพในกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ และเปรียบเทียบระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพที่มีตำแหน่งหน้าที่และวุฒิการศึกษาต่างกัน โดยใช้แบบสอบถามเคอะคี่ไคเน้ง อีชชูล์ เทสต์ ซึ่งยึดเกณฑ์การจัดชั้นจริยธรรมของโคลเบอร์กกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 430 คน ผลปรากฏว่าพยาบาลวิชาชีพส่วนใหญ่มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับสูง พยาบาลฝ่ายการศึกษาและพยาบาลฝ่ายบริการพยาบาลมีระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพยาบาลที่มีวุฒิทางการศึกษาสูงมีระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่าพยาบาลที่มีวุฒิทางการศึกษากว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (อัครอนงค์ ปราโมช 2525 : 60 - 62)

ในปีเดียวกัน สุภัทรา เอื้อวงศ์ ได้ศึกษาการให้เหตุผลทางจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันพยาบาลสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เพื่อศึกษาระดับการให้เหตุผลทางจริยธรรมของนักศึกษพยาบาลในระดับชั้นและระดับสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาต่างกัน โดยใช้แบบสอบถามเจาะลึกไถ่ อีชชิส เทสต์ กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษพยาบาล จำนวน 398 คน ผลปรากฏว่า นักศึกษาในระดับชั้นปีแตกต่างกันให้ผลการการให้เหตุผลทางจริยธรรมไม่แตกต่างกัน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาแตกต่างกันให้ผลการการให้เหตุผลทางจริยธรรมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (สุภัทรา เอื้อวงศ์ 2525 : 57 - 62)

นอกจากนั้น นวรุท คำชะอม ได้ทำการศึกษาในทำนองเดียวกันโดยศึกษาระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยครูสงขลา เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการทางจริยธรรมของนักศึกษาระดับการศึกษา ป.กศ. สูง ปีที่ 1 กับ ค.บ. ปีที่ 2 นักศึกษาหญิงกับชาย และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมกับลักษณะบุคลิกภาพของนักศึกษา โดยใช้แบบสัมภาษณ์ตามโครงสร้างที่กำหนดไว้กับแบบสววัดลักษณะบุคลิกภาพ จากข้อมูลของโคลเบอร์กเป็นเกณฑ์พิจารณาในระดับเหตุผลเชิงจริยธรรม จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาระดับสูง จำนวน 100 คน ผลปรากฏว่า นักศึกษาระดับ ป.กศ. สูง ปีที่ 1 มีพัฒนาการทางจริยธรรมต่ำกว่านักศึกษาระดับ ค.บ. ปีที่ 2 นักศึกษาเพศหญิงและชายมีพัฒนาการทางจริยธรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักศึกษามีความสัมพันธ์ทางลบกับลักษณะบุคลิกภาพ (นวรุท คำชะอม 2525 : 64 - 69)

งานวิจัยในต่างประเทศ

ในปี ค.ศ. 1982 โกวิน (Gowin) ได้ศึกษาจริยธรรมของครูโรงเรียนราษฎร์ ในเขตรัฐอินดีแอนาตอนใต้ จำนวน 412 คน โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของ เพอร์ดูว์ (Purdue Teacher Opinionnaire) เกี่ยวกับลักษณะของความเป็นจริยธรรมของครู ผลปรากฏว่า

ครูที่สอนในเขตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีมีจริยธรรมสูงกว่าครูที่สอนอยู่ในเขตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ครูที่สอนในคณะวิชาที่นักเรียนหญิงเรียนอยู่เป็นจำนวนมากมีจริยธรรมสูงกว่าครูที่สอนในคณะวิชาที่นักเรียนหญิงเรียนอยู่น้อย และครูหญิงมีจริยธรรมสูงกว่าครูชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Gowin. 1982 : 1366 - 1367-A)

ส่วนเบอร์เกสส์ (Burgess) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศของโรงเรียนกับจริยธรรมของครูในโรงเรียนมัธยมที่อยู่ในเขตเมือง จำนวน 11 โรงเรียน โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม โอ ซี ซี คิว แบ่งบรรยากาศโรงเรียนเป็น 2 แบบ คือ แบบเปิดมากที่สุด (Most open) จำนวน 5 โรงเรียนและแบบเปิดน้อยที่สุด (Least open) จำนวน 6 โรงเรียน ผลจากการศึกษาปรากฏว่า ครูในโรงเรียนที่มีบรรยากาศแตกต่างกันจะมีจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (Burgess. 1982 : 311-A)

ไบร์คส์ เบิร์กส์ (Birks) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการให้เหตุผลทางจริยธรรมกับการรับรู้และมโนภาพแห่งตนของนักศึกษาคู่มือทะเลเบียนเรียนวิชาจิตวิทยาการศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐที่เมืองเนบาส จำนวน 102 คน โดยใช้แบบทดสอบ 3 ชุด คือ วัดการให้เหตุผลทางจริยธรรม (The Defining Issues Test) วัดทัศนทางการรับรู้ (The Human Relations Incident) วัดมโนภาพแห่งตน (The Tennessee Self Concept Scale) ผลปรากฏว่า ตัวแปรเกี่ยวกับอายุ เพศ จำนวนหน่วยกิตที่สอบได้ และค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวแปรเกี่ยวกับทัศนทางการรับรู้และมโนภาพแห่งตนมีส่วนช่วยในการให้เหตุผลทางจริยธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Birks. 1982 : 1883-A)

และ ดี ยังก์ (De Young) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของระดับการให้เหตุผลทางจริยธรรมระหว่างครูกับนักเรียนในประเทศญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 จากวิทยาลัยโอวา จูเนียร์ (Eiwa Junior College) จำนวน 47 คน และจาก มหาวิทยาลัยชิเซกะ (Shizouka University) อีก 47 คน ครูประจำภาควิชาภาษาอังกฤษจากวิทยาลัยโอวา จูเนียร์ (Eiwa Junior College) จำนวน 10 คน และจากมหาวิทยาลัย

วิเคราะห์ 17 คน และครูชาวอเมริกันที่สอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยอีก 30 คน รวมทั้งสิ้น 151 คน โดยใช้แบบสอบถามที่อิง อีชู่ (Defining Issue Test) (D I T) ที่สร้างโดย เจมส์ เรสต์ (James Rest) แห่งมหาวิทยาลัยนิวยอร์ก ผลปรากฏว่า ครูจากภาควิชาภาษาอังกฤษของทั้งสองสถาบันให้เหตุผลทางจริยธรรมอยู่ในระดับที่สูงกว่านักศึกษาของทั้งสองสถาบัน นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยชิซูกะ (Shizouka University) ให้เหตุผลทางจริยธรรมในระดับที่สูงกว่านักศึกษาจากวิทยาลัยไอวา จูเนียร์ (Eiwa Junior College) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ระดับการให้เหตุผลทางจริยธรรมของครูจากทั้งสองสถาบันไม่แตกต่างกัน และระดับการให้เหตุผลทางจริยธรรมจากภาควิชาภาษาอังกฤษของทั้งสองสถาบันกับครูชาวอเมริกันที่สอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (De Young. 1982 : 1436-A)

และในปี ค.ศ. 1983 ไนลส์ (Niles) ได้ศึกษาผลของการให้การศึกษาทางจริยธรรมต่อบุคลาธิษฐานกับเด็กหนุ่มที่เริ่มจะเป็นบุคลาธิษฐานตามทฤษฎีของเพียเจต์ (Piaget) และโคลเบอร์ก (Kohlberg) ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม คือ เป็นกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง โดยจัดให้มีการอภิปรายความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องทางศีลธรรมตามทฤษฎีของโคลเบอร์ก ผลจากการศึกษาปรากฏว่า การอภิปรายความเห็นทางศีลธรรมมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อความสามารถในการให้เหตุผลทางจริยธรรมของบุคลาธิษฐานและผู้เริ่มจะเป็นบุคลาธิษฐาน นอกจากนั้นยังพบว่า การที่กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการให้เหตุผลทางจริยธรรมก็ยังไม่สามารถช่วยปรับปรุงพฤติกรรมที่อยู่ในขั้นเรียนได้ (Niles. 1983 : 3852-A)

สมมติฐานในการค้นคว้า

1. นักศึกษาหญิงกับนักศึกษามีพฤติกรรมทางจริยธรรมแตกต่างกัน
2. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาระดับปีที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 วิชาเอกพลศึกษา ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2527 ของวิทยาลัยพลศึกษา 4 วิทยาลัยในภาคใต้ จำนวน 25 เปรอร์เซ็นต์ ของประชากร โดยใช้การสุ่มแบบมีระบบ (Systematic Sampling) จากประชากรทั้งหมด 1,156 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 291 คน ดังต่อไปนี้

ตาราง 2 แสดงกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

วิทยาลัยพลศึกษา	ชั้นปี	จำนวนนักศึกษาทั้งหมด		กลุ่มตัวอย่าง		รวม
		เพศชาย	เพศหญิง	เพศชาย	เพศหญิง	
1. จังหวัดชุมพร	1	75	28	19	7	26
	2	121	30	30	8	38
2. จังหวัดกระบี่	1	133	32	33	8	41
	2	145	36	36	9	45
3. จังหวัดตรัง	1	66	18	17	5	22
	2	38	11	10	3	13
4. จังหวัดยะลา	1	138	43	35	11	46
	2	193	49	48	12	60
รวมทั้งสิ้น		909	247	228	63	291

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเหตุผลเชิงจิตวิทยา ซึ่งมีลักษณะแบบเทคนิคการฉายออก (Projective Techniques) โดยมีคำถามเป็นสถานการณ์ที่เราตีความความหมายแก่บุคคล ซึ่งจะสะท้อนความนึกเห็นของผู้ตอบออกมา (ประทุมสุข อารวมบำรุง และคณะ 2519 : 384) ในแต่ละคำถามจะมีคำตอบ 6 ตัวเลือก แต่ละตัวเลือกจะแสดงถึงระดับจิตวิทยาชั้นต่าง ๆ ตามทฤษฎีพัฒนาการทางจิตวิทยา โกลเบอร์กตั้งแต่นั้นที่ 1 ถึงชั้นที่ 6

การแปลงลักษณะด้านคุณภาพของจิตวิทยาให้เป็นระดับคะแนนเพื่อหาค่าเฉลี่ย ดังต่อไปนี้

ตัวเลือกชั้นที่ 1	เทียบได้กับ	1	คะแนน
ตัวเลือกชั้นที่ 2	เทียบได้กับ	2	คะแนน
ตัวเลือกชั้นที่ 3	เทียบได้กับ	3	คะแนน
ตัวเลือกชั้นที่ 4	เทียบได้กับ	4	คะแนน
ตัวเลือกชั้นที่ 5	เทียบได้กับ	5	คะแนน
ตัวเลือกชั้นที่ 6	เทียบได้กับ	6	คะแนน

การสร้างแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาทฤษฎีพัฒนาการทางจิตวิทยาของเพียเจต์และโกลเบอร์ก พร้อมกับปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา เพื่อหาเกณฑ์การวัดจิตวิทยา ปรากฏว่า ทฤษฎีพัฒนาการทางจิตวิทยาของโกลเบอร์กเหมาะสมกับบุคคลอายุระหว่าง 11 - 25 ปี โดยใช้เหตุผลทางจิตวิทยา 6 ชั้น เป็นเกณฑ์เพื่อศึกษาระดับจิตวิทยาครั้งนี้

- ขั้นที่ 1 ใช้หลักการทบทวนหลักการลงโทษ
- ขั้นที่ 2 ใช้หลักการแสวงหารางวัล
- ขั้นที่ 3 ใช้หลักการกระทำสิ่งทีคนอื่นเห็นว่าดี
- ขั้นที่ 4 ใช้หลักการทำความเข้าใจทางสังคม
- ขั้นที่ 5 ใช้หลักการทำความเข้าใจกับผู้อื่น สามารถบังคับใจตนเองได้
- ขั้นที่ 6 ใช้หลักการบ่งบอกความรู้สึกนึกคิดเห็นอกเห็นใจผู้อื่นในสังคมได้

(ดวงเดือน พิมพ์ภาวิน และเชษฐา ประจักษ์จิโร 2520 : 40)

2. ศึกษาระเบียบกรมการควบคุมการจราจรทางบกและวินัยตำรวจ ระเบียบประเพณีของครู พ.ศ. 2526 ระเบียบว่าด้วยความประพฤติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา คุณสมบัติของครูที่ปฏิบัติงานลักษณะของครูพลศึกษาที่พึงปรารถนา การประชุมทางจริยธรรม หลักศาสนา และปรัชญาเชียวชาญ เพื่อหาหลักในการพิจารณาจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

3. ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลและจัดเก็บเห็นต่าง ๆ สรุปแล้วได้หลักเกณฑ์ของพุทธศาสนาเป็นเกณฑ์ในการสร้างแบบสอบถาม โดยครอบคลุมลักษณะพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ดังนี้

- 3.1 ลักษณะความเมตตากรุณา
- 3.2 ลักษณะความสันมาอาชิวะ
- 3.3 ลักษณะความกามสังวร
- 3.4 ลักษณะความสัจจะ
- 3.5 ลักษณะความสติสัมปชัญญะ

4. สร้างแบบสอบถามในลักษณะเทคนิคการฉายออก (Projective Technique) โดยสร้างคำถามเป็นสถานการณ์เร้าให้มีความหมายแก่ผู้ตอบ พร้อมทั้งจัดคำถามให้ 6 ตัวเลือกตามเหตุผลทางจริยธรรม 6 ข้อ ของโคลเมอร์ก แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางงานจริยธรรม จิตวิทยา การวัดผล และอาจารย์ที่ปรึกษาตรวจแก้ไข แล้วปรับปรุงให้เหมาะสม

5. หากความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสร้างเครื่องมือ 3 ท่าน ประธานคณาจารย์ภาควิชาการ การสอน การบริหาร และผู้เชี่ยวชาญในสาขาพลศึกษาอีก 1 ท่าน พิจารณาตรวจสอบแบบสอบถาม ความความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity)

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพฯ เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ได้ความเชื่อมั่น 0.73 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ดำเนินการติดต่อผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้ทั้ง 4 วิทยาลัย เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากนักศึกษาของแต่ละวิทยาลัยนั้น
2. นำแบบสอบถามไปให้นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 4 วิทยาลัยตอบโดยผู้วิจัยนำไปถามตนเอง และขอความร่วมมือจากอาจารย์ผู้สอนช่วยแจกและเก็บแบบสอบถามตามวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ โดยกำหนดเวลาที่ใช้ในการตอบแบบสอบถามไม่เกิน 45 นาที
3. นำแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างตอบแล้วมาตรวจสอบ นำไปดำเนินการต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามมาตรวจ เพื่อให้คะแนนตามระดับชั้นทางจริยธรรม 6 ชั้น ตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโกลเบอร์ก
2. นำข้อมูลที่ได้มาหาคะแนนเฉลี่ยของสถานการต่าง ๆ ในแต่ละคุณลักษณะของ พฤติกรรมของตัวแปรของแต่ละวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้

3. แปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยของสถานการณ์ต่าง ๆ ในแต่ละคุณลักษณะของเบญจธรรมของตัวแปรของแต่ละวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้ เพื่อจัดระดับจริยธรรมตามเกณฑ์ในการประเมินค่าเฉลี่ยดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.49	เป็นขั้นที่ 1
คะแนนเฉลี่ย	1.50 - 2.49	เป็นขั้นที่ 2
คะแนนเฉลี่ย	2.50 - 3.49	เป็นขั้นที่ 3
คะแนนเฉลี่ย	3.50 - 4.49	เป็นขั้นที่ 4
คะแนนเฉลี่ย	4.50 - 5.49	เป็นขั้นที่ 5
คะแนนเฉลี่ย	5.50 - 6.00	เป็นขั้นที่ 6

4. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมระหว่างนักศึกษารายกับนักศึกษาคู่ และระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่ระดับ .01 ด้วยการแจกแจงของซี (Z - Test)

5. ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมในแต่ละคุณลักษณะ และผลรวมของตัวแปรเพศและระดับชั้นเรียนที่ระดับ .01 ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way Analysis of Variance)

6. ถ้าพบว่าคะแนนของตัวแปรมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีนิวแมนคูลล์ (Newman Keule's Method)

7. หากคะแนนที่ปกติ (Normalized T - Score) โดยการแจกแจงให้เป็นคะแนนมาตรฐานที่ โดยเปิดตารางคะแนนที่

8. แบ่งเกณฑ์ปกติทางพฤติกรรมจริยธรรมออกเป็น 5 ระดับ

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

1. หากหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามของกรรณมาศ (Cronbach) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตาม สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 171) โดยใช้สูตร

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	n	แทน	จำนวนผลของแบบสอบถาม
	s_i^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ
	s_t^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	$\sum s_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ

2. หากหาเฉลี่ยของสถานการณ์ต่าง ๆ ในแต่ละคุณลักษณะของ เภยจรรวมของ ก้าวแปรของคณะวิทยลัย โดยใช้สูตรหาค่าเฉลี่ยของ ประคอง กรรณสุต (ประคอง กรรณสุต 2527 : 40)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผตอบแบบสอบถาม

3. หากความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมระหว่าง
นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง และระหว่างนักศึกษารุ่นปี 1 กับนักศึกษารุ่นปี 2 ของวิทยาลัย
พณิชยการในภาคใต้ ด้วยการแจกแจงของซี (Z - test) (ประกอบ กรรณสูตร 2525 : 101)
โดยใช้อสูตร

$$Z = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sigma(\bar{X}_1 - \bar{X}_2)}$$

เมื่อ	Z	แทน	ค่าการแจกแจงของสถิติซี
	$\bar{X}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม 1
	$\bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม 2
	$\sigma(\bar{X}_1 - \bar{X}_2)$	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยกลุ่ม 1 และกลุ่ม 2

4. หากความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทางพฤติกรรมจริยธรรมตามหลักเบญจธรรม
ระหว่างวิทยาลัยพณิชยการ 4 วิทยาลัยในภาคใต้ ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว
(One - Way Analysis of Variance) (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ
2524 : 108) โดยใช้อสูตร

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าการแจกแจงของสถิติเอฟ
	MS_B	แทน	ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MS_W	แทน	ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

5. ทดสอบความแตกต่างของการเฉลี่ยทางพฤติกรรมจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมระหว่างวิทยาลัยศึกษาในภาคใต้เป็นรายกลุ่ม โดยวิธีนิวแมนคูล์ (Newman Keule's Method) (Winer. 1971 : 185) โดยใช้สูตร

$$q = \frac{\bar{T}_1 - \bar{T}_2}{\sqrt{\frac{MS_E}{n}}}$$

เมื่อ	q	แทน	การแจกแจงของสถิติ q
	$\bar{T}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยที่มากกว่า
	$\bar{T}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยที่น้อยกว่า
	MS_E	แทน	ความแปรปรวนที่คาดหวัง
	n	แทน	จำนวนผู้เข้าทดสอบในแต่ละกลุ่ม

6. หาคะแนนทีปกติ (Normalized T - Score) โดยการแจกแจงให้เป็นคะแนนมาตรฐานที่ โดยการเปิดตารางคะแนนที (บุญเลิศ จันทิราษฎร์ และนิโสด นิมังรัตน์ 2518 : 83) โดยใช้สูตร

$$T = cf + \frac{1}{2} f$$

เมื่อ	T	แทน	คะแนนที่ได้จากการแปลงคะแนนทีปกติ
	f	แทน	ความถี่ของคะแนนทางพฤติกรรมจริยธรรม
	cf	แทน	ความถี่สะสมของคะแนนทางพฤติกรรมจริยธรรม

7. แบ่งเกณฑ์ปกติทางพฤติกรรมวิจัยธรรมออกเป็น 5 ระดับ (ฉวน สายยศ และ
อังกะ สายยศ 2522 : 154) โดยใช้สูตร

$$\text{ช่วงห่างของพฤติกรรมวิจัยธรรมของแต่ละระดับ} = \frac{\text{คะแนนที่สูงสุด} - \text{คะแนนที่ต่ำสุด}}{5}$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
SS	แทน	ผลบวกกำลังสอง
df	แทน	ขั้นแห่งความเป็นอิสระ
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
F	แทน	ค่าการแจกแจงของสถิติเอฟ
q	แทน	ค่าการแจกแจงของสถิติคิว
Z	แทน	ค่าการแจกแจงของสถิติซี
A	แทน	ระบอบจริยธรรม

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติเพื่อการทดสอบสมมุติฐานในการวิจัยครั้งนี้
ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งจะได้นำเสนอตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. คำนวณเลขคณิตและระดับชั้นทางจริยธรรมของแต่ละสถานการณ์ในแต่ละ
คุณลักษณะตามหลักเบญจธรรมของตัวแปรในแต่ละวิทยาลัยพลศึกษา
2. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยทางด้านจริยธรรมตามหลักเบญจธรรม
ในแต่ละคุณลักษณะ และผลรวมของตัวแปรเพศ และระดับชั้นเรียนของนักศึกษา
3. เปรียบเทียบระดับจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมของนักศึกษา
วิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้

ตาราง 3 แสดงค่ามัธยฐานและระดับจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะ
ความเมตตา กรุณาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชุมพร ตามตัวแปรเพศและชั้นปี

ความเมตตา กรุณา สถานการณ์	เพศ				ชั้นปี			
	ชาย		หญิง		ปี 1		ปี 2	
	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A
1	4.49	4	4.73	5	4.58	5	4.53	5
6	4.77	5	4.47	4	4.58	5	4.79	5
11	5.04	5	5.27	5	4.96	5	5.18	5
16	5.14	5	4.73	5	4.81	5	5.21	5
21	5.04	5	4.67	5	4.88	5	5.00	5
26	4.65	5	4.80	5	4.62	5	4.74	5
รวมค่า ความเมตตา	4.86	5	4.78	5	4.74	5	4.91	5

จากตาราง 3 แสดงว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชุมพรเพศชายมีพฤติกรรม
ทางจริยธรรมในคุณลักษณะความเมตตา กรุณาในสถานการณ์ที่ 1 อยู่ในระดับชั้นที่ 4 ส่วน

สถานการณ์อื่น ๆ อยู่ในระดับชั้นที่ 5 และนักศึกษาเพศหญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณธรรมด้านความเมตตาอยู่ในระดับชั้นที่ 5 ยกเว้นสถานการณ์ที่ 6 เพียงสถานการณ์เดียวที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 4

ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะด้านความเมตตาทุกรายอยู่ในระดับชั้นที่ 5

นักศึกษาเพศชาย - เพศหญิง และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 - ชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในคุณลักษณะด้านความเมตตาทุกรายอยู่ในระดับชั้นที่ 5

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิตและระดับจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะด้านความเมตตาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ ตามตัวแปรเพศและชั้นปี

ความเมตตา สถานการณ์	เพศ				ชั้นปี			
	ชาย		หญิง		ปี 1		ปี 2	
	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A
1	4.65	5	4.65	5	4.63	5	4.67	5
6	4.46	4	4.35	4	4.44	4	4.44	4
11	4.77	5	5.06	5	4.90	5	4.75	5
16	5.07	5	5.12	5	5.17	5	5.00	5
21	4.75	5	4.88	5	4.98	5	4.60	5
26	4.33	4	4.82	5	4.23	4	4.62	5
รวมค่า ความเมตตา	4.67	5	4.81	5	4.72	5	4.68	5

จากตาราง 4 แสดงว่านักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีฯ จังหวัดกระบี่ เพศชายมีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะความเมตตา กรุณาอยู่ในระดับที่ 5 ยกเว้นสถานการณ์ที่ 6 และที่ 26 เท่านั้น ที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 4 และนักศึกษาเพศหญิงมีจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะความเมตตา กรุณาอยู่ในระดับชั้นที่ 5 ยกเว้นสถานการณ์ที่ 6 เพียงสถานการณ์เดียวเท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 4

ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะความเมตตา กรุณาอยู่ในระดับชั้นที่ 5 ยกเว้นสถานการณ์ที่ 6 และสถานการณ์ที่ 26 เท่านั้น ที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 4 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมความเมตตา กรุณาอยู่ในระดับชั้นที่ 5 ยกเว้นสถานการณ์ที่ 6 เพียงสถานการณ์เดียวที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 4

นักศึกษาเพศชาย - หญิง และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 - ชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีฯ จังหวัดกระบี่มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในคุณลักษณะความเมตตา กรุณาอยู่ในระดับชั้นที่ 5

ตาราง 5 แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิตและระดับจริยธรรมในสถานการณต่าง ๆ ของคุณลักษณะ
ด้านความเมตตากรุณาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดตรัง ตามตัวแปรเพศและชั้นปี

ความเมตตากรุณา สถานการณ	เพศ				ชั้นปี			
	ชาย		หญิง		ปี 1		ปี 2	
	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A
1	4.59	5	5.00	5	4.45	4	5.08	5
6	4.48	4	4.25	4	4.27	4	4.69	5
11	4.74	5	4.75	5	4.95	5	4.38	4
16	5.11	5	5.13	5	4.82	5	5.62	5
21	5.04	5	4.37	4	4.64	5	5.31	5
26	4.48	4	4.62	5	4.64	5	4.31	4
รวมทุก ความเมตตา	4.74	5	4.69	5	4.63	5	4.90	5

จากตาราง 5 แสดงว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดตรัง เพศชายมีพฤติกรรม
ทางจริยธรรมในสถานการณต่าง ๆ ของคุณลักษณะด้านความเมตตากรุณาอยู่ในระดับชั้นที่ 5
ยกเว้นสถานการณที่ 6 และที่ 26 เท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 4
และนักศึกษาเพศหญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณต่าง ๆ ของคุณลักษณะด้านความ
เมตตากรุณาอยู่ในระดับชั้นที่ 5 ยกเว้นสถานการณที่ 6 และ 21 เท่านั้น ที่มีพฤติกรรมทาง
จริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 4

ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะ
ด้านความเมตตาทางอยู่ในระดับชั้นที่ 5 ยกเว้นสถานการณ์ที่ 1 และ 6 เท่านั้นที่มีพฤติกรรม
ทางจริยธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 4 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์
ต่าง ๆ ของคุณลักษณะด้านความเมตตาทางอยู่ในระดับชั้นที่ 5 ยกเว้นสถานการณ์ที่ 11 และที่
26 เท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 4

นักศึกษาเพศชาย - หญิง และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 - ชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยศึกษา
จังหวัดตรัง มีพฤติกรรมในคุณลักษณะด้านความเมตตาทางอยู่ในระดับชั้นที่ 5

ตาราง 6 แสดงการวัดผลและระดับจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะ
ด้านความเมตตาทางของนักศึกษาวิทยาลัยศึกษาจังหวัดยะลา ตามตัวแปรเพศและชั้นปี

ความเมตตาทาง สถานการณ์	เพศ				ชั้นปี			
	ชาย		หญิง		ปี 1		ปี 2	
	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A
1	4.20	4	4.61	5	4.00	4	4.52	5
6	4.22	4	4.22	4	3.87	4	4.48	4
11	4.24	4	4.96	5	4.09	4	4.63	5
16	4.49	4	4.78	5	4.22	4	4.82	5
21	3.93	4	4.61	5	3.46	4	4.55	5
26	3.98	4	4.91	5	3.65	4	4.58	5
รวมค่า ความเมตตา	4.18	4	4.68	5	3.88	4	4.60	5

จากการวาง 6 แสดงว่านักศึกษาของวิทยาลัยศึกษา จังหวัดยะลา เพศชายมีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะระดับความเมตตาการุณาอยู่ในระดับชั้นที่ 4 ทั้งหมด และนักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะด้านความเมตตาการุณาอยู่ในระดับชั้นที่ 5 ยกเว้นสถานการณ์ที่ 6 เพียงสถานการณ์เดียวที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในชั้นที่ 4

ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะด้านความเมตตาการุณาอยู่ในระดับชั้นที่ 4 ทั้งหมด และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะด้านความเมตตาการุณาอยู่ในระดับชั้นที่ 5 ยกเว้นสถานการณ์ที่ 6 เพียงสถานการณ์เดียวที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 4

นักศึกษาของวิทยาลัยศึกษา จังหวัดยะลา เพศชายมีพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านความเมตตาการุณาอยู่ในระดับชั้นที่ 4 แต่นักศึกษาเพศหญิงจะมีพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านความเมตตาการุณาอยู่ในระดับชั้นที่ 5 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านความเมตตาการุณาอยู่ในระดับชั้นที่ 4 แต่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านความเมตตาการุณาอยู่ในระดับชั้นที่ 5

ตาราง 7 แสดงความนิยมเชิงจิตและระดับจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะ
 ค่านิยมอาชีวะ ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคตะวันออก ทั่วประเทศและชั้นปี

ค่านิยมอาชีวะ สถานการณ์	เพศ				ชั้นปี			
	ชาย		หญิง		ปี 1		ปี 2	
	$\bar{x}$	A	$\bar{x}$	A	$\bar{x}$	A	$\bar{x}$	A
2	4.90	5	5.00	5	4.80	5	5.00	5
7	5.51	6	5.40	5	5.61	6	5.39	5
12	4.57	5	4.47	4	4.42	4	4.63	5
17	4.47	4	4.67	5	4.92	5	4.24	4
22	4.49	4	4.87	5	4.23	4	4.82	5
27	4.73	5	4.27	4	4.54	5	4.68	5
รวมค่า ค่านิยมอาชีวะ	4.78	5	4.78	5	4.76	5	4.79	5

จากตาราง 7 แสดงว่านักศึกษาของวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคตะวันออก ทั่วประเทศมีพฤติกรรม
 ทางจริยธรรมตามคุณลักษณะค่านิยมอาชีวะในสถานการณ์ที่ 17 และที่ 22 อยู่ในระดับชั้นที่ 4
 ส่วนสถานการณ์ที่ 2 ที่ 12 และที่ 27 อยู่ในระดับชั้นที่ 5 และสถานการณ์ที่ 7 มีพฤติกรรม
 จริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 6 และนักศึกษาเพศหญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมค่านิยมอาชีวะ
 ในสถานการณ์ที่ 12 และที่ 27 อยู่ในระดับชั้นที่ 4 และในสถานการณ์อื่น ๆ มีพฤติกรรมทาง
 จริยธรรมค่านิยมอาชีวะอยู่ในระดับชั้นที่ 5

ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านสัมมาอาชีวะในสถานการณ์ที่ 12 และที่ 22 อยู่ในระดับชั้นที่ 4 ส่วนสถานการณ์ที่ 2 ที่ 17 และที่ 27 อยู่ในระดับชั้นที่ 5 และสถานการณ์ที่ 7 อยู่ในระดับชั้นที่ 6 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะด้านสัมมาอาชีวะอยู่ในระดับชั้นที่ 5 ยกเว้นสถานการณ์ที่ 17 เพียงสถานการณ์เดียวที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 4

นักศึกษาของวิทยาลัยพณิชยการ จังหวัดชุมพร เพศชาย - หญิง และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 - ชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในคุณลักษณะด้านสัมมาอาชีวะอยู่ในระดับชั้นที่ 5

ตาราง 8 แสดงถ้ามัธยัมเลขคณิตและระดับจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะด้านสัมมาอาชีวะของนักศึกษาวินิจฉัยพณิชยการจังหวัดกระบี่ ตามตัวแปรเพศและชั้นปี

สัมมาอาชีวะ สถานการณ์	เพศ				ชั้นปี			
	ชาย		หญิง		ปี 1		ปี 2	
	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A
2	4.67	5	4.76	5	4.83	5	4.55	5
7	5.12	5	5.41	5	5.27	5	5.09	5
12	4.26	4	4.35	4	4.46	4	4.11	4
17	4.77	5	4.35	4	5.10	5	4.31	4
22	4.12	4	3.71	4	4.02	4	4.04	4
27	4.48	4	5.00	5	4.90	5	4.29	4
รวมค่า สัมมาอาชีวะ	4.57	5	4.60	5	4.76	5	4.40	4

จากตาราง 8 แสดงว่านักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดกระบี่ เพศชาย มีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามคุณลักษณะค่านิยมมาอาศัยอยู่ในสถานการณ์ที่ 12 ที่ 22 และที่ 27 อยู่ในระดับชั้นที่ 4 แต่ในสถานการณ์ที่ 2 ที่ 7 และที่ 17 มีพฤติกรรมจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 5 และนักศึกษาเพศหญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามคุณลักษณะค่านิยมมาอาศัยอยู่ในสถานการณ์ที่ 12 ที่ 17 และที่ 22 อยู่ในระดับชั้นที่ 4 แต่ในสถานการณ์ที่ 2 ที่ 7 และที่ 27 มีพฤติกรรมจริยธรรมมาอยู่ในระดับชั้นที่ 5

ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ของคุณลักษณะค่านิยมมาอาศัยอยู่ในระดับชั้นที่ 5 ยกเว้นสถานการณ์ที่ 12 และที่ 22 เท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 4 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะค่านิยมมาอาศัยอยู่ในระดับชั้นที่ 4 ยกเว้นสถานการณ์ที่ 2 และที่ 7 เท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 5

นักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดกระบี่ เพศชาย - หญิง และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 - มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในคุณลักษณะค่านิยมมาอาศัยอยู่ในระดับชั้นที่ 5 ยกเว้นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรมค่านิยมมาอาศัยอยู่ในระดับชั้นที่ 4

ตาราง 9 แสดงการนับคะแนนและระดับจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะ
 ด้านสมาธิของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดตรัง ตามตัวแปรเพศและชั้นปี

ด้านสมาธิ สถานการณ์	เพศ				ชั้นปี			
	ชาย		หญิง		ปี 1		ปี 2	
	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A
2	4.74	5	4.50	5	4.73	5	4.61	5
7	5.04	5	5.75	6	5.23	5	5.15	5
12	4.48	4	5.12	5	4.41	4	5.00	5
17	4.55	5	4.62	5	4.36	4	4.92	5
22	4.48	4	4.87	5	4.68	5	4.38	4
27	4.37	4	5.50	6	4.45	4	4.92	5
รวมค่า ด้านสมาธิ	4.74	5	5.06	5	4.63	5	4.90	5

จากตาราง 9 แสดงว่านักศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดตรัง เพศชายมี
 พฤติกรรมทางจริยธรรมตามคุณลักษณะด้านสมาธิในสถานการณ์ที่ 12 ที่ 22 และที่ 27
 อยู่ในระดับชั้นที่ 4 แต่ในสถานการณ์ที่ 2 ที่ 7 และที่ 17 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ใน
 ระดับชั้นที่ 5 และนักศึกษาเพศหญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะ
 ด้านสมาธิอยู่ในระดับชั้นที่ 5 ยกเว้นสถานการณ์ที่ 7 และที่ 27 เท่านั้น ที่มีพฤติกรรม
 ทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 6

ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามคุณลักษณะค่านิยมอาชีวะในสถานการณที่ 12 ที่ 17 และที่ 27 อยู่ในระดับชั้นที่ 4 แต่ในสถานการณที่ 2 ที่ 7 และที่ 22 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 5 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณต่าง ๆ ของคุณธรรมค่านิยมอาชีวะอยู่ในระดับชั้นที่ 5 ยกเว้นสถานการณที่ 22 เพียงสถานการณเดียวเท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 4

นักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคจังหวัดตรัง เขตชาย - หญิง และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 - ชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในคุณลักษณะค่านิยมอาชีวะอยู่ในระดับชั้นที่ 5

ตาราง 10 แสดงความถี่และเลขคณิตและระดับจริยธรรมในสถานการณต่าง ๆ ของคุณลักษณะค่านิยมอาชีวะของนักศึกษวิทยาลัยเทคนิคจังหวัดยะลา ตามลักษณะตัวแปร เพศและชั้นปี

ค่านิยมอาชีวะ สถานการณที่	เพศ				ชั้นปี			
	ชาย		หญิง		ปี 1		ปี 2	
	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A
2	4.42	4	4.91	5	4.35	4	4.67	5
7	4.46	4	4.87	5	3.74	4	5.17	5
12	4.05	4	4.09	4	3.76	4	4.28	4
17	4.19	4	4.43	4	4.06	4	4.38	4
22	4.23	4	3.69	4	3.85	4	4.32	4
27	4.13	4	4.22	4	3.78	4	4.43	4
รวมค่านิยมอาชีวะ	4.25	4	4.37	4	3.92	4	4.54	5

จากตาราง 10 แสดงว่านักศึกษาของวิทยาลัยศึกษาจังหวัดยะลา เพศชายมี
พฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณต่าง ๆ ของคุณลักษณะค่านิยมอาชีวะอยู่ในระดับชั้นที่ 4
และนักศึกษาเพศหญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณต่าง ๆ ของคุณลักษณะค่านิยมอาชีวะอยู่ในระดับชั้นที่ 4 ยกเว้นสถานการณที่ 2 และที่ 7 เท่านั้นที่มีพฤติกรรมทาง
จริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 5

ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณต่าง ๆ ของคุณลักษณะ
ค่านิยมอาชีวะอยู่ในระดับชั้นที่ 4 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ
ต่าง ๆ ของคุณลักษณะค่านิยมอาชีวะอยู่ในระดับชั้นที่ 4 ยกเว้นสถานการณที่ 2 และที่ 7
เท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 5

นักศึกษาของวิทยาลัยศึกษาจังหวัดยะลา เพศชาย - หญิง และนักศึกษาชั้นปีที่ 1
มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในคุณลักษณะค่านิยมอาชีวะอยู่ในระดับชั้นที่ 4 ยกเว้นนักศึกษา
ชั้นปีที่ 2 เท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในคุณลักษณะค่านิยมอาชีวะอยู่ในระดับชั้นที่ 5

ตาราง 11 แสดงการมีขั้วและระดับกิจกรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะ
 ด้านการสังวรของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาจังหวัดชุมพร ตามลักษณะตัวแปรเพศและชั้นปี

การสังวร สถานการณ์	เพศ				ชั้นปี			
	ชาย		หญิง		ปี 1		ปี 2	
	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A
3	4.77	5	4.87	5	4.73	5	4.84	5
8	4.71	5	4.60	5	4.69	5	4.68	5
13	5.39	5	5.27	5	5.23	5	5.45	5
18	4.55	5	4.87	5	4.65	5	4.61	5
23	5.12	5	4.80	5	4.88	5	5.16	5
28	4.18	4	5.00	5	3.96	4	4.66	5
รวมค่า การสังวร	4.79	5	4.90	5	4.69	5	4.90	5

จากตาราง 11 แสดงว่านักศึกษาของวิทยาลัยการศึกษามหาวิทยาลัยชุมพร เพศชายมี
 พฤติกรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะด้านการสังวรอยู่ในระดับชั้นที่ 5 ยกเว้นสถานการณ์
 ที่ 28 เท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 4 และนักศึกษาเพศหญิงมีพฤติกรรม
 ทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะด้านการสังวรอยู่ในระดับชั้นที่ 5

ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะ
 ความซื่อสัตย์อยู่ในระดับชั้นที่ 5 ยกเว้นสถานการณ์ที่ 28 เท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม
 อยู่ในระดับชั้นที่ 4 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของ
 คุณลักษณะความซื่อสัตย์อยู่ในระดับชั้นที่ 5

นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร เพศชาย - หญิง นักศึกษาชั้นปีที่ 1 - ชั้นปีที่ 2
 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในคุณลักษณะความซื่อสัตย์อยู่ในระดับชั้นที่ 5

ตาราง 12 แสดงค่ามัธยฐานและระดับจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะ
 ความซื่อสัตย์ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ ตามลักษณะตัวแปรเพศและชั้นปี

การสำรวจ สถานการณ์	เพศ				ชั้นปี			
	ชาย		หญิง		ปี 1		ปี 2	
	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A
3	4.65	5	5.12	5	4.61	5	4.87	5
8	4.23	4	4.65	5	4.19	4	4.42	4
13	4.79	5	5.41	5	5.14	5	4.67	5
18	4.46	4	4.82	5	4.54	5	4.53	5
23	4.38	4	4.65	5	4.61	5	4.27	4
28	4.32	4	4.53	5	4.58	5	4.15	4
รวมการ การสำรวจ	4.47	4	4.86	5	4.61	5	4.48	4

จากตาราง 12 แสดงว่านักศึกษาของวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคตะวันออก มีเพศชายมีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะค่านิยมธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 4 ยกเว้นสถานการณ์ที่ 3 และที่ 13 เท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 5 และนักศึกษาเพศหญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะค่านิยมธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 5

ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะค่านิยมธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 5 ยกเว้นสถานการณ์ที่ 8 เท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 4 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามลักษณะค่านิยมธรรมในสถานการณ์ที่ 8 ที่ 23 และที่ 28 อยู่ในระดับชั้นที่ 4 แต่ในสถานการณ์ที่ 3 ที่ 13 และที่ 18 มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 5

นักศึกษาของวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคตะวันออก มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในคุณลักษณะค่านิยมธรรม ดังนี้ นักศึกษาเพศชายและนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 4 ส่วนนักศึกษาเพศหญิงและนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 5

ตาราง 13 แสดงความขัดแย้งเชิงจิตและระดับจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะ
 ด้านการสังวรของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีจังหวัดตรัง ตามลักษณะตัวแปรเพศและชั้นปี

การสังวร สถานการณ์	เพศ				ชั้นปี			
	ชาย		หญิง		ปี 1		ปี 2	
	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A
3	4.74	5	5.62	6	4.64	5	5.46	5
8	4.41	4	4.37	4	4.14	4	4.85	5
13	5.11	5	5.75	6	5.00	5	5.69	6
18	4.63	5	5.25	5	4.68	5	4.92	5
23	4.41	4	5.37	5	4.41	4	5.00	5
28	4.26	4	3.50	4	4.05	4	4.15	4
รวมค่า การสังวร	4.59	5	4.98	5	4.48	4	5.01	5

จากตาราง 13 แสดงว่านักศึกษาของวิทยาลัยเทคโนโลยีจังหวัดตรัง เพศชายมี
 พฤติกรรมทางจริยธรรมตามคุณลักษณะด้านการสังวรในสถานการณ์ที่ 8 ที่ 23 และที่ 28
 อยู่ในระดับชั้นที่ 4 แต่ในสถานการณ์ที่ 3 ที่ 13 และที่ 18 มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ใน
 ระดับชั้นที่ 5 และนักศึกษาเพศหญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามคุณลักษณะด้านการสังวรใน
 สถานการณ์ที่ 8 และที่ 28 อยู่ในระดับชั้นที่ 4 แต่สถานการณ์ที่ 18 และที่ 23 มีพฤติกรรม
 ทางจริยธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 5 และสถานการณ์ที่ 3 และที่ 13 มีพฤติกรรมทางจริยธรรม
 อยู่ในระดับชั้นที่ 6

ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามคุณลักษณะด้านการสำรวมในสถานการณที่ 8 ที่ 23 และที่ 28 อยู่ในระดับชั้นที่ 4 แต่ในสถานการณที่ 3 ที่ 13 และที่ 18 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 5 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณทาง ๆ ของคุณลักษณะการสำรวมอยู่ในระดับชั้นที่ 5 ยกเว้นในสถานการณที่ 28 ที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 4 และในสถานการณที่ 13 เท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 6

นักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดตรัง เพศชาย - หญิง และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในคุณลักษณะด้านการสำรวมอยู่ในระดับชั้นที่ 5 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เท่านั้นที่มีพฤติกรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 4

ตาราง 14 แสดงนิยาม เลขคณิตและระดับจริยธรรมในสถานการณทาง ๆ ของคุณลักษณะด้านการสำรวมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา ตามลักษณะตัวแปร เพศและชั้นปี

การสำรวม สถานการณที่	เพศ				ชั้นปี			
	ชาย		หญิง		ปี 1		ปี 2	
	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A
3	4.66	5	5.09	5	4.39	4	5.03	5
8	3.71	4	4.78	5	3.56	4	4.23	4
13	4.01	4	4.83	5	4.04	4	4.30	4
18	4.23	4	4.48	4	4.13	4	4.40	4
23	4.38	4	4.48	4	4.20	4	4.57	5
28	4.10	4	4.43	4	4.06	4	4.25	4
รวมค่า การสำรวม	4.18	4	4.68	5	4.06	4	4.46	4

จากการวาง 14 แสดงว่านักศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดยะลา เพศชายมี
พฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะค่านิยมสงวนอยู่ในระดับชั้นที่ 4
ยกเว้นสถานการณ์ที่ 3 เท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในชั้นที่ 5 และนักศึกษาเพศหญิง
มีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามคุณลักษณะค่านิยมสงวนในสถานการณ์ที่ 18 ที่ 23 และที่ 28 อยู่ในระดับ
ชั้นที่ 4 แต่ในสถานการณ์ที่ 3 ที่ 8 และที่ 13 มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 5

ส่วนนักศึกษาระดับชั้นที่ 1 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะ
ค่านิยมสงวนอยู่ในระดับชั้นที่ 4 และนักศึกษาระดับชั้นที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์
ต่าง ๆ ของคุณลักษณะค่านิยมสงวนอยู่ในระดับชั้นที่ 4 ยกเว้นสถานการณ์ที่ 3 และที่ 23
เท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 5

นักศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดยะลาเพศชาย นักศึกษาระดับชั้นที่ 1 และชั้นที่ 2
มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในคุณลักษณะค่านิยมสงวนอยู่ในระดับชั้นที่ 4 ส่วนนักศึกษาเพศหญิง
เท่านั้นที่มีพฤติกรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 5

ตาราง 15 แสดงความสัมพันธ์และระดับจริยธรรมในสถานการณต่าง ๆ ของคุณลักษณะ
 ค่านีจะของนักศึกษาวชิลาวิทยาลัยการศึกษจังหวัดชุมพร ตามลักษณะตัวแปรเพศและชั้นปี

สัจจะ สถานการณ	เพศ				ชั้นปี			
	ชาย		หญิง		ปี 1		ปี 2	
	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A
4	5.00	5	4.87	5	4.58	5	5.24	5
9	5.53	6	5.47	5	5.61	6	5.45	5
14	4.80	5	4.87	5	4.46	4	5.05	5
19	4.98	5	5.00	5	4.88	5	5.05	5
24	4.73	5	5.07	5	4.42	4	5.08	5
29	4.73	5	4.93	5	4.58	5	4.92	5
รวมคาน สัจจะ	4.96	5	5.03	5	4.76	5	5.13	5

จากตาราง 15 แสดงว่านักศึกษาวชิลาวิทยาลัยการศึกษจังหวัดชุมพร เพศชายมี
 พฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณต่าง ๆ ของคุณลักษณะค่านีจะอยู่ในระดับชั้นที่ 5
 ยกเว้นสถานการณที่ 9 เท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 6 และนักศึกษ
 เพศหญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณต่าง ๆ ของคุณลักษณะค่านีจะอยู่ในระดับ
 ชั้นที่ 5

ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามคุณลักษณะค่าน้ำใจจะในสถานการณ์ที่ 14 และที่ 24 อยู่ในระดับชั้นที่ 4 แต่ในสถานการณ์ที่ 4 ที่ 19 และที่ 29 มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 5 และสถานการณ์ที่ 9 เท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 6 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรม ในสถานการณ์ต่าง ๆ อยู่ในระดับชั้นที่ 5

นักศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทร เพศชาย - หญิง และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 - ชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในคุณลักษณะค่าน้ำใจจะอยู่ในระดับชั้นที่ 5

ตาราง 16 แสดงความสัมพันธ์ของเพศและระดับจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะค่าน้ำใจจะของนักศึกษาวินิจฉัยวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดกระบี่ ตามลักษณะตัวแปร เพศและชั้นปี

ค่าน้ำใจจะ สถานการณ์	เพศ				ชั้นปี			
	ชาย		หญิง		ปี 1		ปี 2	
	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A
4	4.51	5	5.18	5	4.71	5	4.58	5
9	5.01	5	5.18	5	5.41	5	4.71	5
14	4.68	5	4.88	5	5.07	5	4.40	4
19	5.03	5	5.00	5	4.83	5	5.20	5
24	4.61	5	4.41	4	4.71	5	4.44	4
29	4.39	4	4.18	4	4.42	4	4.29	4
รวมค่าน้ำใจจะ	4.70	5	4.80	5	4.86	5	4.60	5

จากตาราง 16 แสดงว่านักศึกษาของวิทยาลัยพณิชยการจันทบุรี เพศชายมีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะค่าน้ำจะอยู่ในระดับชั้นที่ 5 ยกเว้นสถานการณ์ที่ 29 เท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 4 และนักศึกษาเพศหญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะค่าน้ำจะอยู่ในระดับชั้นที่ 5 ยกเว้นสถานการณ์ที่ 24 และที่ 29 เท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 4

ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะค่าน้ำจะอยู่ในระดับชั้นที่ 5 ยกเว้นสถานการณ์ที่ 29 เพียงสถานการณ์เดียวเท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 4 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามคุณลักษณะค่าน้ำจะในสถานการณ์ที่ 14 ที่ 24 และที่ 29 อยู่ในระดับชั้นที่ 4 แต่ในสถานการณ์ที่ 4 ที่ 9 และที่ 19 มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 5

นักศึกษาของวิทยาลัยพณิชยการจันทบุรี เพศชาย - หญิง และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 - ชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในคุณลักษณะค่าน้ำจะอยู่ในระดับชั้นที่ 5

ตาราง 17 แสดงความถี่ของเลขทศและระดับจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะ
ด้านสัจจะของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดตรัง ตามลักษณะตัวแปรเพศและชั้นปี

สัจจะ สถานการณ์	เพศ				ชั้นปี			
	ชาย		หญิง		ปี 1		ปี 2	
	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A
4	4.81	5	4.25	4	4.50	5	5.00	5
9	5.22	5	5.75	6	5.41	5	5.23	5
14	4.89	5	5.00	5	4.91	5	4.92	5
19	4.44	4	5.00	5	4.82	5	4.15	4
24	4.48	4	4.87	5	4.27	4	5.08	5
29	4.26	4	5.25	5	4.50	5	4.46	4
รวมค่า สัจจะ	4.68	5	5.02	5	4.73	5	4.81	5

จากตาราง 17 แสดงว่านักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดตรัง เพศชายมี
พฤติกรรมทางจริยธรรมตามคุณลักษณะด้านสัจจะในสถานการณ์ที่ 19 ที่ 24 และที่ 29 อยู่ใน
ระดับชั้นที่ 4 แต่ในสถานการณ์ที่ 4 ที่ 9 และที่ 14 มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับ
ชั้นที่ 5 และนักศึกษาเพศหญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะ

ค่าน้ำจะอยู่ในระดับชั้นที่ 5 ยกเว้นในสถานการณ์ที่ 4 ที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 4 และในสถานการณ์ที่ 9 เท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 6

ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะค่าน้ำจะอยู่ในระดับชั้นที่ 5 ยกเว้นสถานการณ์ที่ 24 เท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 4 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะค่าน้ำจะอยู่ในระดับชั้นที่ 5 ยกเว้นสถานการณ์ที่ 19 และที่ 29 เท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 4

นักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดตรัง เพศชาย - หญิง และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 - ชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในคุณลักษณะค่าน้ำจะอยู่ในระดับชั้นที่ 5

ตาราง 18 แสดงความถี่และระดับจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะค่าน้ำจะของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา ตามลักษณะตัวแปรเพศและชั้นปี

ค่าน้ำจะ สถานการณ์	เพศ				ชั้นปี			
	ชาย		หญิง		ปี 1		ปี 2	
	$\bar{x}$	A	$\bar{x}$	A	$\bar{x}$	A	$\bar{x}$	A
4	4.36	4	4.78	5	4.26	4	4.60	5
9	4.63	5	4.78	5	4.30	4	4.93	5
14	3.96	4	5.04	5	3.83	4	4.48	4
19	4.47	4	4.87	5	4.15	4	4.87	5
24	4.30	4	3.96	4	3.98	4	4.42	4
29	4.11	4	4.43	4	3.72	4	4.53	5
รวมค่าน้ำจะ	4.30	4	4.64	5	4.04	4	4.64	5

จากตาราง 18 แสดงว่านักศึกษาของวิทยาลัยพณิชยการจังหวัดยะลา เพศชายมี
พฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะค่าน้ำจะอยู่ในระดับชั้นที่ 4
ยกเว้นสถานการณ์ที่ 9 เท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 5 และนักศึกษา
เพศหญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะค่าน้ำจะอยู่ในระดับ
ชั้นที่ 5 ยกเว้นสถานการณ์ที่ 24 และที่ 29 เท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับ
ชั้นที่ 4

ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะ
ค่าน้ำจะอยู่ในระดับชั้นที่ 4 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์
ต่าง ๆ ของคุณลักษณะค่าน้ำจะอยู่ในระดับชั้นที่ 5 ยกเว้นสถานการณ์ที่ 14 และที่ 24 เท่านั้น
ที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 4

นักศึกษาของวิทยาลัยพณิชยการของวิทยาลัยพณิชยการจังหวัดยะลา มีพฤติกรรมทาง
จริยธรรมในคุณลักษณะค่าน้ำจะคือนัก นักศึกษาเพศชาย และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรม
ทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 4 ส่วนนักศึกษาเพศหญิงและนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมทาง
จริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 5

ตาราง 19 แสดงความสัมพันธ์เลขคณิตและระดับจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะ
ด้านสติสัมปชัญญะของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร ตามลักษณะตัวแปรเพศและชั้นปี

สติสัมปชัญญะ สถานการณ์	เพศ				ชั้นปี			
	ชาย		หญิง		ปี 1		ปี 2	
	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A
5	5.49	5	5.73	6	5.42	5	5.63	6
10	4.80	5	4.53	5	4.58	5	4.84	5
15	4.86	5	4.47	4	4.81	5	4.74	5
20	4.82	5	5.80	6	5.23	5	4.92	5
25	5.61	6	5.53	6	5.23	5	5.84	6
30	4.65	5	5.50	6	4.54	5	4.87	5
รวมค่า สติสัมปชัญญะ	5.04	5	5.18	5	4.97	5	5.14	5

จากการวาง 19 แสดงว่านักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร เพศชายมี
พฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะด้านสติสัมปชัญญะอยู่ในระดับชั้นที่ 5
ยกเว้นสถานการณ์ที่ 25 เท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 6 และนักศึกษา
เพศหญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะด้านสติสัมปชัญญะอยู่ใน

ระดับชั้นที่ 6 ยกเว้นสถานการณ์ที่ 15 มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 4 และ
สถานการณ์ที่ 10 เท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 5

ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะ
ค่านิยมที่ 1 อยู่ในระดับชั้นที่ 5 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมใน
สถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะค่านิยมที่ 1 อยู่ในระดับชั้นที่ 5 ยกเว้นสถานการณ์ที่ 5
และที่ 25 เท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 6

นักศึกษาของวิทยาลัยพณิชยการจังหวัดสมุทรสาคร เขตชาย - หญิง และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 -
ชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในค่านิยมที่ 1 อยู่ในระดับชั้นที่ 5

ตาราง 20 แสดงค่านิยมเฉลี่ยและระดับจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะ
ค่านิยมที่ 1 ของนักศึกษาวิทยาลัยพณิชยการจังหวัดสมุทรสาคร ตามลักษณะตัวแปรเพศและชั้นปี

ค่านิยมที่ 1 สถานการณ์	เพศ				ชั้นปี			
	ชาย		หญิง		ปี 1		ปี 2	
	ค่าเฉลี่ย	A	ค่าเฉลี่ย	A	ค่าเฉลี่ย	A	ค่าเฉลี่ย	A
5	5.09	5	5.47	5	5.32	5	5.02	5
10	4.52	5	5.18	5	4.56	5	4.73	5
15	4.68	5	4.88	5	5.05	5	4.42	4
20	4.93	5	4.94	5	5.12	5	4.75	5
25	4.90	5	5.23	5	5.12	5	4.82	5
30	4.74	5	4.35	4	4.80	5	4.53	5
รวมค่านิยม ค่านิยมที่ 1	4.81	5	5.01	5	4.99	5	4.71	5

จากการวาง 20 แสดงว่านักศึกษาของวิทยาลัยเทคโนโลยีศึกษาจังหวัดกระบี่ เพศชายมี พฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะด้านสติสัมปชัญญะอยู่ในระดับ ขั้นที่ 5 และนักศึกษาเพศหญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะด้าน สติสัมปชัญญะอยู่ในระดับขั้นที่ 5 ยกเว้นสถานการณ์ที่ 30 เท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับขั้นที่ 4

ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะ ด้านสติสัมปชัญญะอยู่ในระดับขั้นที่ 5 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมใน สถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะด้านสติสัมปชัญญะอยู่ในระดับขั้นที่ 5 ยกเว้นสถานการณ์ที่ 15 เท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับขั้นที่ 4

นักศึกษาของวิทยาลัยเทคโนโลยีศึกษาจังหวัดกระบี่ เพศชาย - หญิง และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 - ชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในคุณลักษณะด้านสติสัมปชัญญะอยู่ในระดับขั้นที่ 5

ตาราง 21 แสดงความถี่และระดับจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะ
 สถานีสัมปत्ตฺยของนักศึกษาระดับปริญญาโทศึกษาจังหวัดตรัง ตามลักษณะตัวแปรเพศและชั้นปี

สถานีสัมปत्ตฺย สถานการณ์	เพศ				ชั้นปี			
	ชาย		หญิง		ปี 1		ปี 2	
	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A
5	5.59	6	5.75	6	5.59	6	5.69	6
10	4.41	4	4.75	5	4.41	4	4.61	5
15	4.52	5	4.87	5	4.54	5	4.69	5
20	5.37	5	5.00	5	5.14	5	5.54	6
25	4.96	5	6.00	6	5.04	5	5.46	5
30	4.63	5	5.00	5	4.64	5	4.85	5
รวมค่า สถานีสัมปत्ตฺย	4.91	5	5.23	5	4.89	5	5.14	5

จากตาราง 21 แสดงว่านักศึกษาระดับปริญญาโทศึกษาจังหวัดตรัง เพศชายมี
 พฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะสถานีสัมปत्ตฺยอยู่ในระดับชั้นที่ 5
 ยกเว้นสถานการณ์ที่ 10 ที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 4 และในสถานการณ์ที่ 5
 มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 6 และนักศึกษาเพศหญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมใน

สถานการณทาง ๆ ของคุณลักษณะคานสติสัมปทัญญะอยูในระดับชั้นที่ 5 ยกเวนสถานการณที่ 5 และที่ 25 เทานั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยูในระดับชั้นที่ 6

สวนนักศึกษารดับที่ 1 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณทาง ๆ ของคุณลักษณะคานสติสัมปทัญญะอยูในระดับชั้นที่ 5 ยกเวนสถานการณที่ 10 ที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยูในระดับชั้นที่ 4 และสถานการณที่ 5 มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยูในระดับชั้นที่ 6 และนักศึกษารดับที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณทาง ๆ ของคุณลักษณะคานสติสัมปทัญญะอยูในระดับชั้นที่ 5 ยกเวนสถานการณที่ 5 และที่ 20 ที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยูในระดับชั้นที่ 6

นักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดตรัง เพศชาย - หญิง และนักศึกษารดับที่ 1 - 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในคุณลักษณะคานสติสัมปทัญญะอยูในระดับชั้นที่ 5

ตาราง 22 แสดงการมีคุณลักษณะคานสติสัมปทัญญะในระดับจริยธรรมในสถานการณทาง ๆ ของคุณลักษณะคานสติสัมปทัญญะของนักศึกษาวินิจฉัยพลศึกษาจังหวัดยะลา ตามตัวแปรเพศและระดับ

สติสัมปทัญญะ สถานการณที่	เพศ				ระดับ			
	ชาย		หญิง		ปี่ 1		ปี่ 2	
	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A
5	4.87	5	4.96	5	4.59	5	5.12	5
10	4.26	4	4.78	5	3.76	4	4.85	5
15	4.30	4	3.87	4	4.06	4	4.32	4
20	4.42	4	4.61	5	4.15	4	4.70	5
25	4.20	4	5.04	5	4.02	4	4.67	5
30	4.41	4	4.78	5	3.87	4	4.97	5
รวมคาน สติสัมปทัญญะ	4.41	4	4.67	5	4.08	4	4.77	5

จากตาราง 22 แสดงว่านักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลาเพศชายมี
พฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะค่านิยมที่พึงประสงค์อยู่ในระดับ
ชั้นที่ 4 ยกเว้นสถานการณ์ที่ 5 เท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 5
และนักศึกษาเพศหญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะค่านิยมที่
พึงประสงค์อยู่ในระดับชั้นที่ 5 ยกเว้นสถานการณ์ที่ 15 เท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม
อยู่ในระดับชั้นที่ 4

ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของคุณลักษณะ
ค่านิยมที่พึงประสงค์อยู่ในระดับชั้นที่ 4 ยกเว้นสถานการณ์ที่ 5 เท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม
อยู่ในระดับชั้นที่ 5 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ของ
คุณลักษณะค่านิยมที่พึงประสงค์อยู่ในระดับชั้นที่ 5 ยกเว้นสถานการณ์ที่ 15 เท่านั้นที่มีพฤติกรรม
ทางจริยธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 4

นักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลาที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในคุณลักษณะ
ค่านิยมที่พึงประสงค์ทั้งนี้คือ นักศึกษาเพศชาย และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมทางจริยธรรม
อยู่ในระดับชั้นที่ 4 ส่วนนักศึกษาเพศหญิงและนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จะมีพฤติกรรมทางจริยธรรม
อยู่ในระดับชั้นที่ 5

ตาราง 23 แสดงความเข้มใจชนิดและระดับจริยธรรมในด้านต่าง ๆ ตามหลักเบญจธรรม
ของนักศึกษาวิทยาลัยพณิชยการในภาคใต้ ตามตัวแปรเพศและชั้นปี

เบญจธรรม	เพศ				ชั้นปี			
	ชาย		หญิง		ปี 1		ปี 2	
	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A
เมตตา กรุณา	4.61	5	4.74	5	4.49	4	4.77	5
สัมมาอาชีวะ	4.58	5	4.70	5	4.52	5	4.66	5
กัมมัง	4.51	5	4.85	5	4.46	4	4.71	5
สัจจะ	4.66	5	4.87	5	4.60	5	4.79	5
สติสัมปชัญญะ	4.79	5	5.02	5	4.73	5	4.94	5
รวม	4.63	5	4.83	5	4.56	5	4.77	5

จากตาราง 23 แสดงว่านักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับชั้นที่ 5

ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับชั้นที่ 5 ยกเว้นด้านกัมมังและเมตตา กรุณาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีพฤติกรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 4

ตาราง 24 แสดงความนิยมเลือกฝึกและระดับจริยธรรมในด้านต่าง ๆ ตามหลักเบญจธรรม
ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่าง ๆ ในภาคใต้

วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัด	ชุมพร		กระบี่		ตรัง		ยะลา	
เบญจธรรม	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A
เมตตา กรุณา	4.82	5	4.74	5	4.71	5	4.43	4
สัมมาอาชีวะ	4.78	5	4.58	5	4.90	5	4.31	4
กามสังวร	4.84	5	4.66	5	4.78	5	4.43	4
สัจจะ	4.99	5	4.75	5	4.85	5	4.47	4
สติสัมปชัญญะ	5.11	5	4.91	5	5.07	5	4.54	5
รวม	4.90	5	4.73	5	4.86	5	4.43	4

จากตาราง 24 แสดงว่านักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง มีพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ และหลักเบญจธรรมรวมอยู่ในระดับชั้นที่ 5 ส่วนวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลานั้นมีพฤติกรรมจริยธรรมในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับชั้นที่ 4 ยกเว้นด้าน สติสัมปชัญญะที่มีพฤติกรรมจริยธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 5 และเป็นวิทยาลัยเดียวเท่านั้นที่มีระดับ พฤติกรรมจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 4

ตาราง 25 แสดงความถี่และระดับจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมของวิทยาลัย
พลศึกษาต่าง ๆ ในภาคใต้ ตามลักษณะตัวแปรเพศและชั้นปี

วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัด	เพศ				ชั้นปี			
	ชาย		หญิง		ปี 1		ปี 2	
	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A
ชุมพร	4.88	5	4.93	5	4.78	5	4.97	5
กระบี่	4.64	5	4.82	5	4.79	5	4.58	5
ตรัง	4.71	5	4.99	5	4.68	5	4.94	5
ยะลา	4.26	4	4.61	5	4.20	4	4.60	5
รวม	4.62	5	4.84	5	4.56	5	4.77	5

จากตาราง 25 แสดงว่านักศึกษาเพศชายของวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร กระบี่ และตรัง มีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 5 ยกเว้นวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลาเท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 4 และนักศึกษาเพศหญิงของวิทยาลัยพลศึกษาต่าง ๆ ในภาคใต้ทุกวิทยาลัย มีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 5

ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร กระบี่ และตรัง มีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 5 ยกเว้นวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา เท่านั้นที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม อยู่ในระดับชั้นที่ 4 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยพลศึกษาต่าง ๆ ในภาคใต้ทุกวิทยาลัยมีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 5

นักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาทุกวิทยาลัยในภาคใต้ทั้งเพศชายเพศหญิง และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 - ชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 5

ตาราง 26 แสดงงานวิจัยเชิงสถิติและระดับจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมของวิทยาลัยพลศึกษาต่าง ๆ ในภาคใต้

วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัด	ชุมพร		กระบี่		ตรัง		ยะลา	
	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A	$\bar{X}$	A
พฤติกรรมจริยธรรมตามหลักเบญจธรรม	4.90	5	4.68	5	4.77	5	4.34	4

จากตาราง 26 แสดงว่านักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร กระบี่ และตรัง มีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 5 ส่วนนักศึกษวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลามีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 4

ตอนที่ 2 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลัก
เบญจธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้ระหว่างหัวแปรเทศ และระดับชั้นปี

ตาราง 27 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรม
ระหว่างนักศึกษารายกับนักศึกษาหญิงของวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้

พฤติกรรมจริยธรรม	นักศึกษาราย			นักศึกษาหญิง			Z
	N	$\bar{X}$	SD	N	$\bar{X}$	SD	
ด้านความเมตตากรุณา	228	27.24	4.34	63	28.44	3.51	2.28
ด้านสัมมาอาชีวะ	228	27.01	4.61	63	27.70	3.61	1.26
ด้านกามสังวร	228	26.69	4.03	63	28.92	3.35	4.47 **
ด้านสัจจะ	228	27.68	4.57	63	28.97	3.30	2.51
ด้านสติสัมปชัญญะ	228	28.35	4.93	63	29.73	4.15	2.24
รวม	228	136.97	18.57	63	143.76	13.36	3.26 **

** $P < .01$ ($Z = 2.58$)

จากตาราง 27 แสดงว่าพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมด้านกามสังวร
และพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมรวมทุกด้าน ระหว่างนักศึกษารายกับนักศึกษาหญิง
ของวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่น ๆ นั้น
ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 28 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรม
ระหว่างนักศึกษาระดับปี 1 กับนักศึกษาระดับปี 2 ของวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้

พฤติกรรมจริยธรรม	นักศึกษาระดับปี 1			นักศึกษาระดับปี 2			Z
	N	$\bar{X}$	SD	N	$\bar{X}$	SD	
ความเมตตา กรุณา	135	26.54	4.72	156	28.33	3.50	3.63 **
ความซื่อสัตย์	135	26.74	4.73	156	27.52	4.10	1.49
ความสามัคคี	135	26.52	3.97	156	27.73	3.95	2.60 **
ความกล้าหาญ	135	27.24	4.51	156	28.58	4.12	2.63 **
ความเสียสละ	135	27.96	4.88	156	29.25	4.65	2.30
รวม	135	135.01	18.89	156	141.41	16.20	3.08 **

** $P < .01$ ($Z = 2.58$)

จากตาราง 28 แสดงว่าพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมด้านความเมตตา
กรุณาความสามัคคี ความกล้าหาญ และพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมรวมทุกด้าน
ระหว่างนักศึกษาระดับปี 1 กับนักศึกษาระดับปี 2 ของวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้ แตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่น ๆ นั้น ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 29 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษา
วิทยาลัยศึกษา 4 วิทยาลัยในภาคใต้ ด้านความเมตตา กรุณา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	556.90	185.57	11.61**
ภายในกลุ่ม	287	4587.85	15.98	
รวม	290	5144.75		

**P .01 (F 3, 287 = 3.78)

จากตาราง 29 แสดงว่านักศึกษาวิทยาลัยศึกษา 4 วิทยาลัยในภาคใต้
มีพฤติกรรมทางจริยธรรม ตามหลักเบญจธรรม ด้านความเมตตา กรุณา แตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของนิวแมน-คูลส์
ดังตาราง 30

ตาราง 30 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายระหว่างพฤติกรรมทางจริยธรรมตาม
หลักเบญจธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา 4 วิทยาลัยในภาคใต้ ด้านความเมตตา กรุณา

นักศึกษามหาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัด		ยะลา	กระบี่	ตรัง	ชุมพร
	$\bar{x}$	25.72	28.21	28.37	29.03
ยะลา	25.72	-	2.49 ^{**}	2.65 ^{**}	3.31 ^{**}
กระบี่	28.21		-	0.16	0.82
ตรัง	28.37			-	0.66
ชุมพร	29.03				-
		q 99	3.64	4.12	4.40
		$q(3, 287) \sqrt{\frac{MS_w}{n}}$	1.85	2.09	2.23

^{**} $P < .01$ (F 3, 287)

จากตาราง 30 แสดงว่านักศึกษามหาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา มีพฤติกรรมทาง
จริยธรรมตามหลักเบญจธรรม ด้านความเมตตา กรุณา แตกต่างจากนักศึกษามหาวิทยาลัยพลศึกษา
จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นไม่
แตกต่างกัน

ตาราง 31 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษา
วิทยาลัยพลศึกษา 4 วิทยาลัยในภาคใต้ ด้านสัมมาอาชีวะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	441.89	147.29	8.06 **
ภายในกลุ่ม	287	5246.84	18.28	
รวม	290	5688.73		

*** $P < .01$ ($F_{3, 287} = 3.78$)

จากตาราง 31 แสดงว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา 4 วิทยาลัยในภาคใต้
มีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมค่านสัมมาอาชีวะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีการของนิวแมน-คูลส์
ดังตาราง 32

ตาราง 32 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ระหว่างพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา 4 วิทยาลัยในภาคใต้ ด้านสมาธิภาวนา

นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัด	X̄	ยะลา	กระบี่	ตรัง	ชุมพร
		25.64	27.44	28.29	28.67
ยะลา	25.64	-	1.80	2.64**	3.03**
กระบี่	27.44		-	0.84	1.23
ตรัง	28.29			-	0.38
ชุมพร	28.67				-
		q 99	3.64	4.12	4.40
		$q(3, 287) \sqrt{\frac{MS_w}{k}}$	1.98	2.24	2.39

** $P < .01$ (F 3, 287)

จากตาราง 32 แสดงว่านักศึกษามหาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา มีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมด้านสมาธิภาวนาแตกต่างจากนักศึกษามหาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดตรัง และจังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 33 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษา
วิทยาลัยพลศึกษา 4 วิทยาลัยในภาคใต้ ด้านการตั้งวอร์

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	435.01	145.00	10.07 **
ภายในกลุ่ม	287	4133.40	14.40	
รวม	290	4568.41		

**P < .01 (F3, 287 = 3.78)

จากตาราง 33 แสดงว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา 4 วิทยาลัยในภาคใต้
มีพฤติกรรมทางจริยธรรม ความหลักเบญจริยธรรม ด้านการตั้งวอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติระดับ .01 จึงทำการทดสอบความแตกต่างไว้ในรายการตามวิธีการของนิวแมน-คูลส์
ดังตาราง 34

ตาราง 34 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ระหว่างพฤติกรรมทางจริยธรรม
ตามหลักเบญจธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา 4 วิทยาลัยในภาคใต้ ด้านการสังวร

นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัด	$\bar{x}$	ยะลา	กระบี่	ตรัง	ชุมพร
		25.27	27.29	28.09	28.89
ยะลา	25.27	-	2.02**	2.82**	3.62**
กระบี่	27.29			0.77	1.60
ตรัง	28.09			-	0.80
ชุมพร	28.89				-
		q 99	3.64	4.12	4.40
		$q(3, 287) \sqrt{\frac{MS_w}{n}}$	1.76	1.99	2.12

**P < .01 (F 3, 287)

จากตาราง 34 แสดงว่านักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา มีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรม ด้านการสังวร แตกต่างจากนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 35 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษา
วิทยาลัยพลศึกษา 4 วิทยาลัยในภาคใต้ คานส์จจะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	568.24	187.41	10.81 **
ภายในกลุ่ม	287	4980.18	17.35	
รวม	290	5548.42		

** $P < .01$ ($F_{3, 287} = 3.78$)

จากตาราง 35 แสดงว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา 4 วิทยาลัยในภาคใต้ มีพฤติกรรมทางจริยธรรม ตามหลักเบญจธรรม คานส์จจะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของนิวแมน-คูลส์ ดังตาราง 36

ตาราง 36 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายกลุ่มระหว่างพฤติกรรมทางจริยธรรม
ตามหลักเบญจธรรม ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา 4 วิทยาลัยในภาคใต้ตามสำมะโน

		ยะลา	กระบี่	ตรัง	ชุมพร
นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัด					
	$\bar{x}$	26.27	28.35	28.57	29.87
ยะลา	26.27	-	2.08**	2.30**	3.60**
กระบี่	28.35		-	0.22	1.52
ตรัง	28.57			-	1.30
ชุมพร	29.87				-
		q 99			
		3.64 4.12 4.40			
		q (3, 287) $\sqrt{\frac{MS_w}{n}}$			
		1.92 2.19 2.33			

**P < .01 (F 3, 287)

จากตาราง 36 แสดงว่านักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา มีพฤติกรรม
ทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรม ตามสำมะโน แตกต่างจากนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา
จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้น
ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 37 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมทางจริยธรรม ของนักศึกษา
วิทยาลัยพลศึกษา 4 วิทยาลัยในภาคใต้ คำนวณสถิติสัมปัญญะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	632.11	210.70	9.94 **
ภายในกลุ่ม	287	6085.84	21.20	
รวม	290	6717.95		

**P < .01 (F 3, 287 = 3.78)

จากตาราง 37 แสดงว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา 4 วิทยาลัยในภาคใต้ มีพฤติกรรมทางจริยธรรม ตามหลักเบญจธรรม คำนวณสถิติสัมปัญญะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีการของนิวแมน-คูสต์ ดังตาราง 38

ตาราง 38 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ระหว่างพฤติกรรมทางจริยธรรม
ตามหลักเบญจธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา 4 วิทยาลัยในภาคใต้ คำนวณสถิติสัมพัทธ์

นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัด		ยะลา	กระบี่	ตรัง	รวมพร
	เฉลี่ย	26.81	29.09	29.91	30.42
ยะลา	26.81	-	2.28**	3.10**	3.61**
กระบี่	29.09		-	0.82	1.33
ตรัง	29.91			-	0.51
รวมพร	30.42				-
		q 99	3.64	4.12	4.40
		q (3, 287) $\sqrt{\frac{MS_w}{k}}$	2.13	2.41	2.57

** P < .01 (F 3, 287)

จากตาราง 38 แสดงว่านักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา มีพฤติกรรมทางจริยธรรม ตามหลักเบญจธรรม คำนวณสถิติสัมพัทธ์ แตกต่างจากนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดรวมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 39 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษา
วิทยาลัยพลศึกษา 4 วิทยาลัยในภาคใต้ ตามหลักเบญจธรรมรวมทุกด้าน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	12895	4298.34	15.58**
ภายในกลุ่ม	287	79185	275.91	
รวม	290	92080		

** $P < .01$ ($F_{3, 287} = 3.78$)

จากตาราง 39 แสดงว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา 4 วิทยาลัยในภาคใต้
มีพฤติกรรมทางจริยธรรม ตามหลักเบญจธรรมรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีการของนิวแมน-คูลส์
ดังตาราง 40

ตาราง 40 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ระหว่างพฤติกรรมทางจริยธรรม
ตามหลักเบญจธรรมทุกด้าน ของนักศึกษาวินิจฉัยพลศึกษา 4 วิทยาลัยในภาคใต้

นักศึกษาวินิจฉัยพลศึกษาจังหวัด	$\bar{X}$	ยะลา	กระบี่	ตรัง	ชุมพร
		26.04	28.07	28.65	29.38
ยะลา	26.04	-	2.03**	2.61**	3.34**
กระบี่	28.07		-	0.57	1.31**
ตรัง	28.65			-	0.73
ชุมพร	29.38				-
		q 99	3.64	4.12	4.40
		q(3, 287) $\sqrt{\frac{MS_w}{n}}$	0.04	1.17	1.25

** $P < .01$ (F 3, 287)

จากตาราง 40 แสดงว่านักศึกษาวินิจฉัยพลศึกษาจังหวัดยะลามีพฤติกรรมทางจริยธรรม ตามหลักเบญจธรรมรวมทุกด้าน แตกต่างจากนักศึกษาวินิจฉัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดชุมพร และนักศึกษาวินิจฉัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ มีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมรวมทุกด้าน แตกต่างจากนักศึกษาวินิจฉัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

ตอนที่ 3 สร้างเกณฑ์ปกติทางพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา
ในภาคใต้

ตาราง 41 แสดงเกณฑ์ปกติและการประเมินค่าระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลัก
เบญจธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้

คะแนนที่ นักศึกษายชาย	คะแนนที่ นักศึกษานหญิง	คะแนนที่ นักศึกษานปีที่ 1	คะแนนที่ นักศึกษานปีที่ 2	คะแนนที่ นักศึกษานวิทยาลัย พลศึกษาในภาคใต้	ระดับ จริยธรรม
ตั้งแต่ 67 ขึ้นไป 56 - 66 45 - 54 34 - 44 ตั้งแต่ 33 ลงมา	ตั้งแต่ 64 ขึ้นไป 55 - 63 46 - 54 37 - 45 ตั้งแต่ 36 ลงมา	ตั้งแต่ 67 ขึ้นไป 56 - 66 45 - 55 34 - 44 ตั้งแต่ 33 ลงมา	ตั้งแต่ 64 ขึ้นไป 55 - 63 46 - 54 37 - 45 ตั้งแต่ 36 ลงมา	ตั้งแต่ 67 ขึ้นไป 56 - 66 45 - 54 34 - 44 ตั้งแต่ 33 ลงมา	สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ ต่ำมาก

จากตาราง 41 แสดงว่าพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา
ในภาคใต้ เพศชาย ระดับสูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก จะมีคะแนนพฤติกรรมจริยธรรม
ตามหลักเบญจธรรมเรียงตามลำดับดังนี้ ตั้งแต่ 67 ขึ้นไป, 56 - 66, 45 - 54, 34 - 44
และตั้งแต่ 33 ลงมา ตามลำดับ

พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้ เพศหญิง ระดับสูงมาก
สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก จะมีคะแนนพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมเรียง
ตามลำดับดังนี้ ตั้งแต่ 64 ขึ้นไป, 55 - 63, 46 - 54, 37 - 45 และตั้งแต่ 36 ลงมา
ตามลำดับ

พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาระดับปริญญาโทชั้นปีที่ 1 ระดับสูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก จะมีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมเรียงตามลำดับดังนี้ ตั้งแต่ 67 ขึ้นไป, 56 - 66, 45 - 55, 34 - 44 และตั้งแต่ 33 ลงมา ตามลำดับ

พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาระดับปริญญาโทชั้นปีที่ 2 ระดับสูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก จะมีคะแนนพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมเรียงตามลำดับดังนี้ ตั้งแต่ 64 ขึ้นไป, 55 - 63, 46 - 54, 37 - 45 และตั้งแต่ 36 ลงมา ตามลำดับ

พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาระดับปริญญาโทชั้นปีที่ 2 ระดับสูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก จะมีคะแนนพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมเรียงตามลำดับดังนี้ ตั้งแต่ 67 ขึ้นไป, 56 - 66, 45 - 55, 34 - 44 และตั้งแต่ 33 ลงมา ตามลำดับ

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติทางพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพณิชยการภาคใต้
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติทางพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิงของวิทยาลัยพณิชยการภาคใต้
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมจริยธรรมระหว่างนักศึกษารายกับนักศึกษาหญิงของวิทยาลัยพณิชยการภาคใต้
4. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติทางพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาระดับปีที่ 1 และนักศึกษาระดับปีที่ 2 ของวิทยาลัยพณิชยการภาคใต้
5. เพื่อศึกษาพฤติกรรมจริยธรรมระหว่างนักศึกษาระดับปีที่ 1 กับนักศึกษาระดับปีที่ 2 ของวิทยาลัยพณิชยการภาคใต้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปีที่ 1 และระดับปีที่ 2 วิชาเอกพณิชยการที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2527 จำนวน 291 คน เป็นชาย 228 คน และหญิง 63 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างมีระบบ (Systematic Sampling) จากวิทยาลัยพณิชยการ 4 วิทยาลัยในภาคใต้ คือ

1. วิทยาลัยพณิชยการจังหวัดชุมพร
2. วิทยาลัยพณิชยการจังหวัดกระบี่
3. วิทยาลัยพณิชยการจังหวัดตรัง
4. วิทยาลัยพณิชยการจังหวัดยะลา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเหตุผลเชิงจิตวิทยา ซึ่งมีลักษณะแบบเทคนิคการฉายออก (Projective Techniques) โดยมีคำถามเป็นสถานการณ์เร่งเร้าที่ให้ความหมายคลุมเครือ ซึ่งจะสะท้อนความนึกเห็นของผู้ตอบออกมา (ประจักษ์ สุข อารมณ์ และคนอื่น ๆ 2519 : 384) ซึ่งสร้างโดยผู้วิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามมาตรวจเพื่อให้คะแนนตามระดับชั้นจิตวิทยา 6 ชั้น ตามทฤษฎีพัฒนาการทางจิตวิทยาของไคลเบิร์ก
2. นำข้อมูลที่ได้มาหาคะแนนเฉลี่ยของสถานการณ์ต่าง ๆ ในแต่ละคุณลักษณะของเบญจธรรมของทวีปแต่ละวิทยาลัย โดยใช้สูตรการหาค่าเฉลี่ยของ ประคอง กรรณสูตร (ประคอง กรรณสูตร 2527 : 40)
3. แปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยของสถานการณ์ต่าง ๆ ในแต่ละคุณลักษณะของเบญจธรรมของทวีปของแต่ละวิทยาลัย เพื่อจัดระดับจิตวิทยาตามเกณฑ์การประเมินค่าเฉลี่ย (ประคอง กรรณสูตร 2527 : 40) เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมจิตวิทยาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้
4. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทางจิตวิทยาทานหลักเบญจธรรม ระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงและระหว่างนักศึกษารุ่นปี 1 กับนักศึกษารุ่นปี 2 ของวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้ โดยการแจกแจงของซี (Z - test) (ประคอง กรรณสูตร 2525 : 101)

5. ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยทางค่านจริยธรรมตามหลักเบญจธรรม ในแต่ละคุณลักษณะและผลรวมระหว่างวิทยาลัยพลศึกษาต่าง ๆ ในภาคใต้ ด้วยการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) (สวน สายยศ และอังกษา สายยศ 2524 : 108) ถ้าพบว่าคะแนนของตัวแปรมีความแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีนิวแมนคูลส์ (Newman Keule's Method) (Winer. 1971 : 185)

6. นำคะแนนที่ได้หาคะแนนทีปกติ (Normalized T - Score) โดยการเปิด ตารางคะแนนที (บุญเลิศ จันทิราษฎร์ และนิโบล นิเม็งรัตน์ 2518 : 83) เพื่อนำมา สร้างเกณฑ์ปกติทางพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้ เกณฑ์ปกติทาง พฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาชาย เกณฑ์ปกติทางพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาหญิง เกณฑ์ ปกติทางพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และเกณฑ์ปกติทางพฤติกรรมจริยธรรมของ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ สรุปได้ดังนี้

1. ระดับพฤติกรรมจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้
 - 1.1 นักศึกษาเพศชายมีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมจริยธรรมเท่ากับ 4.62 มีระดับพฤติกรรมจริยธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 5
 - 1.2 นักศึกษาเพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมจริยธรรมเท่ากับ 4.85 มีระดับพฤติกรรมจริยธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 5
 - 1.3 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมจริยธรรมเท่ากับ 4.56 มีระดับพฤติกรรมจริยธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 5

1.4 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมจริยธรรมเท่ากับ 4.77 มีระดับพฤติกรรมจริยธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 5

1.5 นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพรมีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมจริยธรรมเท่ากับ 4.90 มีระดับพฤติกรรมจริยธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 5

1.6 นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่มีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมจริยธรรมเท่ากับ 4.68 มีระดับพฤติกรรมจริยธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 5

1.7 นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดตรังมีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมจริยธรรมเท่ากับ 4.77 มีระดับพฤติกรรมจริยธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 5

1.8 นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลามีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมจริยธรรมเท่ากับ 4.34 มีระดับพฤติกรรมจริยธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 4

1.9 นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้มีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมจริยธรรมเท่ากับ 4.67 มีระดับพฤติกรรมจริยธรรมอยู่ในระดับชั้นที่ 5

2. ความแตกต่างของพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาเพศชายกับนักศึกษาเพศหญิง และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้มีดังนี้

2.1 นักศึกษาเพศชายกับนักศึกษาเพศหญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรม แตกต่างกันในค่านามสังวรและเบญจธรรมรวมทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

2.2 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรม แตกต่างกันในค่านามตทากรรณะ ค่านามสังวร ค่านามสัจจะ และเบญจธรรมรวมทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

3. ความแตกต่างของพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาแต่ละวิทยาลัยในภาคใต้ มีดังนี้

3.1 นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลามีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรม แตกต่างจากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดชุมพร ในด้านความเมตตาการุณา ค่านิยมอาชิวะ ค่านกามสังวร ค่านิสจจะ ค่านิสิตสัมปัญญา และเบญจธรรมรวมทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีศึกษาจังหวัดกระบี่ มีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมรวมทุกด้าน แตกต่างจากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. พฤติกรรมจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมระหว่างนักศึกษายกกับนักศึกษาหญิงของวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้ มีดังนี้

1.1 พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านความเมตตาการุณาของนักศึกษายกสูงกว่านักศึกษายก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของระดับจริยธรรมตามลำดับ 4.83, 4.61 มีระดับจริยธรรมอยู่ในขั้นการทำตามกามันสัญญา (ขั้นที่ 5) ซึ่งแสดงว่านักศึกษายกมีพฤติกรรมในลักษณะความเมตตาการุณา การเสียสละ และช่วยเหลือผู้อื่น สูงกว่านักศึกษายก โดยทั้งสองเพศมีระดับจริยธรรมตามทฤษฎีของโคดเบอร์กอยู่ในระดับที่สามารถบังคับกับใจตนเอง ตรีตรองพิจารณาเลือกกระทำสิ่งที่เหมาะสม โดยไม่ขัดต่อสิทธิของผู้อื่น และทำการทดสอบด้วยสถิติ (Z - test) ปรากฏว่า พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านความเมตตาการุณาระหว่างนักศึกษายกกับนักศึกษาหญิง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (จากตารางที่ 27) สอดคล้องกับผลการวิจัยของเกษิณี ผลประเพณี ที่พบว่า นักศึกษากฎในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคกลาง

เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมด้านความเมตตาสูงกว่านักศึกษาชาย (เกนดี้ ผลประพจน์ 2524 : 55) และ อนุสรณ์ อรรถกิริ พบว่า นิสิตหญิงพิจารณาให้ความสำคัญลักษณะความเสียสละอยู่ในระดับที่สูงกว่านิสิตชาย (อนุสรณ์ อรรถกิริ 2516 : 56)

1.2 พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านสัมมาอาชีวะของนักศึกษาหญิงสูงกว่านักศึกษาชาย โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของระดับจริยธรรมตามลำดับ 4.70, 4.58 มีระดับจริยธรรมอยู่ในขั้นการทำตามคำแนะนำสัญญา (ขั้นที่ 5) ซึ่งแสดงว่า นักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมในลักษณะมีความรับผิดชอบต่อนานที่ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเพียร และยอมรับผลการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่สูงกว่านักศึกษาชาย โดยทั้งสองเพศมีระดับจริยธรรมตามทฤษฎีของโกลเบอร์อยู่ในระดับที่สามารถบังคับใจตนเอง ติตรอง พิจารณาเลือกกระทำสิ่งที่เหมาะสมโดยไม่ขัดต่อสิทธิของผู้อื่น และทำการทดสอบควบสถิติ (Z - test) ปรากฏว่า พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านสัมมาอาชีวะระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (จากตารางที่ 27) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกนดี้ ผลประพจน์ ที่พบว่า นักศึกษาหญิงมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมสูงกว่านักศึกษาชายและมีระดับจริยธรรมอยู่ในขั้นการทำตามคำแนะนำสัญญา (ขั้นที่ 5) (เกนดี้ ผลประพจน์ 2524 : 72) และจงจรส์ แจมจันทร์ พบว่า นักเรียนหญิงมีความอดสาหัสสูงกว่านักเรียนชายเช่นกัน (จงจรส์ แจมจันทร์ 2524 : 91)

1.3 พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักศึกษาหญิงสูงกว่านักศึกษาชาย โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของระดับจริยธรรมตามลำดับ 4.85, 4.51 มีระดับจริยธรรมอยู่ในขั้นการทำตามคำแนะนำสัญญา (ขั้นที่ 5) ซึ่งแสดงว่า นักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมในลักษณะสำรวมระมัดระวังไม่ลุ่มหลงในทางกามารมณ์ ไม่ประพฤติเสียหายเรื่องชู้สาว สูงกว่านักศึกษาชาย โดยทั้งสองเพศมีระดับจริยธรรมตามทฤษฎีของโกลเบอร์อยู่ในระดับที่สามารถบังคับใจตนเอง ติตรอง พิจารณาเลือกกระทำสิ่งที่เหมาะสมโดยไม่ขัดต่อสิทธิของผู้อื่น และทำการทดสอบควบสถิติ (Z - test) ปรากฏว่า นักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์สูงกว่านักศึกษาชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (จากตารางที่ 27) สอดคล้องกับผลการวิจัย

ของ เพ็ญพรรณ สุขจันทร์ พบว่า นักเรียนหญิงมีพฤติกรรมด้านการควบคุมอารมณ์ของตนเองสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (เพ็ญพรรณ สุขจันทร์ 2524 : 77) เช่นเดียวกันกับ นุสรี จิรวาทกิจ ที่ศึกษาพบว่า นักเรียนหญิงมีพัฒนาการการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านการรู้จักควบคุมตนเองให้ประพฤติเหมาะสมตามมารยาท และประเพณีสูงกว่านักเรียนชาย (นุสรี จิรวาทกิจ 2526 : 99) ซึ่งอาจเนื่องมาจากสภาพสังคมเข้มงวดกวดขันเพศหญิงมากกว่าเพศชาย และเพศหญิงมีความละเอียดมากกว่าเพศชาย (จงจิรัช แวมจันทร์ 2524 : 88 - 89)

1.4 พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านสำนึกของนักศึกษาหญิงสูงกว่านักศึกษาชาย โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของระดับจริยธรรมตามลำดับ 4.87, 4.66 มีระดับจริยธรรมอยู่ในขั้นการทำตามกฏนั้นสัญญา (ขั้นที่ 5) ซึ่งแสดงว่านักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมในลักษณะมีความเพียงตรง ซื่อสัตย์ และยุติธรรม สูงกว่านักศึกษาชาย โดยทั้งสองเพศมีระดับจริยธรรมตามทฤษฎีของโคลเบอร์กอยู่ในระดับที่สามารถบังคับกับใจตนเอง ตรีตรอง พิจารณาเลือกกระทำสิ่งที่เหมาะสมโดยไม่ขัดต่อสิทธิของผู้อื่น และทำการทดสอบด้วยสถิติ (Z - test) ปรากฏว่า พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านสำนึกระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (จากการ rang ที่ 27) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรรรภา กิริทรัพย์ากร พบว่า นักเรียนหญิงมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์สูงกว่านักเรียนชาย (วรรรภา กิริทรัพย์ากร 2526 : 97) เช่นเดียวกันกับ เพ็ญพรรณ สุขจันทร์ พบว่านักเรียนหญิงมีความซื่อสัตย์สูงกว่านักศึกษาชาย (เพ็ญพรรณ สุขจันทร์ 2524 : 75) และอาลัย จันทร์พานิชย์ ได้ศึกษาพบว่านักเรียนหญิงมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ต่อบุคคลอื่น และมีความยุติธรรม ไม่ลำเอียง ไม่เอารัดเอาเปรียบ รักษาสิทธิของผู้อื่น และส่วนรวมสูงกว่านักเรียนชาย (อาลัย จันทร์พานิชย์ 2524 : 84)

1.5 พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านสติสัมปชัญญะของนักศึกษาหญิงสูงกว่า นักศึกษาชาย โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของระดับจริยธรรมตามลำดับ 5.02, 4.79 มีระดับจริยธรรมอยู่ในขั้นการทำตามก้ำกัณฑ์สัญญา (ขั้นที่ 5) ซึ่งแสดงว่านักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมในลักษณะมีสติไม่ประมาท ไม่หลงมัวเมาการพนัน เครื่องทองของเมา และสิ่งเสพติดให้โทษต่าง ๆ สูงกว่านักศึกษาชาย โดยทั้งสองเพศมีระดับจริยธรรมตามทฤษฎีของโคลเบอร์กอยู่ในระดับที่สามารถแย้งกับใจตนเอง ตรึงตรอง พิจารณาเลือกกระทำสิ่งที่เหมาะสมโดยไม่ชักคอสติหิของผู้อื่น และทำการทดสอบด้วยสถิติ (Z - test) ปรากฏว่า พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านสติสัมปชัญญะระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (จากตารางที่ 27) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ ที่ได้ศึกษาพบว่า นิสิตหญิงมีภักดี - โสรัจจะสูงกว่านิสิตชาย (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ 2518 : 58)

1.6 พฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมรวมทุกด้านของนักศึกษาหญิงสูงกว่านักศึกษาชาย โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของระดับจริยธรรมตามลำดับ 4.83, 4.63 มีระดับจริยธรรมอยู่ในขั้นการทำตามก้ำกัณฑ์สัญญา (ขั้นที่ 5) ซึ่งแสดงว่า นักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมในลักษณะที่มีความเมตตา กรุณา มีความเพียรพยายาม มีความรับผิดชอบในหน้าที่ รู้จักระมัดระวังไม่ลุ่มหลงทางกามารมณ์ ไม่ประพฤติเสียหยาบเรื่องรูปร่าง มีความซื่อสัตย์ ยุติธรรม ไม่อวดเอ็ง และไม่มัวเมาการพนัน เครื่องทองของเมา ยาเสพติดให้โทษต่าง ๆ สูงกว่านักศึกษาชาย โดยทั้งสองเพศมีระดับจริยธรรมตามทฤษฎีของโคลเบอร์กอยู่ในระดับที่สามารถแย้งกับใจตนเอง ตรึงตรอง พิจารณาเลือกกระทำสิ่งที่เหมาะสมโดยไม่ชักคอสติหิของผู้อื่น และทำการทดสอบด้วยสถิติ (Z - test) ปรากฏว่า นักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมรวมทุกด้านสูงกว่านักศึกษาชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (จากตารางที่ 27) สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 1 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกียรติ ผลประเสริฐ ที่ศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาครูในภาคกลาง พบว่า นักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ความเมตตา กรุณา ความซื่อสัตย์

และความยุติธรรมสูงกว่านักศึกษาชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (เกนดี ผลประพจน์ 2524 : 71) เช่นเดียวกันกับการวิจัยของ ยุกา ถันอาบ ซึ่งพบว่า นักเรียนหญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ สูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ยุกา ถันอาบ 2524 : 59) และปาริชาติ นาคคิม พบว่า นักเรียนหญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมเกี่ยวกับความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความสามัคคี ความซื่อสัตย์ ความอดุสาหะ และความยุติธรรมสูงกว่านักเรียนชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ปาริชาติ นาคคิม 2524 : 122) ในทำนองเดียวกัน จีรวรรณ วิรัชกุล พบว่า นักเรียนหญิงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมสูงกว่านักเรียนชายในลักษณะเกี่ยวกับความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ และความอดุสาหะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (จีรวรรณ วิรัชกุล 2524 : 102) ซึ่งอาจเนื่องมาจากเพศหญิงเป็นเพศที่ต่อกรความปลอดภัย มีความละเอียดสูงกว่าเพศชาย และค่านิยมของสังคมไทยเห็นว่าผู้หญิงควรจะอยู่กับเหยาเผ่ากับเรือน และปฏิบัติตนตามระเบียบของธรรมเนียมประเพณีจึงมีพฤติกรรมทางจริยธรรมสูงกว่าเพศชาย (เพ็ญพรต สุขจันทร์ 2524 : 74) แต่อาจจะไม่สอดคล้องตามงานวิจัยอื่นที่พบว่า วัยเด็กเล็ก และเด็กโตนั้น ชายและหญิงไม่แตกต่างกันในการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม และส่วนใหญ่พบว่า พฤติกรรมทางจริยธรรมระหว่างชายกับหญิงจะไม่แตกต่างกัน แต่อาจมีการวิจัยบางเรื่องที่พบความแตกต่างทางพฤติกรรมจริยธรรมระหว่างเพศหญิงกับเพศชายเช่นกัน (ดวงเคื่อน พันพูนาวิน และเพ็ญแข ประจณปัจจันิก 2520 : 17)

2. พฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้ มีดังนี้

2.1 พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านความเมตตากรุณาของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของระดับจริยธรรมตามลำดับ 4.77 มีระดับจริยธรรมอยู่ในชั้นการทำตามคำแนะนำสัญญา (ชั้นที่ 5) และ 4.49 มีระดับจริยธรรมอยู่ในชั้นการทำตามหน้าที่ทางสังคม (ชั้นที่ 4) ซึ่งแสดงว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมในลักษณะความเมตตา

กรุณา การเสียสละ และช่วยเหลือผู้อื่น สูงกว่านักศึกษาระดับที่ 1 โดยนักศึกษาระดับที่ 2 มีระดับจริยธรรมอยู่ในระดับที่สามารถตั้งกับใจตนเอง ทริตรอง พิจารณาเลือกกระทำสิ่งที่เหมาะสมไม่ขัดต่อสิทธิของผู้อื่น ส่วนนักศึกษาระดับที่ 1 มีระดับจริยธรรมอยู่ในระดับที่สามารถกระทำสิ่งที่เหมาะสมตามกฎเกณฑ์ทาง ๆ ที่สังคมกำหนดไว้ และทำการทดสอบด้วยสถิติ (Z - test) ปรากฏว่า นักศึกษาระดับที่ 2 มีพฤติกรรมความความเมตตาการุณยสูงกว่านักศึกษาระดับที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (จากตารางที่ 28) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกษิณี ผลประพฤติ ที่พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีพฤติกรรมจริยธรรมความความเมตตาการุณยสูงกว่านักศึกษาระดับ ป.ศ.สูง (เกษิณี ผลประพฤติ 2524 : 55)

2.2 พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านสัมมาคารวะของนักศึกษาระดับที่ 2 สูงกว่านักศึกษาระดับที่ 1 โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของระดับจริยธรรมตามลำดับ 4.66, 4.52 มีระดับจริยธรรมอยู่ในขั้นการทำตามกามันสัญญา (ขั้นที่ 5) ซึ่งแสดงว่า นักศึกษาระดับที่ 2 มีพฤติกรรมในลักษณะมีความรับผิดชอบต่อนานที่ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเพียรและยอมรับผลการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่สูงกว่านักศึกษาระดับที่ 1 โดยชั้นปีที่สองมีระดับจริยธรรมตามทฤษฎีของโกคเบอร์กอยู่ในระดับที่สามารถตั้งกับใจตนเอง ทริตรอง พิจารณาเลือกกระทำสิ่งที่เหมาะสมโดยไม่ขัดต่อสิทธิของผู้อื่น และทำการทดสอบด้วยสถิติ (Z - test) ปรากฏว่า พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านสัมมาคารวะระหว่างนักศึกษาระดับที่ 1 กับนักศึกษาระดับที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (จากตารางที่ 28) สอดคล้องกับการวิจัยของ เกษิณี ผลประพฤติ ที่พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีความรับผิดชอบในหน้าที่สูงกว่านักศึกษาระดับ ป.ศ.สูง และระดับจริยธรรมอยู่ในขั้นการทำตามกามันสัญญา (ขั้นที่ 5) เช่นกัน (เกษิณี ผลประพฤติ 2524 : 49)

2.3 พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านความสำรวมของนักศึกษาระดับที่ 2 สูงกว่านักศึกษาระดับที่ 1 โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของระดับจริยธรรมตามลำดับ 4.71 มีระดับจริยธรรมอยู่ในขั้นการทำตามกามันสัญญา (ขั้นที่ 5) และ 4.46 มีระดับจริยธรรมอยู่ในขั้นการทำตามหน้าที่

ทางสังคม (ชั้นที่ 4) ซึ่งแสดงว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมในลักษณะสามารถมีกระวัง ไม่ยอมหลงในการมารวม ไม่ประพฤติเสียหายเรื่องชู้สาว สูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีระดับจริยธรรมอยู่ในระดับที่สามารถบังคับกับใจตนเอง ทรูตรง พิจารณาเลือกกระทำสิ่งที่เหมาะสมไม่ขัดต่อสิทธิของผู้อื่น ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีระดับจริยธรรมอยู่ในระดับที่สามารถกระทำสิ่งที่เหมาะสมตามกฎเกณฑ์ทาง ๆ ที่สังคมกำหนดไว้ และทำการทดสอบด้วยสถิติ

(Z - test) ปรากฏว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านความสำรวมสูงกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (จากตารางที่ 28) ซึ่งการวิจัยใน ด้านนี้ไม่มีผู้ใดศึกษาไว้ แต่การส่งเสริมการพัฒนาจริยธรรมกระทำได้โดยวิธีการให้ความรู้ชั้น ที่สูงขึ้น ทำให้ได้รับประสบการณ์เพิ่มขึ้น และสามารถนำประสบการณ์ต่าง ๆ มาเปรียบเทียบ เพื่อพิจารณาเลือกการกระทำที่เหมาะสมยิ่งขึ้น (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และไพฑูริยา ประจักษ์จันท์ 2520 : 51)

2.4 พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านสังคมของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของระดับจริยธรรมตามลำดับ 4.79, 4.60 มีระดับจริยธรรมอยู่ในขั้นการทำตามกฏเกณฑ์ (ชั้นที่ 5) ซึ่งแสดงว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมในลักษณะมีความเข้มงวด อดทน และยุติธรรม สูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยชั้นปีทั้งสองมีระดับจริยธรรมตามทฤษฎีของโกดเบอร์กอยู่ในระดับที่สามารถบังคับกับใจตนเอง ทรูตรง พิจารณาเลือกกระทำสิ่งที่เหมาะสมโดยไม่ขัดต่อสิทธิของผู้อื่น และทำการทดสอบด้วยสถิติ (Z - test) ปรากฏว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านสังคมสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (จากตารางที่ 28) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกษณี ผลประพจน์ ที่ได้ศึกษาพบว่า นักศึกษาทุกระดับปริญญาตรีมีพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ และความยุติธรรมสูงกว่านักศึกษาระดับ ป.ศ.สูง เช่นกัน (เกษณี ผลประพจน์ 2524 : 51, 53)

2.5 พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านสถิติสัมปัญญะของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สูงกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของระดับจริยธรรมตามลำดับ 4.94, 4.73 มีระดับจริยธรรมอยู่ในขั้นการทำความเข้าใจ (ขั้นที่ 5) ซึ่งแสดงว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมในลักษณะนิสัยไม่ประมาท ไม่หลงใหลเมาการพนัน เกรงคองของเมา และสิ่ง เสพติดให้โทษทาง ๆ สูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยชั้นปีทั้งสองมีระดับจริยธรรมตามทฤษฎี ของโกดเบอร์กอยู่ในระดับที่สามารถบังคับกับใจตนเอง ทริตรอง พิจารณากระทำสิ่งที่เหมาะสม โดยไม่ขัดต่อสิทธิของผู้อื่น และทำการทดสอบด้วยสถิติ (Z - test) ปรากฏว่า พฤติกรรม ทางจริยธรรมด้านสถิติสัมปัญญะระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 แตกต่างกันอย่าง ไม่นับสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (จากตารางที่ 28) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมเดช มุ่งเมือง ที่พบว่านิสิตชั้นปีที่ 4 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านการรู้จักตนใจตนเอง สูงกว่านิสิตชั้นปีที่ 1 (สมเดช มุ่งเมือง 2526 : 80) ซึ่งการวิจัยลักษณะนี้ผู้ศึกษา นอยมาก

2.6 พฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมรวมทุกด้านของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 สูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของระดับจริยธรรมตามลำดับ 4.77, 4.56 มีระดับจริยธรรมอยู่ในขั้นการทำความเข้าใจ (ขั้นที่ 5) ซึ่งแสดงว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมในลักษณะที่มีความเมตตา กรุณา มีความเพียรพยายาม มีความ รับผิดชอบในหน้าที่ รู้จักระมัดระวังไม่ลุ่มหลงทางกามารมณ์ ไม่ประพฤติเสียหายเรื่องสุรา มีความซื่อสัตย์ ยุติธรรม ไม่อวดอ้าง และไม่เมาเมาการพนัน เกรงคองของเมา ยาเสพติด ให้โทษทาง ๆ สูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยชั้นปีทั้งสองมีระดับจริยธรรมตามทฤษฎีของ โกดเบอร์กอยู่ในระดับที่สามารถบังคับกับใจตนเอง ทริตรอง พิจารณาเลือกกระทำสิ่งที่เหมาะสม โดยไม่ขัดต่อสิทธิของผู้อื่น และทำการทดสอบด้วยสถิติ (Z - test) ปรากฏว่า นักศึกษา ชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมรวมทุกด้านสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (จากตารางที่ 28) สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 2

และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมเดช มุ่งเมือง ที่ศึกษาธรรมชาติ 4 ประการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 4 มีระดับจริยธรรมสูงกว่านิสิตชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (สมเดช มุ่งเมือง 2526 : 80 - 81) เช่นเดียวกับ ผลการวิจัยของมารุต คำระดม ที่ศึกษาระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยครูสงขลา พบว่า พัฒนาการทางจริยธรรมของนักศึกษาครูศาสตร์บัณฑิต ชั้นปีที่ 2 สูงกว่านักศึกษา ป.ศ.สูง ชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (มารุต คำระดม 2525 : 64 - 65) และมร.อัครอนงค์ ปราโมช ได้ศึกษาการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลวิชาชีพ พบว่า ระดับชั้นของการศึกษาที่สูงกว่าจะมีระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมที่สูงกว่า นักศึกษาพยาบาลมีระดับชั้นต่ำกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (อัครอนงค์ ปราโมช 2525 : 62) เช่นเดียวกันกับการวิจัยของสุภัทรา เอื้อวงศ์ ที่พบว่า การให้เหตุผลทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัย มีความแตกต่างกันในทางบวกกับระดับชั้นของการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (สุภัทรา เอื้อวงศ์ 2525 : 9) และเป็นไปตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กที่ว่า เมื่อบุคคลมีระดับการศึกษาเพิ่มขึ้น พัฒนาการทางจริยธรรมจะสูงขึ้นด้วย (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์จันท์ 2520 : 206)

3. พฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมระหว่างนักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้ มีดังนี้

3.1 พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านความเมตตา กรุณา ของนักศึกษาแต่ละวิทยาลัยเรียงลำดับจากต่ำไปหาสูงดังนี้ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา จังหวัดตรัง จังหวัดกระบี่ และจังหวัดชุมพร โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของระดับจริยธรรมเรียงตามวิทยาลัยการศึกษาดังนี้ 4.43, 4.71, 4.74, 4.82 มีระดับจริยธรรมอยู่ในขั้นการทำตามคำมั่นสัญญา (ขั้นที่ 5) ยกเว้นวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา ที่มีระดับจริยธรรมอยู่ในขั้นการทำตามหน้าที่ทางสังคม (ขั้นที่ 4) ซึ่งแสดงว่า วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา มีพฤติกรรมในลักษณะความเมตตา กรุณา

เสียสละ และช่วยเหลือผู้อื่นต่ำกว่าวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดตรัง จังหวัดกระบี่ และจังหวัดชุมพร ตามลำดับ โดยวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลามีระดับจริยธรรมอยู่ในระดับที่สามารถกระทำสิ่งที่เหมาะสมตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่สังคมกำหนดไว้ ส่วนวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดตรัง จังหวัดกระบี่ และจังหวัดชุมพร มีระดับจริยธรรมอยู่ในระดับที่สามารถบังคับใจตนเอง ทรูครอง พิจารณาเลือกกระทำสิ่งที่เหมาะสมไม่ขัดต่อสิทธิของผู้อื่น และทำการทดสอบด้วยสถิติ ($F - test$) ปรากฏว่า วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา มีพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านความมีเมตตา กรุณาต่ำกว่าวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดตรัง จังหวัดกระบี่ และจังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (จากตารางที่ 29, 30)

3.2 พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านสัมมาอาชีวะของนักศึกษาแต่ละวิทยาลัย
เรียงลำดับจากต่ำไปหาสูงดังนี้ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา จังหวัดกระบี่ จังหวัดชุมพร และจังหวัดตรัง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของระดับจริยธรรมเรียงตามวิทยาลัยพลศึกษาดังนี้ 4.31, 4.58, 4.78, 4.90 มีระดับจริยธรรมอยู่ในขั้นการทำตามคำมั่นสัญญา (ขั้นที่ 5) ยกเว้นวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา ที่มีระดับจริยธรรมอยู่ในขั้นการทำตามหน้าที่ทางสังคม (ขั้นที่ 4) ซึ่งแสดงว่า วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา มีพฤติกรรมในลักษณะมีความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเพียร และยอมรับผลการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ต่ำกว่าวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ จังหวัดชุมพร และจังหวัดตรัง ตามลำดับ โดยวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลามีระดับจริยธรรมอยู่ในระดับที่สามารถกระทำสิ่งที่เหมาะสมตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่สังคมกำหนดไว้ ส่วนวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ จังหวัดชุมพร และจังหวัดตรัง มีระดับจริยธรรมอยู่ในระดับที่สามารถบังคับใจตนเอง ทรูครอง พิจารณาเลือกกระทำสิ่งที่เหมาะสมไม่ขัดต่อสิทธิของผู้อื่น และทำการทดสอบด้วยสถิติ ($F - test$) ปรากฏว่า วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา มีพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านสัมมาอาชีวะต่ำกว่าวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร และจังหวัดตรังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ จังหวัดชุมพร และจังหวัดตรัง มีพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านสัมมาอาชีวะแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (จากตารางที่ 31, 32)

3.3 พฤติกรรมทางจริยธรรมค่านิยมการสังวรของนักศึกษาแต่ละวิทยาลัยเรียงลำดับ

จากค่าไปหาสูงดังนี้ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดชุมพร โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของระดับจริยธรรมเรียงตามวิทยาลัยพลศึกษาดังนี้ 4.43, 4.66 4.78, 4.84 มีระดับจริยธรรมอยู่ในขั้นการทำตามก่านับดู (ขั้นที่ 5) ยกเว้นวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา มีระดับจริยธรรมอยู่ในขั้นการทำตามหน้าที่ทางสังคม (ขั้นที่ 4) ซึ่งแสดงว่าวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา มีพฤติกรรมในลักษณะสำรวมระมัดระวังไม่ละเลยในกามารมณ์ ไม่ประพฤติดเสียหาเรื่องชู้สาว ต่ำกว่าวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดชุมพร ตามลำดับ โดยวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา มีระดับจริยธรรมอยู่ในระดับที่สามารถกระทำสิ่งที่เหมาะสมตามกฎเกณฑ์ทาง ๆ ที่สังคมกำหนดไว้ ส่วนวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดชุมพร มีระดับจริยธรรมอยู่ในระดับที่สามารถบังคับกับใจตนเอง พิจารณาเลือกกระทำสิ่งที่เหมาะสม โดยไม่ขัดต่อสิทธิของผู้อื่น และทำการทดสอบด้วยสถิติ (χ^2 - test) ปรากฏว่า วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา มีพฤติกรรมค่านิยมการสังวร ต่ำกว่าวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดชุมพร มีพฤติกรรมทางจริยธรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (จากการ rang ที่ 33, 34)

3.4 พฤติกรรมทางจริยธรรมค่านิยมการสังวรของนักศึกษาแต่ละวิทยาลัยเรียงลำดับ

จากค่าไปหาสูงดังนี้ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดชุมพร โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของระดับจริยธรรมเรียงตามวิทยาลัยพลศึกษาดังนี้ 4.47, 4.75, 4.85, 4.99 มีระดับจริยธรรมอยู่ในขั้นการทำตามก่านับดู (ขั้นที่ 5) ยกเว้นวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา มีระดับจริยธรรมอยู่ในขั้นการทำตามหน้าที่ทางสังคม (ขั้นที่ 4) ซึ่งแสดงว่าวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา มีพฤติกรรมในลักษณะมีความเพียงตรง ซื่อสัตย์ และยุติธรรม ต่ำกว่าวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดชุมพร โดยวิทยาลัยพลศึกษา

จังหวัดยะลามีระดับจริยธรรมอยู่ในระดับที่สามารถกระทำสิ่งที่เหมาะสม ตามกฎเกณฑ์ทาง ๆ ที่สังคมกำหนดไว้ ส่วนวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดชุมพร มีระดับจริยธรรมอยู่ในระดับที่สามารถบังคับกับใจตนเอง ตรีตรอง พิจารณาเลือกกระทำสิ่งที่เหมาะสมโดยไม่ขัดต่อสิทธิของผู้อื่น และทำการทดสอบด้วยสถิติ ($F - test$) ปรากฏว่า วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลามีพฤติกรรมจริยธรรมด้านสิ่งแวดล้อมจะต่ำกว่าวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดชุมพร มีพฤติกรรมทางจริยธรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (จากตารางที่ 35, 36)

3.5 พฤติกรรมทางจริยธรรมด้านสิทธิสัมปัตติของนักศึกษาแต่ละวิทยาลัย
เรียงลำดับจากต่ำไปหาสูงดังนี้ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดชุมพร โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของระดับจริยธรรมเรียงตามวิทยาลัยพลศึกษาดังนี้ 4.54, 4.91, 5.07, 5.11 มีระดับจริยธรรมอยู่ในขั้นการทำตามคำแนะนำ (ขั้นที่ 5) ซึ่งแสดงว่า วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลามีพฤติกรรมในลักษณะมีสิทธิไม่เหมาะสมไม่หลงผิดมา การพนัน เครื่องคองของเมา และสิ่งเสพติดให้โทษต่าง ๆ ต่ำกว่าวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดชุมพร โดยทุกวิทยาลัยมีระดับจริยธรรมอยู่ในระดับที่สามารถบังคับกับใจตนเอง ตรีตรอง พิจารณาเลือกกระทำสิ่งที่เหมาะสมโดยไม่ขัดต่อสิทธิของผู้อื่น และทำการทดสอบด้วยสถิติ ($F - test$) ปรากฏว่า วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลามีพฤติกรรมจริยธรรมด้านสิทธิสัมปัตติต่ำกว่าวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดชุมพร มีพฤติกรรมทางจริยธรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (จากตารางที่ 37, 38)

3.6 พฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมรวมทุกด้านของนักศึกษาแต่ละวิทยาลัยเรียงลำดับจากต่ำไปหาสูงดังนี้ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดชุมพร โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของระดับจริยธรรมเรียงตามวิทยาลัยพลศึกษาดังนี้ 4.43, 4.73, 4.86, 4.90 มีระดับจริยธรรมอยู่ในขั้นต่ำตามค่านี้สัญญา (ขั้นที่ 5) ยกเว้นวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา มีระดับจริยธรรมอยู่ในขั้นต่ำตามค่านี้ทางสังคม (ขั้นที่ 4) ซึ่งแสดงว่า วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา มีพฤติกรรมในลักษณะที่มีความเมตตา กรุณา มีความเพียร พยายาม มีความรับผิดชอบในหน้าที่ รู้จักระมัดระวัง ไม่ลุ่มหลง ทางกามารมณ์ ไม่ประพฤติดื้อเสียหายเรื่องชู้สาว มีความซื่อสัตย์ ยุติธรรม ไม่ลำเอียง และไม่มัวเมา การพนัน เครื่องคองของเมา ยาเสพติดให้โทษต่าง ๆ ถ้ามหาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดชุมพร ตามลำดับ โดยวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา มีจริยธรรมอยู่ในระดับที่สามารถกระทำสิ่งที่เหมาะสมตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่สังคมกำหนดไว้ ส่วนวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดชุมพร มีจริยธรรมอยู่ในระดับที่สามารถบังคับใจตนเอง กริยตรอง พิจารณาเลือกกระทำสิ่งที่เหมาะสม โดยไม่ชักจูงอิทธิพลของผู้อื่น และทำการทดสอบด้วยสถิติ (F - test) ปรากฏว่า วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา มีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมรวมทุกด้านต่ำกว่าวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ มีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมรวมทุกด้านต่ำกว่าวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นแตกต่างก็อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (จากตารางที่ 39, 40)

จากการศึกษาพบว่า พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา แตกต่างไปจากนักศึกษาของวิทยาลัยอื่น ๆ ในภาคใต้ และมีระดับจริยธรรมอยู่ในขั้นการทำตามหน้าที่ทางสังคม (ขั้นที่ 4) นั้น อาจจะเกิดขึ้นจากองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น การปฏิบัติตามศาสนาที่ตนนับถือ ซึ่งส่วนใหญ่จังหวัดตามชายแดนภาคใต้ ประชาชนนับถือศาสนาอิสลามมาก

หรือปฏิบัติตามวัฒนธรรมและค่านิยมของสังคมนั้น ดังเช่น ทศนคติของชาวไทยมุสลิมที่ไม่ก่อการศึกษาภาษาไทยที่ไม่ยอมส่งบุตรหลานเข้ามาเรียนภาษาไทย เพราะมองไม่เห็นความจำเป็น และเกรงว่าหากเรียนภาษาไทยแล้วจะทำให้ขาดความยึดมั่นในภาษาและวัฒนธรรมเดิมของตน (ขจักษ์ บรมพัฒน์ 2519 : 184 - 185) และอาจเกิดความไม่สัมพันธ์ทางภาษา ซึ่ง เคย (Key) พบว่า คนไม่สัมพันธ์ทางภาษาเป็นข้อจำกัดในการพัฒนาจริยธรรมของบุคคล โดยไม่สามารถที่จะเข้าใจหรือแสดงออกทางวาจาเพื่อให้เหตุผลทางจริยธรรมได้ละเอียดลึกซึ้ง (ทองเคื่อน พันพุ่มนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์จินิก 2520 : 34) นอกจากนี้ ยังรวมถึงสภาพการณ์การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจ เป็นต้น จะทำให้มีประสบการณ์แบบ จำกัด และจะลดความเร็วในการพัฒนาทางจริยธรรมด้วย (ทองเคื่อน พันพุ่มนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์จินิก 2520 : 18)

อันที่จริงแล้วระดับพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยครูพิกุลกา จังหวัดยะลา ที่อยู่ในขั้นการทำตามหน้าที่ทางสังคม (ขั้นที่ 4) มีใจทำไปทว่าปกติ ซึ่งคล้ายกับผลการวิจัยของ ดร.ทองเคื่อน พันพุ่มนาวิน ที่พบว่า นิสิต นักศึกษาชาย - หญิง ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่มีอายุระหว่าง 19 - 21 ปี ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมจริยธรรมอยู่ในระดับต่าง ๆ ดังนี้ ระดับขั้นทำตามหน้าที่ทางสังคม (ระดับ 4) จำนวน 50 เปอร์เซ็นต์ ระดับขั้นการทำตามเพื่อนเห็นชอบ (ระดับ 3) จำนวน 30 เปอร์เซ็นต์ ระดับขั้นการหลีกเลี่ยงการลงโทษ, การแสวงหารางวัล (ระดับ 1, 2) และ ระดับขั้นการทำตามกามันสัญชาตญาณ, การมีอคติอคติสากล (ระดับ 5, 6) จำนวน 20 เปอร์เซ็นต์ (ทองเคื่อน พันพุ่มนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์จินิก 2520 : 178)

๖
ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาระดับพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภูมิภาคอื่น ๆ
2. การสร้างเกณฑ์พฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในแต่ละภูมิภาค และเกณฑ์พฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาทั่วประเทศ
3. การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาระหว่างภูมิภาคต่าง ๆ
4. การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษากับนักศึกษาวิชาอื่น ๆ ด้วย

ប្រតិបត្តិការ

บรรณานุกรม

- กรมพระยาวชิรญาณวโรรส, สมเด็จพระมหาสมณเจ้า เบญจศีลและเบญจธรรม พิมพ์ครั้งที่ 3
 โรงพิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัย 2497, 134 หน้า
- กิริติ บุญเจือ จริยศาสตร์สำหรับผู้เริ่มเรียน สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช 2523, 125 หน้า
- เกณีย์ ผลประพจน์ การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาครูในกอลวิทยาลัยครู
ภาคกลาง วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2524, 141 หน้า
- อัครสำเนา
- ชัชฎาภย์ บุรุษพันธ์ ไทยมุลี โรงพิมพ์แพร่พิทยา 2519, 195 หน้า
- กึกกฤษณ์ ปราโมช, ม.ร.ว. "พุทธศาสนากับสังคมไทย (ภาคที่ 2)" คำบรรยายวิชาพื้นฐาน
อารยธรรมไทย หน้า 29 - 45 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2514
- _____ "หลักจริยธรรมที่ควรคำนึงถึงในการศึกษา" จริยธรรม หน้า 16 - 27
- _____ โรงพิมพ์กุสุมาภพธรรม 2514
- จงจรัส แจ่มจันทร์ การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ในจังหวัดนนทบุรี วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2524, 151 หน้า
- อัครสำเนา
- จิรวรรณ วิรัชกุล การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใน
จังหวัดชลบุรี วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2524, 158 หน้า
- อัครสำเนา
- เฉลียว บุรีภักดิ์ และคณะฯ ลักษณะของครูที่ดี รายงานผลการวิจัย โรงพิมพ์ตำรวจ 2520,
 425 หน้า
- ชัยฤทธิ์ พรหมมา การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใน
จังหวัดสุรินทร์ วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2524, 120 หน้า
- อัครสำเนา

- ญาคาพนิต พินทุ การสำรวจมติดัชนีกระบวนการสร้างสรรค์จริยธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนต้นในแหล่งฐานเมืองของกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัย
 เกษตรศาสตร์ 2524, 158 หน้า อัดสำเนา
- ทองเคื่อน พันพณาวิน และเพ็ญแข ประจณังใจไก จริยธรรมของเยาวชนไทย รายงาน
 การวิจัยฉบับที่ 21 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร พิมพ์ครั้งที่ 2 โรงพิมพ์การศาสนา 2520, 339 หน้า
- ธวัชชัย แสงอรุณ การศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการการให้เหตุผลทางจริยธรรมของนักเรียน
ไทยพุทธและนักเรียนไทยมุสลิม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดปัตตานี วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2526, 147 หน้า อัดสำเนา
- บ้านสมเด็จเจ้าพระยา, วิทยาลัยครู ชงโกยาน สามมิตร 2517, 204 หน้า
- บุญถิ่น อัตถากร และรัตนา พันบุญเท็ก การเตรียมครู โรงพิมพ์คุรุสภา 2513, 35 หน้า
- ประคอง กรรณสูต สถิติประยุกต์สำหรับครู สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช 2520, 161 หน้า
- ประชุมสุข อักษรอำรุง และคนอื่นๆ การตรวจสอบเชิงจิตวิทยา สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
 2519, 646 หน้า
- ประภาศรี จิตภักดิ์ การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน
ภาคใต้ วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2522, 144 หน้า อัดสำเนา
- ปาริชาติ นากอิม การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใน
จังหวัดนครสวรรค์ วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2524, 179 หน้า
 อัดสำเนา
- ผาติค บิลมาภ คุณลักษณะของครูพลศึกษาที่พึงปรารถนาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาใน
กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522, 329 หน้า
 อัดสำเนา

- บุศดี จิรวัดนิก การศึกษาพัฒนาการด้านการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมตามคุณลักษณะค่านิยม
พื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดงานการประถมศึกษาจังหวัดในเขตการศึกษา 1
 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2526, 160 หน้า อุดรธานี
- พรพิมล สันติวิทยากุล การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในเขตกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2522,
 116 หน้า อุดรธานี
- พลศึกษา, กรม ประกาศกรมพลศึกษาเรื่อง หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษานำสูง
พลศึกษา และสุขศึกษา พ.ศ. 2525 ลงวันที่ 17 พฤษภาคม 2525
- พนัส หันนากินทร "การสอนศีลธรรม จริยธรรม และค่านิยม" อนุสรณ์งานฌาปนกิจศพ
คุณแม่ประสิทธิ์ หันนากินทร หน้า 88 - 89 โรงพิมพ์พิษณุโลก 2524
- เพ็ญพรรณ สุขจันทร์ การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2524,
 131 หน้า อุดรธานี
- ภัทรา นิคมานนท์ ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการถือศีลห้า ความรู้เกี่ยวกับนิคชวมวินัย
ในตนเอง ความเกรงใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. วิทยาลัย
 วิชาการศึกษาประสานมิตร 2517, 68 หน้า อุดรธานี
- มาโนชญ์ กันทรวิชัย "ปัญหาการถ่ายทอดจริยธรรมกับอนาคตของชาติ" คุรุปริทัศน์
 5(9) : 41 - 48 กันยายน 2523
- มารุต คำระดม ระคับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยครูสงขลา
 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525, 104 หน้า อุดรธานี
- บุษยา ถิ่นอาบ การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใน
จังหวัดนครราชสีมา วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2524, 149 หน้า
 อุดรธานี

บุภา จุนเจือจาน การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในภาคกลาง วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2522, 93 หน้า
 อัดสำเนา

ราชวรณี, พระ พจนานุกรมพุทธศาสตร์ โรงพิมพ์การศาสนา 2520, 374 หน้า
 ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 โรงพิมพ์
 ทวีกิจการพิมพ์ 2524, 287 หน้า

วรรณภา ศิริทรัพย์ากร การศึกษาพัฒนาการการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 2526, 97 หน้า อัดสำเนา

วิชาการ, กรม การศึกษานาถาเกณฑ์ของระดับพัฒนาการทางจริยธรรมและองค์ประกอบ
ที่มีผลต่อการพัฒนาการทางจริยธรรม โรงพิมพ์การศาสนา 2524, 101 หน้า

วิมล เสวตนิษฐ์ การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน
ภาคเหนือ วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2522, 114 หน้า
 อัดสำเนา

สมเดช มุ่งเมือง การศึกษารมจริยา 4 ประการ ของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2526, 153 หน้า อัดสำเนา

สุภัทรา เอื้อวงศ์ การให้เหตุผลทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยในสถาบันพยาบาลสังกัด
ทบวงมหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ ก.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525, 99 หน้า
 อัดสำเนา

สำออง พวงบุตร "ความสำคัญของครูพลศึกษาต่อวิชาชีพ" ชาวสารกรมพลศึกษา
 2 : 2, 34 พฤษภาคม - สิงหาคม 2525

องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
สรุปรายงานการประชุมเรื่อง พัฒนาจริยธรรมการกีฬา 9 กุมภาพันธ์ 2526, อัดสำเนา

- อนุสรณ์ อรรถศิริ การศึกษาเปรียบเทียบจริยธรรมบางประการของอาจารย์ผู้สอนระดับปริญญาตรี และนิสิตระดับชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ปริญญาโท
ศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 165 หน้า อักษรย่อ
อาลัย พันธุ์พาณิชย์ การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดบุรีรัมย์ วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2524, 133 หน้า
อักษรย่อ
อัครอนงค์ ปราโมช, ม.ล. การให้เหตุผลทางจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลวิชาชีพ ในกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ค.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525, 99 หน้า
อักษรย่อ
เอกวิทย์ ณ ถลาง "ข้อคิดเห็นบางประการเพื่อการปรับปรุงการศึกษา" ชุมนุมบทความทางวิชาการ หน้า 16 - 23 โรงพิมพ์รุ่งเรืองรัตน์ 2514

Birks, Mary Dutcher. "The relationships among moral reasoning perceptual orientation, and self concept" Dissertation Abstracts International. 43(6) : 1883 - A, December 1982.

Burgess, Donald. "A study of the relationships between school climate and teacher morale in urban secondary school" Dissertation Abstracts International. 43(2) : 311 - A, August 1982.

De Young, Anna Marie. "A study of relationships between teacher and student levels of moral reasoning in a Japanese setting" Dissertation Abstracts International. 43(5) : 1438 - A, November 1982.

Gowin, Charles Barry. "A study of teacher moral . in southern Illinois" Dissertation Abstracts International. 43(5) : 1366 - 1367 - A, 1982.

Niles, William Jeremiah. "The effects of moral education on delinquents and predelinquents" Dissertation Abstracts International. 43(12) : 3852 - A, June 1983.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

คำชี้แจง

- แบบสอบถามมี 2 ตอน การอ่านคำชี้แจงแต่ละตอนให้เข้าใจก่อนลงมือตอบ
- ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดบางประการของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 เป็นคำถามเพื่อถามความคิดเห็นจากสถานการณ์ทาง ๆ

ตอนที่ 1

คำชี้แจง

- รายละเอียดบางประการเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
- จงทำเครื่องหมาย ✓ ลงในวงเล็บ () ที่ตรงกับสถานภาพของนักศึกษา
- กำลังศึกษาในชั้น () ปีที่ 1 () ปีที่ 2
- เพศ () ชาย () หญิง

ตอนที่ 2

คำชี้แจง

- ก) คำถามเป็นเรื่องสั้น ๆ ของบุคคลต่าง ๆ ในการเลือกกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งให้ท่านอ่านหา ๆ และคิดถึงเหตุผลว่า ท่านเป็นบุคคลเหล่านั้นท่านกระทำเช่นนั้นเพราะเหตุใด
- ข) เมื่อท่านใดเหตุผลแต่ละข้อแล้วจึงอ่านตัวเลือกที่ให้เลือก 6 ตัวเลือกสำหรับแต่ละเรื่อง แล้วเลือกใดตรงกับเหตุผลที่ท่านคิดไว้ล่วงหน้ามากที่สุดให้เขียนวงกลม ○ ล้อมรอบอักษรหน้าตัวเลือกนั้น
- ค) ในการตอบคำถามแต่ละข้อให้เลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว
- ง) โปรดตอบคำถามให้ครบทุกข้อ เพื่อประโยชน์ในการทำวิจัย

๗. กมลจิกยานยนต์เขาไปตระเวนในเมือง ระหว่างทางพบชายคนหนึ่งกำลังเค้นจุก จิกยานยนต์เขาตัวเมือง จึงไต่หุ่ยครุสถามไต่ความว่าเครื่องยนต์ชำรุด กมลแนจะมีธุระ กวนแต่ไคช่วยซ่อมรถจิกยานยนต์ของชายคนนั้นจนสามารถขับไคได้ ถ้าทานเป็นกมลทานมีเหตุผล อย่างไรช่วยเหลือชายคนนั้น

- ก. กอวรายคนนั้นทำพินัวเป็นกนใจกำ
- ข. บิคหัดักวากนในสังกมควรช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
- ค. โอกาสหนาดากทออยู่ในสภาพนี้กมมีธุช่วยเหลือมาง
- ง. วิทยากรลลเลื่อชวามานเนนอยเสมอวการชวช่วยเหลืออนทุกเื่อ
- จ. แนวทานจะเสียเวลาบางแต่ภาภูมิไคไคช่วยเหลือกนทกทกขไคยาก
- ฉ. รูสึกไมสบายใจหากไมช่วยเหลือชวคนนั้นพั้ง ๆ ที่สามารถชวไค

2. นิกยาเป็นอาจารย์สอนอยู่ในวิทยาลัยศึกษาแห่งหนึ่ง มีหน้าที่อง เกรียบการสอน เพื่อใการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คึนหนึ่งเธอไปชวงานทพญาคิจนคิก เฉฉิย เนื้อหาวิชาที่จะสอนในวันรุ่งขึ้นยาก ถ้าไมไคเกรียบการสอนล่วงหน้าการเรียนการสอนก็จะมีไค ผดเื่อทกพร ดังนั้นเธอจึงไคสละเวลาเกรียบการสนกถนชานอน ถ้าทานเป็นนิกยา ทานมี เหตุผลอย่างไรจึงปฏิบัติเช่นนั้น

- ก. เพื่อใให้นักศึกษาชวสอนเอง
- ข. กอวว่าจะตอบคำถามของนักศึกษาไมไค
- ค. บิคหัดักการทวากรควรเกรียบการสอนทุกกรั้ง
- ง. เพราะเพื่อนอาจารย์ในภาควิชาเกรียบการสอนกันทุกคน
- จ. เพื่อสอนนักศึกษาใเป็นกรูที่มีประสิทธิภาพและเป็นกำลังของชาติ
- ฉ. เพราะกระหนักวาทนเองชอนอนคนเดียวคึวคึวักนักศึกษาคึนมากไครับ ความรู้ไมเิ่มเท

3. กมลและธิดากำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพณิชยการแห่งหนึ่ง ทั้งคู่รักกันมักจะไปไหนด้วยกันเสมอ เมื่ออยู่กันตามลำพังแม่จะมีโอกาสและไม่มีใครรู้เห็นก็ตาม แต่ทั้งสองก็ไม่ได้ลงเงินกันเลย ถ้าท่านเป็นคนที่สอง ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น

- ก. เพื่อต้องการให้คนอื่นรู้ว่าประพฤติดี
- ข. กลัวคนอื่นจะรู้ว่ามิอะไรกัน
- ค. เพราะเห็นว่าคนอื่นเขาประพฤติกัน
- ง. เห็นว่ายังไม่ถึงเวลาอันสมควร
- จ. นักศึกษาต้องไม่กระทำผิดระเบียบของวิทยาลัยฯ เรื่องชู้สาว
- ฉ. เห็นว่าเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสมเพราะเกิดความละอายใจ

4. สมถวิลเป็นกรรมการการตรวจสอบข้อคัดเลือกรับเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยพณิชยการแห่งหนึ่งจากการตรวจสอบพบว่าสมัครเป็นน้องของตนได้คะแนนน้อยกว่า จำขายอยู่ 2 คะแนน และจำขายสละได้เป็นลำดับสุดท้ายของวิชาเอกพณิชยการ ถ้าหากสมถวิลเพิ่มคะแนนให้แก่สมัคร 3 คะแนนในข้อสอบอันนี้บางข้อ สมัครก็จะเป็นผู้ที่สอบได้ แต่สมถวิลก็ไม่เพิ่มคะแนนให้แก่สมัคร ถ้าท่านเป็นสมถวิล ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น

- ก. กลัวผู้อำนวยการวิทยาลัยจะรู้เรื่องที่จะต้องถูกลงโทษ
- ข. ความเป็นธรรมในสังคมควรรักษาไว้เพื่อสิ่งอื่นใด
- ค. เพื่อขออาจารย์และนักศึกษาต่างก็พอใจคนที่มีความยุติธรรม
- ง. กรรมการตรวจสอบท่านคะแนนคงชมเชยว่าเป็นผู้มีความเที่ยงตรงและยุติธรรม
- จ. ละอายใจตนเองถ้าหากไม่สามารรถให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เข้าสอบทั่วทุกคน
- ฉ. กรรมการตรวจสอบต้องปฏิบัติตามหน้าที่ตามระเบียบโดยยึดหลักความเที่ยงธรรม

5. สมชายกับสมเดชเป็นเพื่อนรักกัน สมเดชชักชวนสมชายไปลงทุนร่วมกันเพื่อเล่นไพ่สับแต่ม เพราะเมื่อครั้งก่อน ๆ เคยเล่นได้กำไร จึงอยากให้เพื่อนได้เงินไปบ้าง สมชายแสดงความสนใจแต่ก็มีใครมาลงทุนไปบ้าง ๆ ที่มีโอกาสได้กำไรมากกว่าขาดทุน ถ้าท่านเป็นสมชายท่านมีเหตุผลอย่างไร

- ก. ก้าวว่าถ้าอาจารย์ตนเองจะถูกห้าโหม
- ข. เพราะอยากให้ผู้อื่นชมว่าไม่เขินการพนัน
- ค. เพราะคนอื่น ๆ เห็นว่าการเล่นไพ่สับแต่มนั้นเป็นสิ่งไม่ดี
- ง. เห็นว่าเป็นการกระทำผิดระเบียบวินัยของวิทยาลัยฯ
- จ. เห็นว่าควรฝึกตนเองให้ปฏิบัติอยู่ในระเบียบวินัย
- ฉ. เพราะเห็นว่าไม่ควรมาวักกับการเล่นการพนัน ควรใช้เวลาเสริมสร้างความรู้ความสามารถ

6. คุรุประธานได้รับรางวัลครูดีเด่นเป็นเงิน 1 แสนบาท เขาจะมีฐานะยากจนและต้องการเก็บเงินไว้ใช้จ่ายสำหรับครอบครัว แต่เขาก็ดำเนินใจส่วนหนึ่งสร้างโรงเรียนเพื่อให้เด็กยากจนได้เข้าเรียน ถ้าท่านเป็นคุรุประธาน ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงจะเงินสร้างโรงเรียนในครั้งนี้

- ก. จะถือว่าเป็นยอดพระของคณะยากจน
- ข. ถ้าเก็บเงินไว้มากกลัวถูกปล้นชิงทรัพย์
- ค. การเสียสละครั้งนี้อาจได้รับรางวัลดีเด่นอีกครั้ง
- ง. การเสียสละเพื่อช่วยเหลือยากไร้ เป็นสิ่งที่พึงกระทำ
- จ. บุคคลนอกมกด้วยทรัพย์สินแต่ก็มีคนยากจนหลายคนได้ยากขอมหาวิทยาลัย
- ฉ. ได้ทั้งนิมิตหมายว่าจะจะได้กำลังกาย กำลังสติปัญญา และกำลังทรัพย์เพื่อคนยากจน จนสู่ความสามารถ

7. ครุสัณห์ชัยชมการมวยทางทีวีเป็นอย่างดี และในรายการมวยชิงแชมป์โลก รุ่นเฮวีเวตมีการถ่ายทอดสด ซึ่งตรงกับเวลาที่จะต้องทำหน้าที่กำกับการสอนประจำภาค แม้จะพลาดการถ่ายทอดมวยทางทีวีในครั้งนี้อีกแต่ก็ต้องตั้งใจไปกำกับการสอน ถ้าท่านเป็นครุสัณห์ชัย ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงปฏิบัติเช่นนั้น

- ก. กลัวถูกลงโทษทางวินัยฐานจะเลยต่อหน้าที่
- ข. การปฏิบัติตามหน้าที่จะได้เป็นครูที่ดีเหมือนกับครูอื่น ๆ
- ค. ถ้าตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ อาจารย์ใหญ่คงเห็นผลงานความดีบ้าง
- ง. ผู้กำกับการสอนมีหน้าที่ต้องดูแลความเรียบร้อยในห้องสอนตลอดเวลา
- จ. การกำกับการสอนให้สำเร็จต้องลงไปด้วยคิดว่ากำกับการมวยชิงแชมป์โลก
- ฉ. ถ้าทุกคนทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ ก็จะทำให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้า

8. อาจารย์สมมติสอนวิชาศีลธรรม มีความใกล้ชิดกับนักเรียนมาก บางครั้งมีนักเรียนหญิงไปหาที่บ้านเสมอ แมว่าเด็กจะมีพี่สาวจะชอบ แต่อาจารย์สมมติก็ไม่ยุ่งเกี่ยวแต่อย่างใด ถ้าท่านเป็นอาจารย์สมมติท่านมีเหตุผลอย่างไร

- ก. รู้สึกจะอายใจถ้ากระทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสมในอาวาสครู
- ข. เกรงจะถูกตำหนิว่าเจ้าชู้
- ค. มีคนพูดเสมอว่าสมภารไม่ควรกินไก่วัด
- ง. ต้องการให้ศิษย์หมวาวางตัวดี
- จ. ภูมิใจที่ปฏิบัติตัวได้ถูกต้องเหมาะสม
- ฉ. ครูควรปฏิบัติตามระเบียบจรรยาบรรณของครูอย่างเคร่งครัด

9. ในการสวดศพประจำภาคเริ่มที่ 1/2527 วินัยทำขอสอบวิชาภาษาอังกฤษ ไม่ได้ ชู้ศักดิ์เพื่อนร่วมชั้นมีความสงสารจึงแอบส่งกระดาษคำตอบให้ลอก แต่วินัยไม่ยอมรับและพยายามทำด้วยตนเอง ถ้าหากเป็นวินัย ท่านมีเหตุผลอย่างไรที่ไม่ยอมรับกระดาษคำตอบของ ชู้ศักดิ์

- ก. ต้องการให้เพื่อน ๆ ชมว่าเป็นคนพอตรง
- ข. เพื่อนคนอื่นต่างก็ทำข้อสอบด้วยตนเองทั้งสิ้น
- ค. ต้องการรักษาระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้
- ง. ถ้าอาจารย์ผู้กำกับการสอบเห็นทองถูกลงโทษฐานทุจริตในการสอบ
- จ. การลอกคำตอบของผู้อื่นเป็นการเสียศักดิ์ศรีแห่งความภาคภูมิใจในตัวเอง
- ฉ. รู้สึกจะอายใจหากใครจะถามมาจากการลอกข้อสอบของผู้อื่น โดยมีใช้ความสามารถของตน

10. ในการสังสรรค์ระหว่างเพื่อนรุ่นเดียวกัน มีการรับประทานอาหารร่วมกัน ทุกคนสนุกสนานกันเต็มที่ ตลอดงานนั้น มีคำร้องเพียงคนเดียวเท่านั้นที่ไม่ได้ดื่มของมึนเมาเลย แตกต่างสนุกสนานกับเพื่อน ๆ ทุกคนเช่นกัน ถ้าหากเป็น คำร้องท่านมีเหตุผลอย่างไรที่ไม่แตะต้องของมึนเมานี้

- ก. เห็นว่าการมีเม้าชาดสติอาจจะก่อความเดือดร้อนให้กับสังคมได้
- ข. เพราะเม้าดมแล้วมันจะทำให้เสียบุคลิกภาพ
- ค. เพราะเป็นสิ่งที่เสียคติ ทำให้เสียทรัพย์สินและเสียสุขภาพ
- ง. เกรงจะถูกผู้ปกครองลงโทษ
- จ. ต้องการค้ำยของว่าเป็นคนที่ไม่ดื่มสุรา
- ฉ. เพราะผู้ใหญ่เห็นว่าเด็กไม่ควรดื่มของมึนเมา

11. สงบซื้อสลากกินแบ่งจากนายทองดีซึ่งเป็นคนตาบอด ปรากฏว่าถูกรางวัลที่ 1 สงบจึงได้แบ่งเงินรางวัลให้ทางทองคำ 10,000 บาท และให้ทานแก่คนพิการอื่น ๆ อีก 5,000 บาท ถ้าทานเป็นสงบบ ทานมีเหตุผลอย่างไรจึงให้ทานแก่คนพิการ
- ก. ภายหน้าจะได้ไม่ประสบอุบัติเหตุถึงกับพิการ
 - ข. ต้องการไถ่รับคำยกย่องว่าเป็นพ่อพระของพิการ
 - ค. ตนมีเงินควรสละทรัพย์เพื่อช่วยเหลือผู้ยากไร้ตามสมควร
 - ง. ผู้ให้ทานยอมเป็นสุขเนื่องจากเห็นผู้อื่นทุกข์เดือดร้อนจากความทุกข์
 - จ. ได้ตั้งใจไว้ว่าถ้ามีเงินเมื่อไรจะช่วยเหลือคนพิการและผู้ยากจนตามสมควร
 - ฉ. เพื่อน ๆ แนะนำว่าควรให้รางวัลแก่คนขายสลากกินแบ่งที่พิการและคนพิการอื่น ๆ ด้วย

12. ในการแข่งขันเทนนิสรายการหนึ่งทั้ง ๆ ที่ประเสริฐคู่ลูกลงบนเส้นของสนามในแดนคู่ต่อสู้ แตกกรรมการชานว่า "ออก" ประเสริฐเตรียมที่จะคัดค้านแต่ก็เปลี่ยนใจยอมรับคำตัดสินนั้น ถ้าทานเป็นประเสริฐ ทานมีเหตุผลอย่างไรที่ทำเช่นนั้น

- ก. เกรงจะถูกกล่าวหาว่าไม่เคารพกติกาและยุติตัดสิน
- ข. ต้องการคำชมเชยว่าเป็นผู้เคารพในคำตัดสินของผู้ตัดสิน
- ค. กลัวไปเห็นว่าเป็นการกระทำของผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา
- ง. นักกีฬาที่ควรยอมรับคำตัดสินของผู้ตัดสิน
- จ. การเชื่อฟังเพราะเป็นสิทธิและอำนาจของผู้ตัดสิน
- ฉ. เห็นว่าการแพ้-ชนะไม่ใช่เป็นสิ่งสำคัญของการกีฬา

13. กรุบอดชายกับเพื่อนนัดพบเพื่อสังสรรค์กัน ตอนท้ายตกลงกันว่าจะไปเที่ยวต่อ แต่กรุบอดชายเพียงคนเดียวที่ขอตัวไม่ไปเที่ยวต่อ ถ้าท่านเป็นกรุบอดชายท่านมีเหตุผลอย่างไร

- ก. โดยทั่ว ๆ ไปกรุบอดไม่ควรเที่ยว เพราะผู้พบเห็นจะเสื่อมศรัทธา
- ข. เพื่อต้องการกำหนดว่าเป็นคนดีไม่เที่ยวเตร่
- ค. เกรงว่าจะพบกับลูกศิษย์ในสถานบริการนั้น
- ง. กรุบอดอื่น ๆ มีความเห็นว่า "กรุบ" ไม่ควรปฏิบัติเช่นนั้น
- จ. เห็นว่าศักดิ์ศรีของความเป็นกรุบไม่ควรลดทอนด้วยการประพฤตินั้น
- ฉ. สำนึกเสมอว่าเป็นการปฏิบัติที่เสื่อมเสียต่ออาชีพการงาน เป็นแม่พิมพ์ของชาติ

14. การแข่งขันชกมวย ระหว่างแรงคนอยกกำลังชกกับสมเกียรติ นักชกนั้นมวยใครมาติดต่อกูบึงขง ซึ่งเป็นกรรมการตัดสินว่า ถ้าให้คะแนนสมเกียรติชนะแรงคนกยในการชกครั้งนี้ กูบึงขงจะได้รับค่าตอบแทน 4,000 บาท แต่กูบึงขงก็ตัดสินไปตามที่ควรจะเป็น ผลปรากฏว่าแรงคนอยเป็นผู้ชนะ ถ้าท่านเป็นกูบึงขง ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงตัดสินตามที่ควรจะเป็นโดยมิต้องการรับเงินสินบน

- ก. ผู้ชมจะได้ยอมรับว่ามีฝีมือในการตัดสินมวย
- ข. เงินสินบนนี้ค่าสูงค่าชมเชยว่าตัดสินได้เพียงตรงไม่ได้
- ค. การตัดสินไม่ถูกต้องผู้ชมอาจประท้วงขวางป่าให้ได้รับบาดเจ็บ
- ง. กรรมการตัดสินจะต้องให้ความเป็นธรรมแก่นักมวยทุกคน
- จ. กรรมการควรให้ความเป็นธรรมแก่นักกีฬาเท่าเทียมกัน โดยไม่คำนึงว่าเป็นนักกีฬาชาติใด
- ฉ. กรรมการต้องคำนึงถึงความถูกต้องและความเป็นธรรมมากกว่าประโยชน์ส่วนตนที่ได้รับจากการประพฤติผิดจรรยาบรรณ

15. เพื่อนของครูทิมมีโกนหัวเก๋ๆหนึ่งซึ่งจะนำไปชนวันนี้ จึงมาชวนครูทิมไปด้วย เมื่อถึงเวลาชนโก ครูทิมเห็นว่าโกของเพื่อนนั้นได้เปรียบทุกด้านไม่มีโอกาสแพ้อยู่ พอดีกับฝ่ายตรงข้ามหาพนักกับครูทิมด้วย แต่ครูทิมก็ไม่ได้พนักกับเขาทั้ง ๆ ที่รู้ว่าไม่มีโอกาสเสียเงินก็ตาม ถ้าท่านเป็นครูทิมท่านมีเหตุผลอย่างไร

- ก. ก็น่าจะเห็นว่าครูไปขอการเล่นการพนัน
- ข. เห็นว่าเป็นการฉ้อโกงเป็นวินัยของข้าราชการ
- ค. เพราะเคยตั้งใจไว้ว่าวันนี้จะไม่เล่นการพนันทุกชนิด
- ง. เห็นว่าการพนันทำให้เสียทรัพย์ อาจจะนำความหายนะมาสู่ชีวิตเสี่ยงวงศ์ตระกูล
- จ. เก่งจะถูกคนอื่นตำหนิว่าชอบเล่นการพนัน
- ฉ. ต้องการการยกย่องว่าไม่เอาเปรียบคนอื่น ๆ

16. โกมดั่งรถเมย์กลับบ้าน ระหว่างทางมีหญิงชราคนหนึ่งขึ้นมานั่งรถเมย์คันนั้น แต่ไม่มีที่นั่งจึงต้องยืนโหนรถเมย์ โกมดลหอยกระเป๋าลงและอุ้มกระเป๋า แต่ได้ลุกขึ้นเพื่อให้ที่นั่งแก่หญิงชราคนนั้น ถ้าท่านเป็นโกมด ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น

- ก. ยอมสละความสุขส่วนตัวเพื่อช่วยเหลือคนแก่
- ข. ปฏิบัติตามขอเกื้อนใจ "เอื้อเฟื้อผู้หญิง เด็ก และคนชรา"
- ค. กลัวจะถูกตำหนิว่าใจดำไม่สงสารคนชรา
- ง. รู้สึกสงอายใจที่ปล่อยให้คนแก่ยืนหรือนอนอยู่โดยไม่ช่วยเหลือ
- จ. การกระทำเช่นนั้นคนส่วนมากเห็นว่าเป็นการกระทำที่ดี
- ฉ. หวังไว้ว่าในอนาคตคงได้รับความช่วยเหลือบ้าง

17. ในการชำระเงินค่าลงทะเบียนที่แผนกการเงินของวิทยาลัยฯ นักศึกษาได้เข้าคิวเป็นแถวยาว คบคายซึ่งยืนอยู่ด้านหัวแถวได้เรียกในวงล้อของแทรกขาข้างหน้าตน แถงดังกล่าวไม่ยอมแทรก และได้เดินไปต่อท้ายแถว ถ้าท่านเป็นนางลักษมี ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น

- ก. ก้าวเพื่อน ๆ ที่อยู่ในแถวจะตำหนิ
- ข. เพื่อน ๆ ที่เดินมาพร้อมกันต่างก็เดินไปต่อท้ายแถวทุกคน
- ค. ต้องการให้คนอื่น ๆ ที่อยู่แถวหลังมองว่าเป็นผู้มีวัฒนธรรม
- ง. จะไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่นโดยยึดหลักมาก่อนใครก่อนมาที่หลังไถ่ที่หลัง
- จ. การเข้าคิวเป็นวิธีการที่ค่อนข้างหนึ่งซึ่งจะก่อให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม
- ฉ. การเข้าคิวตามลำดับก่อนหลังเป็นมารยาททางสังคมที่ทุกคนพึงปฏิบัติเคร่งครัด

18. ครูองอาจมีครรภ์ครบแล้ว แต่บางครั้งเพื่อน ๆ มารับไปเที่ยวในทศดัม เนื่องจากครูองอาจมีนิสัยรักดื่มจึงมีบาร์เนอร์มาคิดค้นทั้ง ๆ ที่ภรรยาของครูองอาจจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับเรื่องของสามีก็ตาม แต่ครูองอาจก็ไม่ไยดีเกี่ยวกับบาร์เนอร์คนนั้นเลย ถ้าท่านเป็นครูองอาจท่านมีเหตุผลอย่างไร

- ก. เป็นการเคารพในสิทธิและให้เกียรติภรรยาของตน
- ข. ทนที่มึนครรภ์อยู่เฉยๆ ไม่ควรจะมีเรื่องยุ่งเกี่ยวกับใครไปคิดภรรยาได้
- ค. เพราะสังคมเห็นว่าควรจะมีปฏิสัมพันธ์กับหัวหน้าครอบครัวที่ดีและเป็นพ่อที่ดีของลูก
- ง. มีความละเอียดใจที่มีความประพฤติไม่ผิดต่อภรรยา
- จ. เมื่อคนเฒ่าเฒ่าจะได้ชมเชยว่าเป็นสามีที่ดี
- ฉ. เกรงว่าภรรยาจะจับได้ภายหลังว่าบั่นใจให้หญิงอื่น

19. อาจารย์กาญจนาได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการให้คัดเลือกนักศึกษาที่เรียนดี และเป็นนักกีฬาของวิทยาลัยฯ 1 คน เพื่อไปศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พอดีศึกษาการคัดเลือกปรากฏว่า ยูนิซึ่งเป็นศิษย์รักของอาจารย์กาญจนามีเกรดเฉลี่ยเท่ากับโจมนาย แต่ผลจากการแข่งขันกีฬาวินัยพลศึกษาทั่วประเทศที่ผ่านมา โจมนายมีความสามารถทำเหรียญทองได้มากกว่ายูนิ 1 เหรียญทอง การพิจารณาครั้งนี้ข้อมูลและหลักฐานทาง ๆ อาจารย์กาญจนากะทำคนเดียว ซึ่งอาจจะตัดสินให้ยูนิได้รับการคัดเลือกก็อาจทำได้ แต่ในที่สุดก็ตัดสินให้โจมนายเป็นผู้ได้รับการคัดเลือก ถ้าท่านเป็นอาจารย์กาญจนาท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงตัดสินเช่นนั้น

- ก. กลัวโจมนายฟ้องว่าลำเอียงเข้าข้างยูนิ
- ข. ต้องการให้ผู้อำนวยการชมว่าสามารถตัดสินคัดเลือกนักกีฬาได้ถูกต้อง
- ค. เมื่อได้รับความไว้วางใจจากผู้บริหารก็ปฏิบัติตามหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์
- ง. เพื่ออาจารย์และนักศึกษาของโรงเรียนจะได้เห็นว่าไม่ลำเอียงเข้าข้างนักกีฬาใด
- จ. โดดใจไวแล้วว่าจะดำเนินการคัดเลือกโดยยึดหลักความเหมาะสมเพื่อชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย
- ฉ. กรรมการคัดเลือกต้องให้ความเป็นธรรมแก่เราเสมอเท่าเทียมกันทุกคนโดยไม่ยอมตกอยู่ภายใต้อคติใด ๆ

20. ทุก ๆ สัปดาห์ กรุณิกรและเพื่อนอีกสองคนมักไปทานอาหารเย็นด้วยกันเสมอ โดยตกลงกันว่า จะจ่ายอาหารเท่า ๆ กัน ทุก ๆ ครั้งกรุณิกรต้องประกองเพื่อนอีกสองคนกลับบ้านพักเสมอ และกรุณิกรก็ไม่ได้อุ้มสุราของมีนเมาเลย ถ้าท่านเป็นกรุณิกรท่านมีเหตุผลอย่างไร

- ก. เพราะคนอื่นเห็นจะได้ชมว่าเป็นคนดีรักเพื่อนฝูง
- ข. คนอื่นเห็นว่าแพงทำให้เสียทรัพย์และชาติ
- ค. เห็นว่าควรปฏิบัติเพราะเป็นข้อห้ามในศาสนาพุทธ
- ง. เกยถึงใจว่าไม่เสพของมีนเมาตลอดชีวิต
- จ. เพราะเห็นว่าทำให้ร่างกายทรุดโทรม ชาติและเป็นการประพฤติชั่วอื่น ๆ
- ฉ. กลัวว่าจะไม่มีใครพาไปด้วย

21. ครูสมเดชพาทีมฟุตบอลไปแข่งขันกับทีมโรงเรียนที่มั่งคั่งและมีชื่อเสียงมาก ซึ่งในช่วงนั้นมีครูสมเดชเพียงคนเดียวที่เตรียมอุปกรณ์เพื่อการแข่งขันไปด้วย หากครูสมเดชไม่สนใจยอมกระทำได้ แต่ครูสมเดชรับไหวความช่วยเหลือจนนักกีฬาทีมฟุตบอลของโรงเรียนได้อีก ถาพานเป็นครูสมเดชท่านนี้เหตุผลอย่างไรจึงกระทำเช่นนั้น

- ก. คนอื่น ๆ มีความเห็นวาทะช่วยเหลือ
- ข. ยึดหลักการช่วยเหลือคนทุกเมื่อ
- ค. เพราะอาจจะถูกตำหนิว่าเป็นคนใจดำ
- ง. ต้องการสร้างบุญคุณไว้กับนักกีฬาฝ่ายตรงข้าม
- จ. เห็นว่าความมีเมตตาการุณย์มีค่าเหนือสิ่งอื่นใด
- ฉ. แม้ว่าจะเป็นฝ่ายตรงข้าม แต่ก็เป็นคนและมีความเจ็บปวดทรมานเช่นกัน

22. สมชายเป็นเจ้าหน้าที่ห้องสมุด เห็นวีรซึ่งเป็นเพื่อนของตนมีหนังสือของห้องสมุด จึงได้รายงานให้บรรณารักษ์ทราบ ถาพานเป็นสมชาย ท่านนี้เหตุผลอย่างไรจึงไม่ปกป้องความผิดให้แก่เพื่อน

- ก. เกรงว่านักศึกษารุ่นใหญ่จะไม่มีโอกาสได้อ่านหนังสือเล่มนั้น
- ข. เป็นการน่าละอายใจหากละเลยหน้าที่ความรับผิดชอบเพราะเห็นแก่เพื่อน
- ค. สมเดชและวีรซึ่งเป็นเพื่อนร่วมงานเป็นผู้สนับสนุนให้รายงานบรรณารักษ์
- ง. เจ้าหน้าที่ห้องสมุดจะต้องระวังมิให้ผู้อื่นทำลายหนังสือซึ่งเป็นสมบัติของส่วนรวม
- จ. ต้องการห้ามแซ่จากบรรณารักษ์ว่าปฏิบัติหน้าที่โดยอคติ
- ฉ. ถาบบรรณารักษ์ทราบวาทะสมชายปกป้องความผิดให้แก่เพื่อน เขาจะต้องถูกลงโทษ

25. นิตยามีปัญหาทางบ้านจึงเกิดความกุ่มใจ ทางอาหารไม่ได้นอนก็ไม่คอยหลับ
เพื่อน ๆ เห็นสงสารจึงช่วยกันหายากกล่อมประสาทให้ทาน และแนะนำว่าถ้าทานเข้าไปแล้ว
จะทำให้สบายใจ นิตยารับเอาไว้ แต่เธอก็ไม่ได้ทานยานี้ ถ้าทานเป็นนิตยาทานมีเหตุผล
อย่างไรจึงไม่ทานยากกล่อมประสาทที่เพื่อนให้มา

- ก. เพราะกลัวอาจารย์จับได้ว่าทานยาเสพติดให้โทษ
- ข. ต้องการให้เพื่อนยกย่องว่ามีใจเด็ดเดี่ยว
- ค. เพราะทุกคนทราบว่ายากกล่อมประสาทเป็นยาเสพติดชนิดหนึ่ง
- ง. เพราะเป็นการกระทำผิดระเบียบโรงเรียนยาเสพติดให้โทษ
- จ. ภูมิใจที่มองเห็นเพราะอาจศึกษาเสพติดได้
- ฉ. เพราะเห็นว่ามิได้มีการแก้ปัญหาที่ถูกต้อง ความกดดันเองไม่ได้เพราะขาดการบังคับ

26. เด็กชายบิณฑิตกะบุคำเท่าเดินเขยมาโรงเรียน ครูเพียงใจจึงสอนอยู่โรงเรียน
ถิ่นฐานมาเห็นเช่นนี้จึงได้ขโมยจักรยานยนต์ไปส่งถึงโรงเรียนบิณฑิต ถ้าท่านเป็นครูเพียงใจท่านมี
เหตุผลอย่างไรจึงช่วยให้บิณฑิต

- ก. โอกาสหน้าจะได้ใช้งานบิณฑิต
- ข. กลัวผู้พบเห็นจะตำหนิว่าไม่มีความเมตตากรุณา
- ค. ใคร ๆ ก็เคารพและรักครูที่ช่วยช่วยเหลือนักเรียน
- ง. เป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องให้ความช่วยเหลือนักเรียนทุกโอกาส
- จ. ชาวโลกพึงกระหนักรู้ในหน้าที่ที่จะต้องพยายามช่วยเหลือผู้เจ็บป่วย
- ฉ. แม้จะเสียเวลาของตนบ้างก็ดีกว่าให้นักเรียนของพนมพรมานเดินไปด้วยความเจ็บปวด

27. อาจารย์นารีได้มอบหมายให้สมเฑาะกับเพื่อน ๆ ทำอุปกรณ์ในการเล่นเกมสตาจ ๆ เพื่อใช้ในการจัดงานวันเด็ก เมื่อถึงกำหนดนัดทำงานปรากฏว่า เพื่อน ๆ ไม่มาตามที่ได้นัดกันไว้ สมเฑาะจึงได้ทำอุปกรณ์การสอนเพียงคนเดียวจนสำเร็จเรียบร้อยทันตามเวลา กำหนดเป็นสมเฑาะ ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงยอมทำงานนี้เพียงคนเดียว

- ก. ต้องการคะแนนจากผลงานที่ตนทำสำเร็จ
- ข. งานใดที่ได้รับมอบหมายจะต้องทำให้สำเร็จทุกครั้ง
- ค. กลัวอาจารย์จะตัดคะแนนการทำงานไม่สำเร็จตามกำหนด
- ง. อาจารย์และเพื่อน ๆ จะโดยยกย่องว่าเป็นคนที่ไว้วางใจได้ในเรื่องการทำงาน
- จ. ได้สัญญากับอาจารย์ไว้ว่าจะทำงานชิ้นนี้ให้สำเร็จไม่ว่าจะมีอุปสรรคใด ๆ ก็ตาม
- ฉ. หากทุกคนมุ่งเน้นกระทำหน้าที่ของตนให้สำเร็จลุล่วงด้วยดีสังคมย่อมเจริญก้าวหน้า

28. ครูสันติและเพื่อน ๆ มักไปเที่ยวในห้างดับและบาร์เสมอ เพื่อฟังเพลงและคุยกับพวกเกิร์ล ทอมมาในระยะหลังครูสันติปฏิเสธเสมอเมื่อเพื่อน ๆ ขวนไปเที่ยวอีก ถ้าท่านเป็นครูสันติท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงตั้งใจไม่ไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ

- ก. เห็นว่ารูปสลักอื่นเสี่ยงไม่จีรังยั่งยืนไม่ควรทุ่มลง
- ข. ควรจะประมาณตนเองและพิจารณาตามความเหมาะสม
- ค. สังคมเห็นว่าควรไปเที่ยวบ้างในบางโอกาสเพื่อการพักผ่อน
- ง. คนส่วนใหญ่เห็นว่าการเที่ยวเตร่ทำให้เสียทรัพย์สินและเสียสุขภาพ
- จ. อยากให้คนอื่นชมว่าสามารถปรับตัวเลิกเที่ยวเตร่ได้
- ฉ. เพราะกลัวว่าจะเสียเงินเสียทองมาก

29. อาจารย์การศึกษาจากวิทยาลัยศึกษาแห่งหนึ่ง กำลังเตรียมตัวสอบเข้าเป็นครูในโรงเรียนประถมศึกษา ถ้าผลพหุของอำนาจเป็นกรรมการออกข้อสอบคัดเลือกครูในครั้งนั้น ควรใช้ข้อสอบข้อสอบไวพยาน อำนาจทราบว่าในแฟ้มนั้นมีข้อสอบคัดเลือกครู แต่เขาก็มิได้แกะท้องแฟ้มนั้น ถ้าท่านเป็นอำนาจทำไมเหตุผลอย่างไร จึงไม่ฉวยโอกาสดูข้อสอบในแฟ้มของพหุ

- ก. หอสมุดของทุกคนทางกรุง เกียรติคุณหรือ
- ข. กลัวพหุจะรู้ว่าเปิดดูข้อสอบในแฟ้มแล้วจะกล่าวหา
- ค. จะไปบอกเจ้าพนักงานใดเปิดแฟ้มข้อสอบคงได้รับคำชมเชย
- ง. เป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการสอบ
- จ. ถ้าเปิดดูข้อสอบในแฟ้มก็เป็นการทำลายเกียรติคุณของตนเอง แม้จะช่วยให้สอบได้ก็ไม่ต้องการทำ
- ฉ. การสอบคัดเลือกเป็นการกีดกันคนที่มีคุณภาพไปทำงานเพื่อประเทศชาติ ผู้สอบได้ควรมีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง

30. ยอดชายเป็นอาจารย์พลศึกษาคนหนึ่งที่ไม่สมบูรณ์ ไม่ค่อยลงมือเม้าทั้งหลาย และไม่เล่นการพนัน แต่เขาตั้งตนชาวพลศึกษาโดยที่ไม่มีผิด ถ้าท่านเป็นอาจารย์ยอดชาย ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงปฏิบัติเช่นนั้น

- ก. เห็นแนวทางที่ทำให้ชีวิตประสบความสุข
- ข. เกรงจะถูกตำหนิว่าปฏิบัติตัวไม่เหมาะสม
- ค. เพราะต้องการค้าขายลงว่าเป็นครูทั่วกลาง
- ง. เพราะคนทั้งหลายเห็นของทองกันว่าเป็นนายครู
- จ. เห็นว่าทุกอย่างนั้นมันเป็นกฎการปฏิบัติ
- ฉ. เพราะผู้ที่เป็นครูควรปฏิบัติตนให้เป็นผู้มีลักษณะที่เหมาะสมเป็นตัวอย่างแก่ลูกศิษย์

รูปแบบสลับตามโดยแยกคุณลักษณะตามหลักเบญจรวม

1. ความเมตตากรุณา	ข้อ 1, 6, 11, 16, 21, 26
2. ความสันมาถาวิระ	ข้อ 2, 7, 12, 17, 22, 27
3. ความงามสังวร	ข้อ 3, 8, 13, 18, 23, 28
4. ความสัจจะ	ข้อ 4, 9, 14, 19, 24, 29
5. ความสัสมิปปัญญะ	ข้อ 5, 10, 15, 20, 25, 30

โดยคะแนนของตัวเลือกแต่ละข้อ

ข้อที่	ก	ข	ค	ง	จ	ฉ	ข้อที่	ก	ข	ค	ง	จ	ฉ
1	1	4	2	3	5	6	16	5	4	1	6	3	2
2	2	1	4	3	6	5	17	1	3	2	5	4	6
3	2	1	3	5	4	6	18	5	3	4	6	2	1
4	1	5	3	2	6	4	19	1	2	4	3	5	6
5	1	2	3	4	5	6	20	2	3	4	5	6	1
6	3	1	2	4	6	5	21	3	4	1	2	6	5
7	1	3	2	4	5	6	22	5	6	3	4	2	1
8	6	1	3	2	5	4	23	1	6	2	3	4	5
9	2	3	4	1	5	6	24	1	2	5	3	4	6
10	6	5	4	1	2	3	25	1	2	3	4	5	6
11	1	2	4	6	5	3	26	2	1	3	4	6	5
12	1	2	3	4	5	6	27	2	4	1	3	5	6
13	4	2	1	3	5	6	28	6	5	4	3	2	1
14	3	2	1	4	6	5	29	3	1	2	4	6	5
15	3	4	5	6	1	2	30	6	1	2	3	4	5

เกณฑ์ประสิทธิภาพพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษา
วิทยาลัยพณิชยการในภาคใต้

บทคัดย่อ
ของ
พงษ์พันธ์ สุนทรธิดา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ธันวาคม 2528

การศึกษารังนี้มีความมุ่งหมายเพื่อสร้างเกณฑ์ปกติทางพฤติกรรมจริยธรรมของ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้ พร้อมทั้งศึกษาพฤติกรรมจริยธรรมระหว่างนักศึกษาหญิง กับนักศึกษาชาย และนักศึกษาระดับที่ 1 กับนักศึกษาระดับที่ 2

ผู้วิจัยได้แบบสอบถามเหตุผลเชิงจริยธรรม ซึ่งมีลักษณะแบบเทคนิคการฉายออก (Projective Techniques) ของผู้วิจัย เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2527 ของวิทยาลัยพลศึกษา 4 วิทยาลัยในภาคใต้ จำนวน 291 คน

วิเคราะห์โดยวิธีหาคะแนนทีปกติ (Normalized T - Score) วิเคราะห์ความ แตกต่างด้วยการแจกแจงของซี (Z - Test) และวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) ผลการศึกษาพบว่า

1. นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมจริยธรรมตามหลัก เบญจธรรมอยู่ในระดับขั้นการทำตามกามันสัญญา (ขั้นที่ 5)
2. เกณฑ์ปกติพฤติกรรมจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ในภาคใต้ดังนี้

ระดับ	คะแนนทีปกติ	คะแนนทีปกติ	คะแนนทีปกติ	คะแนนทีปกติ	คะแนนทีปกติ
จริยธรรม	นักศึกษาราย	นักศึกษาหญิง	นักศึกษาระดับที่ 1	นักศึกษาระดับที่ 3	นักศึกษาวิทยาลัย พลศึกษาภาคใต้
สูงมาก	ตั้งแต่ 67 ขึ้นไป	ตั้งแต่ 64 ขึ้นไป	ตั้งแต่ 67 ขึ้นไป	ตั้งแต่ 64 ขึ้นไป	ตั้งแต่ 67 ขึ้นไป
สูง	56-66	55-63	56-66	55-66	56-66
ปานกลาง	45-55	46-54	45-55	46-54	45-55
ต่ำ	34-44	37-45	34-44	37-45	34-44
ต่ำมาก	ตั้งแต่ 33 ลงมา	ตั้งแต่ 36 ลงมา	ตั้งแต่ 33 ลงมา	ตั้งแต่ 36 ลงมา	ตั้งแต่ 33 ลงมา

3. พฤติกรรมจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมระหว่างนักศึกษาหญิงกับนักศึกษาชายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักศึกษาหญิงมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาชายทุกด้าน และพบว่านักศึกษาหญิงมีคุณลักษณะด้านความดีงามและเบญจธรรมรวมสูงกว่านักศึกษาชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านอื่น ๆ นั้นแตกต่างกันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. พฤติกรรมจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทุกด้าน และพบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมจริยธรรมด้านความเมตตา กรุณา ด้านความดีงาม และด้านสมาธิภาวนา และเบญจธรรมรวมสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านอื่น ๆ นั้นแตกต่างกันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. พฤติกรรมจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมระหว่างนักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 4 วิทยาลัยในภาคใต้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คะแนนเฉลี่ยของแต่ละวิทยาลัยเรียงลำดับจากสูงไปต่ำดังนี้ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร จังหวัดตรัง จังหวัดกระบี่ และจังหวัดยะลา และพบว่า วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร จังหวัดตรัง และจังหวัดกระบี่ มีระดับจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมทุกด้าน และเบญจธรรมรวมสูงกว่าวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพรมีระดับจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมรวมสูงกว่าวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพรกับ จังหวัดตรัง และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ กับจังหวัดตรัง นั้น แตกต่างกันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

MORAL BEHAVIOR NORMS OF PHYSICAL EDUCATION COLLEGE STUDENTS
IN THE SOUTH

ABSTRACT

BY

PHONGFAN SOONTHORNSIT

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements

For the Master of Education Degree

Srinakharinwirot University

December, 1985

The purposes of this study were to find moral behavior norms of physical education student in the South and to compare moral behavior of male and female first - year and second - year students.

A moral reasoning questionnaire using projective technique was used. The sample consisted of 291 students who were studying in four Physical Education Colleges in the South during the academic year 1984.

Normalized T - scores, Z - test and one - way analysis of variance were computed. It was found that :

1. Most students' moral behaviors according to the five Dharmas were at the fifth level.

2. Moral behavior norms according to the five Dharmas (Panca dhamma) were as follows :

Morality Level	Male	Female	Normalized T - Scores		
			First-Year	Second-Year	All Students
Very high	over 67	over 64	over 67	over 64	over 67
High	56-66	55-63	56-66	55-63	56-66
Middle	45-55	46-54	45-55	46-54	45-55
Low	34-44	37-44	34-44	37-45	34-44
Very low	below 33	below 36	below 33	below 36	below 33

3. Male and female students were significantly different in their moral behavior at .01 level. Female students averaged higher than males in every aspect. It was found that female

students were significantly better than males concerning sexual morality (Kamasam vara) and the five dharma as a whole (Panca dhamma) while there were no significant differences at .01 level in other aspects.

4. First-year and second-year students were significantly different in their moral behavior at .01 level. The latter averaged higher than the former in every aspect. Second-year students were significantly higher in kindness (Metta - Karuna) sexual morality (Kamasam vara), honesty (Sacca) and the five dharma as a whole (Panca dhamma) than first - year ones while no significant differences were found in other aspects at .01 level.

5. Physical Education students in the four colleges were significantly different in their moral behavior at .01 level. Averages were listed consecutively from high to low : the Physical Education Colleges at Chumporn, at Trang, at Krabi, and at Yala. It was found that the Physical Education Colleges at Chumporn, Trang, and Krabi were significantly higher in their moral and the five dharma as a whole (panca dhamma) than Yala at .01 level, Chumporn was significantly higher in the five dharma as a whole (Panca dhamma) than Krabi at .01 level while no significant differences were found between Chumporn and Trang, or between Krabi and Trang.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายพงษ์พันธ์ สุนทรสถิต
วัน เดือน ปีเกิด	9 มีนาคม 2496
สถานที่เกิด	จังหวัดสุพรรณบุรี
ภูมิลำเนา	50 หมู่ 3 ตำบลศรีประจันต์ อำเภอสรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยพณิชยการจังหวัดสมุทร
การศึกษา	2506 ประถมปีที่ 4 โรงเรียนศรีรัตนวิทยา อ.สามชุก จ.สุพรรณบุรี 2512 มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาซาด พระโขนง กรุงเทพมหานคร 2515 มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดประดู่ในทรงธรรม บางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร 2520 การศึกษามัธยมศึกษา (กศ.ม.พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พณิชยการ กรุงเทพมหานคร 2528 การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร